

ஸகலாயிகாரஃ ஸகலாதிசாரம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

॥ ஸகஸாயிகாஸ ॥

(சுமஸுஜாநிபுணீதஃ)

அகஸ்திய மகரிஷி அருளிய ஸகஸாதிகாரம்

பதிப்பாசிரியர்

கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி, B.A.,

முன்னாள் சமஸ்கிருத பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

Bibliographical Data

Title of the Book	: SAKALADHIKARAM
Editor	: K. Vasudeva Sastry, B.A.,
Publisher	: Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	: 92
Language	: Sanskrit & Tamil
Edition	: Edition
Date of Publication	: July, 2006
Paper Used	: 18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	: 21 x 14 cm.
Printing and Type Used	: 16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	: 216s
Price	: Rs.
Printer	: Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	: Stiff Binding
Subject	: Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் தனது “இந்தியாவைக் கண்டுகொண்டேன்” (Discovery of India) எனும் நூலில் இந்தியா சமூகம், பண்பாடு, ஓவியம், சிற்பம் போன்றவற்றால் வேற்றுமையில் காணும் ஒற்றுமையை வியந்து பாராட்டுகிறார்.

குறிப்பாக தமிழ்நாடு கலைகளின் பிறப்பிடம். சிற்பக்கலை செழித்து வளர்ந்து, வாழ்ந்த - வாழும் இடம். இவை நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர் இலட்சிய வாழ்வை - பண்பாட்டு உச்சத்தை - கலை நுண் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவன.

எத்துணைத் தத்துவ ஞானம் தழைத்த மெய்யுணர்வினரும் உருவ அல்லது படிம வழிபாட்டை உவந்து பாராட்டி வருவது மரபு. “சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரையை”ப் போற்றி மகிழும் கம்பன்போல் இறைவன் அடியவர்கள் கடவுளினும் அவன் உருவத்தை - மூர்த்தியைப் பாடிப் பரவி காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி உணர்ந்து உவப்பர்.

சிற்ப சாத்திரத்தில் அறுவகை மரபுகள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. விச்வகர்ம மதம்,
2. விச்வம்பர மதம்
3. பிங்கள மதம்
4. உத்பவ மதம்
5. மயமதம்
6. பரிமள மதம்

இச்சிற்ப நூல்கள் மரபுவழி விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி எனவும், மயன் அசுரர்களின் சிற்பி எனவும் கூறப்படுகிறது. மிதிலையில் இராமன் திருமணம் நடந்த திருமண மண்டபம்,

“மயன் முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம்

அயன் முதல் திருத்திய அண்டமும் ஒத்த” தாகக் கம்பர் பாடுகிறார்.

உருமானங்களைப் பற்றி மட்டுமே எடுத்தியம்பும் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ப்ராம்மீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், சகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைணவ படிமங்களைப் பற்றியும், சைவ படிமங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. சகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ-வைணவ படிமங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 சுலோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதற்பதிப்பு திரு. கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 1961 இல் இந்நூலகம் வெளியிட்டது. தற்பொழுது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக் கலை ஆர்வலர்களுக்கும் பயனாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், நிருவாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், முன்னாள் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இந்நூல் நல்லமுறையில் அச்சில் வெளிவரக் காரணமான புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர்
18-7-2006

சா. விஜயராஜ் குமார், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

PREFACE

This publication of 'Sakalādhikāra' is the 4th in the series of Manuscripts on Sculpture edited and published by this Library with the aid of Government Grant. The title of the work means 'a treatise on Deities with form'. This deals with Śaivite images and is attributed to Agasthya. Its counter-part on Vaiṣṇava images by the same author is 'Chitrāgastya' a copy of which was recently obtained from the Oriental Library, Trivandrum. It is expected that this work on Vaiṣṇava images may be included in subsequent series.

The texts of Agastya, Kāśyapa and Viśvakarma are the ones usually followed in Sculpture in South India. Kāśyapa's text has already been published with translation by this library and Viśvakarma's text is being edited. Two other texts which are fuller than these and found only in this library, dealing with Śaivite and Vaiṣṇavite images, are in the form of a discourse by Lord Śiva to Śrī Pārvati and Lord Viṣṇu to Lord Brahma, and were published with translation under the titles 'Sārasvatīya Chitrakarma Śāstra' and 'Brāhmiya Chitrakarma Śāstra' respectively. The text relating to Śilpa Śāstra in general and to Sculpture in particular abound in errors and lacunae and the present text is not an exception to the general

rule. Sri K. Vāsudāva Sāstri, retired Research Pandit of this Library, who has ably edited many works on several subjects, has done an admirable job of this work. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their timely grants that have enabled the publication of this and other valuable works available in this Library.

TANJORE }
27—8—'61. }

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

INTRODUCTION.

The art of Shilpa is a comprehensive one. It includes Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The most ancient treatise on this subject is a branch or Upāṅga Vēda of Yajur Vēda. Though this ancient text is not available to-day, the number of chapters and the contents of each chapter of all the ancient texts on all the subjects including Shilpa are preserved for us in a rare manuscript called Yāmalāṣṭakam preserved in the Saraswathi Mahāl Library, Tanjore. In describing the contents of the chapters of Shilpa, the subject is divided into two parts, Pūrvāṅga and Uttarāṅga, dealing respectively with objects for 'physical' and 'mental' enjoyments.

The Pūrvāṅga has 9 chapters dealing with :—

1. The Universe including the abodes of celestials and human beings.
2. The several parts of the Universe.
3. The cities of Agni, Yama and other Lords of the quarters.
4. The construction of ramparts, storeyed palaces and mansions.
5. Very high and very majestic groups of storeyed buildings.
6. The construction of vehicles and curious means of transports.
7. Air-chariots of Siddhas and Gandharvas and Vidyādharas of large proportions.

8. Construction of Ships.
9. The units of measurement.

The second part consists of 11 chapters and deals with:—

1. Ornaments of various descriptions such as crowns and coronets and bracelets.
2. Six kinds of ear ornaments and other kinds of ornaments to be worn in other parts of the body.
3. The making of ornaments of Dēvas and Dānavas Gandharvas and celestial damsels.
4. The production of Gold.
5. Gems, their examination and their weights.
6. The smelting and purification of metallic ores.
7. Boring of gems.
8. The art of brightening of gems in all its fullness.
9. The weights Gunja, Karṣa and Kalanja etc. for weighing gold and gems.
10. The making of all kinds of weapons and cutlery.
11. The proper proportions making for auspiciousness.

Six Schools of Shilpa are mentioned, namely the Schools of (1) Viśwakarma (2) Viśvambhara (3) Piṅgala (4) Utpala (5) Maya and (6) Parimala.

In Purāṇas, Āgamas and other works on Shilpa the original authorities on Silpa are given in varying numbers as 18, 32 and 81 etc.

The most popular of these are the treatises of Maya and Viśwakarma, the architects of Asuras and Dēvas respectively. The treatise of Maya is available in a single book named Maya Matam. But Viśwakarma's work is found scattered in a number of workman's manuals, some in print and others in manuscripts. Viśwakarma Vāstu Sāstram, the biggest of these manuals dealing with planning of cities and the architecture of buildings has already been published by this library.

Of the other original authorities the most popular ones are Kāśyapa Silpam and Mānasāram. Both these works deal with every branch of Silpa. They have been published some years ago, but the text abounds in errors and lacunae. The other original authorities now available to us dealing with all the aspects of Silpa are Aindram, Nārada Silpam and Aparājita Pricchā. We have comprehensive latter day compilations of the 10th and 13th century in Bhoja's Samarāṅgaṇa Sūtradhāra and Kumāra's Silpa Ratna. We have also a number of works by Maṇḍana.

Besides these, there are a number of works dealing with sculpture alone. They are Brāhmīya Citrakarma Sāstram, Sārāswatīya Citrakarma Sāstram, Sakalādhikāram and Chitrā Āgastyam. The first is said to have been addressed by Mahaviṣṇu to Brāhma, the second by Brāhma to Sarasvatī Dēvi. The third

and the fourth are said to have been the works of Sage Agastya. The first and second are complimentary to each other, the former dealing with Vaiṣṇavite images and the latter with the Śaivite images. Similarly the third and the fourth deal with Śaivite and Vaiṣṇavite images respectively. The first two have recently been published by this library with translation in Tamil. The third is the present work. A manuscript of the fourth is available in the Trivandrum Library.

In these works on Sculpture the general arrangement of the subject matter is practically the same.

This work first deals with the proportion of the height of the images to those of the temple, and the units of measurements. The proportions of the several features of the body are then detailed with standard heights as reference. These standard heights are different for different classes of images and they are classified into ten main heights beginning with one span to ten spans. This system is called *Tāla māna* or Measurement by spans. A *Tala* or span is divided into 12 *aṅgulas* and each *aṅgula* is therefore $\frac{1}{12}$ of an inch in present day use. The *aṅgula* is divided into 8 *yavas*. The measurements of the features are of four kinds (1) vertical (2) breadthwise (3) thicknesswise and (4) dealing with interspaces. Hundreds of measurements are given for each image.

The text then deals with the selection of materials of which the images are made, Wood, Granite, Cement, gems, ores and metals of which copper, bronze, brass, silver and gold are sanctioned. The

process of making mettallio images is not detailed in these works. The moulding process of making mettallio images is contained in a work called 'Madhūcciṣṭa Pratīṣṭhā Vidhi' which is available in Oriental Manuscripts Library, Madras. Special details are however given for images of cement. The skeleton called 'Sūla' over which the plastering has to be made is generally of wood and is described in great detail. Over the wooden skeleton is wound the string or Rajju corresponding to the Nādis of the body. This process is called Rajju Bandhana. Over this is made the plastering. The plastering and the preparation of its materials are also given in detail. The painting over the images is next dealt with. The colours used for painting are mainly four white, yellow, blue and red and each is subdivided into 4 shades. These 16 colours are represented by minerals and other stable inorganic compounds not easily affected by atmosphere.

The last chapter deals with the ceremony of opening of the eye of the image.

The manuscript of the present work is available only in this Library and Oriental Manuscripts Library, Madras. As is generally the case with the Silpa Manuscripts the text is badly mutilated and the construction has had to be made with the help of parallel works and in some places purely by conjecture. These manuscripts are being edited, translated and published for the first time and the discovery of other copies of Manuscripts may help to improve the text.

It is hoped that this text may be found useful to the Sthapatis and the general readers alike.

Tanjore. }
20-4-1961. }

K. VĀSUDEVA SĀSTRĪ.

மு க வெ ரை .

சிற்பக்கலை என்பது ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட பலகலைகள் சேர்ந்தது. அதில் கட்டடக்கலை, உருமானம் செய்தல், சித்திரம் வரைதல், வேலைப்பாடுள்ளதும் தினசரி உபயோகத்திற்கு வேண்டியதுமான சாமான்கள் செய்தல், இவை யாவும் அடங்கும். நம் நாட்டில் இக்கலையைப் பற்றிய மிகப்புராதன நூல் யஜுர் வேதத்தின் பிரிவாகிய உபாங்கவேதம் ஆகும். இந்த நூல் அதன் முழு உருவத்தில் தற்காலம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும், வேதங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலுமுள்ள விஷயங்களின் சுருக்கமும் 'யாமளாஷ்டகம்' என்னும் ஓர் பழைய நூலில் தஞ்சை ஸரஸ்வதி மகாலில் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

இதில் சில்பத்தைப்பற்றிய நூல் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகமாகிய பூர்வாங்கத்தில் நமது சரீர சௌக்கியத்திற்கு வேண்டிய கட்டடம் முதலியவற்றின் நிர்மாணம் கூறப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதியாகிய உத்தராங்கம் நமது மனத்தின் உற்சாகத்திற்காக உபயோகப்படுத்தும் ஆபரணம் முதலியவை செய்யும் முறையை விவரிக்கிறது. பூர்வாங்கத்தில் 9 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. மானிடர்கள் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் வசிக்கும் இந்த உலகத்தின் வர்ணனை.
2. உலகத்தின் பல பகுதிகள்.
3. அக்னி, யமன் முதலிய திக்குபாலர்களின் நகரங்கள்.

4. ப்ராகாரங்கள், உப்பரிகைகள், அரண்மனைகள், மாளிகைகள், தேவாலயங்கள் முதலியவற்றின் நிர்மாணம்.

5. மிகவும் உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் அமைக்கப்படும் கட்டட வரிசைகளின் அமைப்பு.

6. சாதாரண ஊர்திகள், விசித்திரமான ஊர்திகள்.

7. விசாலமான ஆகாய விமானங்கள், சிறப்பாக சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கந்தர்வர்களின் விமானங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்மாணம்.

8 கப்பல் கட்டும் முறை

9. அளவு முறைகள்

உத்தரங்கம் 11 அத்தியாயங்கள் கொண்டது. அவைகளிலுள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. கிரீடங்கள், கடகங்கள் முதலிய விசேஷ ஆபரணங்களின் அமைப்பு.

2. ஆறுவகைக் குண்டல்லங்களும் மற்ற அணிகளும் அமைக்கும் வகை.

3. தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், முதலியவர்கள் அணியும் ஆபரணங்களை அமைக்கும் முறை.

4. தங்கம் உற்பத்தி செய்யும் முறை

5. நவரத்தினங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறையும் அவற்றை எடைபோடும் முறையும்.

6. தாதுக்களினின்றும் உலோகங்களைப் பிரித்துச் சுத்திகரிக்கும் முறை.

7. ரத்தினங்களைத் துளையிடுதல்

8. ரத்னங்களைத் தேய்த்துப் பட்டை தீர்த்துப் பிரகாசமுண்டாக்கும் முறை.

9. தங்கம் முதலியவைகளை நிறுப்பதற்கான குஞ்சம் (குன்றுமணி) கர்ஷம் (வராகனெடை) களஞ்சம் (கழஞ்சு) முதலிய எடைகள்.

10. ஆயுதங்களும், சஸ்திரங்களும் செய்யும் முறை

11. அளவுகளும், ஆயாதி அல்லது அவற்றை சுபம் உண்டாக்கும் முறையில் அமைக்கும் விதிகளும்.

இதில் சில்பசாஸ்திரத்தில் 6 வகை சம்பிரதாயங்கள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. அவை வருமாறு;—

1. விச்வகர்மமதம் 2. விச்வம்பரமதம் 3. பிங்கள மதம் 4. உத்பலமதம் 5. மயமதம் 6. பரிமளமதம்

புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் ஏனைய சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும், சிற்பத்தைப் பற்றிய நூலாசிரியர்கள் 18 என்றும், 32 என்றும், 81 என்றும் இன்னும் பலவகை யாகவும் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களில் விச்வகர்மா, மயன் இவ்விருவருமே முக்கியமானவர்கள். விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி. மயன் அசுரர்களின் சிற்பி. மயமதம் முற்றிலும் ஒரே நூலாக இப்பொழுதும் கிடைக்கிறது. ஆனால் விச்வகர்மா வினுடைய நூல் பல பகுதிகளாகவே அந்தந்தப்பகுதிச் சிற்பத்தொழிலாளிக்கென்றே தனியாகத்தொகுக்கப்பட்டுப் பல நூல்களாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவற்றுள், கிராமங்கள், நகரங்கள் கட்டடங்கள் இவைகளைப்பற்றிய விரிவான பகுதி “விச்வகர்மவாஸ்து சாஸ்திரம்” என்ற பெயரால் இந்த நூல் நிகையத்தாரால் சில வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற பகுதிகள் இரண்டொன்று அச்சிலும் சில சுவடிகளாகவும் கிடைக் கின்றன.

சிற்பக்கலையைப்பற்றிய மற்ற ஆசிரியர்களின் நூல்களும் முக்கியமானவை காசியப சில்பமும், மானஸாரமும், ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களிலும் சிற்பக்கலையின் எல்லாப் பகுதிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும் பல வருஷங்களுக்கு முன் அச்சிடப்பட்டுள்ள போதிலும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டைத் தவிர தற்காலத்தில் சிற்பத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் அடங்கிய நூல்கள் நமக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய முதல் நூல்கள் ஐந்தாம், நாரதசில்பம், அபராஜிதப்ஞ்சா இவையாகும். பற்காலத்திய தொகுப்பு நூல்கள் போஜ மகாராஜா இயற்றிய ஸமராங்கண ஸுத்தரதாரமும் குமாரர் இயற்றிய சில்பரத்னமும், மண்டனர் எழுதிய சிற்பநூல்களும் ஆகும். இவையன்றி வாயுபுராணம் முதலிய புராணங்களிலும் சைவ வைஷ்ணவ ஆகமங்களிலும் 'ப்ருஹதஸம்ஹிதை' போன்ற பலவகைத்தொகுதி நூல்களிலும் அர்த்தசாஸ்திரங்களிலும் சிற்பத்தைப் பற்றிய பகுதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இவைகளைத்தவிர உருமானங்களைப்பற்றி மட்டும் உள்ள சில நூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை 'ப்ராம்மீயசித்ரகர்ம சாஸ்திரம்', ஸாரஸவதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம், ஸகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் எனபன. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும், சைவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும் கூறுகின்றன. இவ்விதமே ஸகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றிக் கூறுகின்றன. முதல்நூல் விஷ்ணுவால் பிறும்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டாவது நூல் ப்ரூம்மாவினால் ஸரஸ்வதிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும் மற்ற இரண்டு நூல்களும் அகஸ்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதல் இரண்டு நூல்களும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் இந்நூல்

நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது நூல் இந்த வெளியீடு. சித்ரகாஸ்தியம் என்னும் நூல் திருவனந்தபுரம் நூல் நிலையத்தில் கிடைக்கிறது. இந்தப் ப்ரதிமைகளைப்பற்றிய நூல்களில் அடங்கிய விஷயங்கள் அநேகமாக ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன.

முதலில் தேவாலயம், கர்ப்பகிருஹம் இவற்றின் அளவுக்குப் பொருத்தமாகப் பிம்பங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் முறைகளும் அளவை அலகுகளும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அங்கங்களின் அளவுகள் பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களைப் பல வகைகளாகப்பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் உரியது என ஓர் உயரத்தை ஏற்படுத்தி அந்த உயரத்தின் விகிதங்களாக அங்கங்களின் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த உயரங்கள் 10 சாண் முதல் 1 சாண் வரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறைக்குத் 'தாளமானம்' என்று பெயர். 'தாளம்' என்பதற்குச் 'சாண்' என்பது பொருள். ஒரு தாளத்தை 12 அங்குலங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இந்த அங்குலம் இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள அங்குலத்தின் 3/4 பங்காகும். ஒரு அங்குலத்தை 8 யவைகளாகப்பிரித்திருக்கிறார்கள். பிம்பத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுகள் நால்வகை. செங்குத்தளவுகள், அகல அளவுகள், கன அளவுகள் அங்கங்களின் இடைவெளிகள். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பிம்பத்திற்கும் நூற்றுக்கணக்கான அளவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அளவுகளைச் சொன்னபிறகு பிம்பங்களைச் செய்வதற்கான மூலப்பொருள்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரம், கருங்கல், சுதை என்னும் சுண்ணாம்புக்கலவை, உலோகதாதுக்கள், ரத்தினங்கள், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், ஆகிய உலோகங்கள் விக்ரகங்களுக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உலோகங்களில் விக்ரகங்களை வார்க்கும்

முறை இந்த நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. 'மதூச்சிஷ்டப்ரதிஷ்டாவிதி' அல்லது மெழுத கட்டி வேலை செய்யும் முறை என்ற நூலில் இந்த விவரம் காணப்படுகிறது. இந்த நூல் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. இதன் விவரமும் இன்னும் சிறப்பக்கலையின் பல நுணுக்கங்களும் அக்கலையில் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ள சிற்பிகளிடமிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆனால் சுகையில் பிம்பம் செய்யும் முறை இந்த நூல்களில் வெகு விரிவாகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மரம் முதலிய மூலப்பொருளால் 'குலம்' என்ற உள்கூடு செய்யப்படவேண்டும். அதன் பேரில் நாடிகளின் ஸ்கானத்தில் ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் கயிறு சுற்றுகலும் செய்யவேண்டும். அதன்மீது மண், சக்கான் முதலியவை சேர்ந்த கலவையைப் பூசவேண்டும். அதன்மீது வர்ணவேலைப்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். நமது சிற்பசாஸ்திரங்களில் வர்ணங்கள் முக்கியமாக நான்கு எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு. ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள். இந்த 16 வர்ணங்களையும் அவற்றிற்குரிய தாதுப்பொருளாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வர்ணங்கள் தாதுப்பொருளாயிருப்பதால் அவை காற்று சீதாஷ்ணம் முதலியவைகளால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்றன. கடைசியாக அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும் பிம்பத்திற்குக் கண்திறக்கும் முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது வெளியிடப்படும் ஸ்களாநிகாரத்தின் சுவடி இந்த நூல் நிலையத்திலும் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்திலுமே கிடைக்கிறது. பொதுவாகச் சிற்பநூல்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஓர் பெரிய குறை, அதாவது நூலின் மூலபாடம் பல இடங்களில் சிதைவுற்றிருப்பது இந்நூலிலும் காணப்படுகிறது. சிதைந்த பகுதிகள் இதைப்

போன்ற மற்ற நூல்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் இந்த உதவியும் இல்லாமல் யுத்தியினாலேயே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

இப்பொழுது வெளியாகும் சிற்ப நூல்கள் முதல் முறையாக இப்பொழுதுதான் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்த நூல்களின் சுவடிகள் இன்னும் வேறு இடங்களில் கிடைக்குமானால் அவற்றைக்கொண்டு மூலபாடத்தை இன்னும் சீர்திருத்தலாம்.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 ச்லோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தப்திகளுக்கும், பொதுவாகக்கலையில் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என நம்புவோமாக.

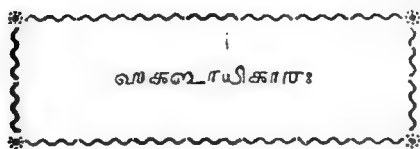
20—4—1961.

கே. வாஸுதேவ சாஸ்திரி,
தஞ்சாவூர்.

சுயதாய: அத்யாயம்	விஷய: பொருள்	வரலா. பக்கம்
1	உதாஹரணம் மூலபொருள்: அளன்வகளின் வகை	1—20 ,,
2	உதாஹரணம்: உத்தம தசதாளம்	20—40 ,,
3	உதாஹரணம் மூலபொருள்: மத்யம தசதாளத்தில் ஸ்திரீமாநம்	40—45 ,,
4	உதாஹரணம் மூலபொருள்: மத்யம தசதாளத்தில் புருஷமாநம்	45—54 ,,
5	சுயதாஹரணம் மூலபொருள்: அதம தசதாளத்தில் ஸ்திரீமாநம்	54—60 ,,
6	ஸௌக்யவாசுனம் ஸௌக்யவாசுனம்	60—72 ,,
7	அஹரணம் மூலபொருள்: சந்திரசேகர லக்ஷணம்	72—79 ,,
8	வருஷவாசுனம் மூலபொருள்: விருஷபவாசுனம்	79—82 ,,
9	நடேஸ்வர லக்ஷணம் நடேஸ்வர லக்ஷணம்	83—88 ,,
10	மஹாபொருள் மூலபொருள்: கங்காதர லக்ஷணம்	90—92 ,,
,,	சுருஷபவாசுனம் மூலபொருள்: திரிபுராதர லக்ஷணம்	92—96 ,,
11	கருணாநாஸுர லக்ஷணம் கல்யாண ஸுந்தர லக்ஷணம்	96—98 ,,
12	சுயதாஹரணம் மூலபொருள்: அர்த்தநாஸுர லக்ஷணம்	99—100 ,,
13	வாசுனவாசுனம் மூலபொருள்: பாசுனவாசுனம்	101—102 ,,

13	கன்காஹெதி-ஐயுக்ஷணம் கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்	102—104 ,,
14	ஹரிஹராய-ஐயுக்ஷணம் ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்	104—105 ,,
,,	விசுஷாடபநுக்ஷணம் பிசுஷாடந லக்ஷணம்	105—106 ,,
15	அம்பெபுரபு ஸாஐயுக்ஷணம் சண்டேசுவரப்ரஸாத லக்ஷணம்	107 ,,
16	தக்ஷிணாஹெதி-ஐயுக்ஷணம் தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	107—110 ,,
17	காஹெஹநுக்ஷணம் காலதஹந லக்ஷணம்	111—113 ,,
18	விம்மொஹவநுக்ஷணம் விங்கோத்பவ லக்ஷணம்	114—115 ,,
19	தாரூஸம்மஹணம் தாரு ஸங்க்ரஹணம்	116—120 ,,
,,	ஸூஹெநுக்ஷணம் குலலக்ஷணம்	120—127 ,,
20	ரஜ்ஜுஸ்யநம் ரஜ்ஜுபந்தனம்	128—136 ,,
21	ஹஹ்ஹாரஃ ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம்	136—144 ,,
22	வணஹ்ஹாரஃ வர்ண ஸம்ஸ்காரம்	145—149 ,,
23	அக்ஷிமோக்ஷணம் அக்ஷிமோக்ஷணம்	150—158 ,,
	அநுபந்தம் — ஆயாதிஹுக்ஷணம் அநுபந்தம் — ஆயாதிஹுக்ஷணம்	159—194 ,,

ஸ்ரீ ஹரமணவதயே நம:

ஸ்ரீ மஹாகணபதி துணை.

ஸ க ள ர தி க ர ம்

என்னும்

உருமானங்களைப்பற்றிய சிற்ப நூல்

ஸகஸநிஷ்டாபிஸ்ரஹாமத:

சிவியலெவ வவஸுவாரலெஷித:

வியிலிம் ஸகஸஸூயஸொஷிதம்

ஸபரியரெண தயாகய்யாரஜிஹம் || க ||

கூடியிலுள்ள உரை:—பரமேச்வரனுடைய திருமேனி யானது ஸகளமென்றும் நிஷ்களமென்றும் மிச்ரமென்றும் சொல்லப் படுகிற விபாகத்தால் ஸகளமானது அவயவங்களோடே கூடியிருக்கும். நிஷ்களமானது விற்காகாரமாயிருக்கும். மிச்ரமானது முகலிங்கங்களா யிருக்கும். இப்படி யொருமித்தாயிருந்துள்ள பரமேச்வரனுடைய வபுஸ்ஸம் (சரீரம்) சசியை (சந்திரனை) தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஈசுவர னாலே யாதொருபடி சொல்லப்பட்டதோ அத்தை நான் சொல் கிறேன். (க).

1. கடவுளுடைய திருமேனி ஸகளம், நிஷ்களம், மிச்ரம் என மூன்று வகைப்படும். ஸகளமாவது தலை, உடல், கை கால் முதலிய எல்லா அவயவங்களோடும் கூடிய உருவம். நிஷ்கள

[பாதஸம் ப்ராஹ்ம]

மாவது அங்க அவயவங்கள் இல்லாமல் விங்கம் முதலான உருவமாக இருக்கும். மிச்ரமாவது அவயவங்களுள் ஏதோ சிலவற்றோடு அமைந்திருக்கும் உருவம். மிச்ர உருவத்திற்கு 'முகலிங்கம்' அதாவது விங்கத்தில் முகத்திலுள்ள கண் முதலியவை மட்டும் அமைந்திருத்தல் உதாரணமாகும். இந்த உருவத்தில் அவயவம் எல்லாம் உள்ள உருவம், அவயவமே இல்லாத உருவம், இவ் விரண்டின் அம்சங்களும் சேர்ந்திருப்பதால் இதற்கு 'மிச்ரம்' அதாவது 'இரண்டும் கலந்தது' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "இவற்றின் விவரங்களை பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பட்டபடி இனி நான் சொல்லுகிறேன்" என்று நூலாசிரியரான அகஸ்திய மஹரிஷி ஆரம்பிக்கிறார்.

ததிஹம்ஹி அஹம் விஸ்யம் வவஃ

ஸுயாந(தரஃ) ஸாஸுணியாதஃபரிதாஸஃயா ।

விஸ்யநொஹ ஐஹதஹக-நா

விந விதம் ஸயஜஷுஸ்யம் ஹவெஸி || ௨ ||

சு - உரை:—ததி - அந்த வபுஸ்ஸானது அசலமென்றும் சலமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். அசலமானது சலிக்கப்படாதது. சலமானது சலிக்கப்படும். ஸ்ரள (நேர்மையான) தாருவாலும் (மரத்தாலும்) நல்லமணியாலும், பல வர்ணங்களினாலும், கல்லாலும், ஸுதையாலும், வெவ்வேறு வகைப்பட்டிருந்துள்ள லோஹங்களினாலும், மண்ணாலும், நன்றான சர்க்கரையாலும் (மெல்லிய மணல் அல்லது சுக்கராலும்) ஸ்வயருபங்கள் எட்டுவிதமாகும். (௨)

2. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கடவுளின் உருவங்கள் 'அசலம்,' 'சலம்' என இருவகைப்படும். 'அசலம்' என்பது இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்த்தக் கூடாதது. இம்மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'மூலஸ்தானம்' அல்லது 'மூலபேரம்' என்று பெயர். 'சலம்' என்பது நினைத்தபடி இடம் விட்டு இடம் நகர்த்தக்கூடியது. (இம் மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'உற்சவ விக்ரஹம்' அல்லது 'உற்சவ பேரம்' என்று பெயர்.)

வினாவுக்கு]

இவ்வுருவங்கள் நல்ல மரங்களாலும், நல்ல ரத்னங்களாலும், 'தாது' அதாவது உலோகச் சத்து அடங்கிய பலவகை வர்ணப் பொடிகளாலும், கருங் கல்லாலும், 'சுதை' என்னும் நற் சாந்தாலும்,¹ பலவகை உலோகங்களாலும் மண்ணாலும், முதல் தரமான சுக்கானாலும், ஆக இந்நத எட்டு வகைப் பொருள்களாலும் அமைக்கப்படும்.

வாசி-ஃவம் ஸாக-ஃரம் ஸௌயம் ஸௌரம் ஸ்ராவரவிஷ்டெ |

அநாஅயம் ஸிராஅரம் யாத-ஃரம் ரதநொஹெள

அநொஹெள ஸ்ரூயயாஅரஹம் யாத-ஃரம் ஹவெஃ : ௩ ||

சு - உரை:—மண்ணாலும், சர்க்கரையாலும், ஸுதையாலும் பண்ணப்பட்டது ஸ்தாவரமென்று சொல்லப்படும். சிலையும் மாழும் சலிக்கவும் சலியாதிருக்கவும்படும். தாதுவும் ரத்னங்களும், லோஹமும் சலிக்கவே படும். படஞ்சிலை ஆபாஸம் தாதுவாலே செய்யப்படும். ஸுதைபாலே பண்ணப்பட்டது (அர்த்த) சித்ரம் என்று பெயர். (௩)

3. மண்ணாலும், சுக்கானாலும், சுதை என்னும் நற் சாந்தாலும் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் இடம் விட்டுப் பெயராதவைகளாகவே இருக்கும். கருங்கல், மாம், தாதுவகை இவைகளால் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் அசையாமல் ஓரிடத்திலேயும் இருக்கலாம்; அல்லது அவைகளை இடம் விட்டு இடமும் நகர்த்தலாம். இரத்தினங்கள், உலோகங்கள் இவற்றை இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய விக்ரஹங்களை அமைப்பதற்கே உபயோகப் படுத்தல் வேண்டும்.

உருவத்தின் வெளித் தோற்றம் மட்டும் உள்ளதற்கு 'ஆபாஸம்' என்று பெயர். அதற்கு 'தாது' என்னும் வர்ணப் பொடியையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

1. சுண்ணாம்பும் மணலும் பட்டைச்சாறு முதலியவைகளும் சேர்த்து வெண்ணெய் போல் நன்றாக அரைக்கப்படும் சாந்துக்கு நற்சாந்து என்று பெயர்.

[மாதவம்மூரணம்]

4. நடேசர் - ஒரு காலத் தூக்கி நின்றும் நடராஜ மூர்த்தி.

5. கங்காதரர் - கங்கையைச் சடையில் தரித்தவர்.

6. த்ரிபுரரத்தகர் - முப் புரங்களையும் அவைகளில் சஞ்சரித்த அசுரர்களுையும் அழித்தவர்.

7. கல்யாணஸுந்தரர்-பார்வதி தேவியோடு கல்யாணக் கோலத்தில் காட்டி யளிப்பவர்.

8. அர்த்தநாசுவரர் - தேவியைத் தன் உருவத்தின் இடது பாதியாகக் கொண்டவர்.

9. பாசபதமூர்த்தி - அர்ஜுனனுக்குப் பாசபதம் என்ற தனது அஸ்திரத்தைத் தந்தருளிய மூர்த்தி.

10. கங்காள மூர்த்தி - 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக் கூட்டைத் தோளிலேந்தி நடமாடும் உருவம்.

11. கேசவார்த்த மூர்த்தி - ஒரு பாதி சங்கரனும் மற்றொரு பாதி நாராயணனுமாகச் சேர்ந்த உருவம்.

12. பிக்ஷாடன மூர்த்தி - பிக்ஷுக்குச் சென்ற திருக்கோலம்.

13. சண்டேசுவரானுகரஹ மூர்த்தி - சண்டிகேசுவரருக்கு அருள் புரிந்த கோலம்.

14. தக்ஷிணமூர்த்தி-ஸனகாதி மகரிஷிகளுக்குத் தெற்கு முகமாய் அமர்ந்து ஞானோபதேசம் செய்த திருக்கோலம்.

1. அஸ்திரம் என்பது மந்திரங்களினாலும், தெய்வ சக்தியினாலும் இரண்டும் அபர சக்தியுடைய ஆயுதம். ஆயுதங்கள் முக்தம், அமுக்தம், முக்தா முக்தம் என 3 வகைப்படும். விட்டு எறியப்படுவது, எறியப்படாதது, விட்டும் விடாமலும் எறியப்படுவது என்பது இவற்றின் பொருள். அஸ்திரம் என்பது முதல் வகையைச் சார்ந்தது. கத்தி, கேடயம் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை. பாசம் என்னும் கயிறு மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தது.

விசேஷ:]

15. கால சம்ஹார மூர்த்தி - மார்க்கண்டேயனுக்காக யமனை வென்ற கோலம்.

16. விங்கோத்பவ மூர்த்தி - விங்கத்திலிருந்து மேலும் கீழும் அளவிறந்த உருவத்தோடு விஷ்ணுவும், ப்ரம்ஹாவும் அடி முடி காணமுடியாதவாறு தோன்றிய உருவம்.

வந்தெஷாம் ப்ரதிராவாணாம் பாநகஹ்யோ உதே |

விமலாநம் அ மலம் அ வாராயிஷாநவாடிகம்

ஹஸ்தாநம் அ தாஸம் அ யஜநாநொடியெந அ || ௯ ||

உருவெவராந்மூர்தம் பாநாந்மூர்தம் பாந்ராமூர்தம் தயா |

பாநம் தாநாந்ரூபெஷம் ஸதாஸி தஜ்ஜேஷம் ஸஹ்யாஹவெசு || 10 ||

சு - உரை:—விங்கவசாத் ப்ரமாணமென்றும், கர்ப்பக்ருஹ ப்ரமாணமென்றும், த்வாரவசாத் ப்ரமாணமென்றும், அதிஷ்டான வசாத் ப்ரமாணமென்றும், பாத ப்ரமாணமென்றும், முழத்தாலும் தாலத்தாலும், யஜமானனுடைய உதயத்தாலும், மூல பேராங்குலத் தாலும், மாநாங்குலத்தாலும், மாத்ராங்குலத்தாலும், ஆக மானபேதங்கள் பதினென்று மானங்கள் ஹஸ்யாவாம். (சு, 10)

(9-10) இம்மூர்த்திகளின் அளவுகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. மூர்த்திகளின் உயரத்தை பதினொரு வகைகளில் நிர்ணயம் செய்யலாம்:—

1. மூலஸ்தானத்திலுள்ள விங்கத்தின் அளவைக் கொண்டும்,

2. கர்ப்ப கிருஹத்தின் உட்புற அளவைக் கொண்டும்,

3. கர்ப்பகிருஹ வாயிலின் அளவைக் கொண்டும்,

4. கர்ப்பகிருஹத்தின் அதிஷ்டானம் அல்லது அடிப்பட்டறையின் அளவைக் கொண்டும்,

5. பாதம் அதாவது அடிப்பட்டறையின் பேரில் கட்டப்படும் பகுதியின் உயரத்தைக் கொண்டும்,

[உதஸம்ஸாஹஜ்

6. ஹஸ்தம் என்னும் முழ அளவாலும்

7. தாளம் என்னும் சாண் அளவாலும்

8. கோயிலை நிர்மாணிக்கும் யஜமானனுடைய உயரத்
தைக் கொண்டும்,9. மூலபேராங்குலம் அதாவது மூலஸ்தானத்தின் உயரத்
தைத் 'தாளமான' விதி' ப்படி அதற்குரிய அங்குலத் தொகை
யால் வகுத்துக் கிடைத்த அங்குல அளவாலும்10. மானுங்குலம் அதாவது யவை, நெல் முதலிய தானியங்
களின் அளவினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குல அளவாலும்11. மாத்ராங்குலம் அதாவது யஜமானனுடைய நடு
விரலின் நடுப் பகுதியின் நீளம் அல்லது அகலமாக நிர்ணயிக்
கப்பட்ட அங்குலத்தாலும் நிர்ணயம் செய்யலாம்.

இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும்.

வாஜாஸ்யாடிய தாநநாஹஸ்யாஸம் வாஷ்யாயாஸம் ஹவெக் !

தஜாமெந மூஸெஷா யாதாநவாஸாஸாயிகம் வொடியம் || ௧௧ ||

ஹீமாவாஸி ஸஜெந உதஸாஜிதம் ஸவஸா த்யஜிஸ்தி: !

ஸெநாணாம் ஹி பரிவாஸாநவஸத: ஸூயம்ஹவெ உதஸவெ || ௧௨ ||

1. தாளமான விதியாவது - விக்ரகங்களின் அங்க அளவுகளை நிர்ணயிப்
பதற்காக, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 'உரியதென' ஓர் அளவை ஏற்படுத்தி,
அந்த அளவை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அங்கங்களின் அளவை விவரிக்
கும் முறை. விக்ரஹங்களுக்கு 'உரிய' அளவுகள், 'தாளம்' என்ற சாண்
அளவால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 'தசதாளம்' என்ற 10 சாண் முதல் 'ஏகதாளம்'
என்ற ஒரு சாண் வரை 10 வகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சாண்
முதல் 3 சாண் வரையில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்குலம் கூட்டிக் குறைத்து
உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற மூன்று வகையுமுண்டு. 'தாளம்'
12 அங்குலம் கொண்டதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்குலம் ஒன்றுக்கு
யவை 8.

[உரையாடல்]

அளவுகளும், நாஹத்தைக்கொண்டு அளவுகளும் ஆக 33 அளவுகள் கிடைக்கும்.

மஹ-3 நடிவிலாதிதெ நவவிலம் மஹ-3 ப்ராணம் ஹவெசு
 மஹ-3 அரஸம் வாடிநவதம் வாடிநவதம் வாடிநவதம் |
 வெடிநவதம் விஹவெடிநவதம் வாடிநவதம் வாடிநவதம்
 யிஷாநவதம் வாடிநவதம் வாடிநவதம் வாடிநவதம் || 10 ||

சு - உரை :—கர்ப்ப கிருஹத்தை ஒன்பது கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ராணமாம். சுத்த த்வாரஸமமும் நாலத்தொன்று குறையவும் நாலத்தொன்று ஏற்றவும் இரண்டினுடைய நடுவை நாலு கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ராணமாம். அப்படியே அதிஷ்டானத்திலும் அங்கிரி வசத்திலும் பதினெட்டு ப்ராணமாம். (10)

(13) கர்ப்ப கிருஹத்தின் உயரத்தைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் விதம் எவ்வாறெனில், கர்ப்பகிருஹத்தின் உள் கூட்டு சுவற்றின் உயரத்தை 9 கூறுகள் செய்து 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அல்லது 9 கூறுகளாகிய 9 வகை உயரங்களாக மூர்த்தியின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். கர்ப்பகிருஹத்தின் வாயில் உயரத்தை வாயிற்படியை நீக்கி அளந்து அதில் நாலில் ஒரு பாகம் குறைத்தோ, கூட்டியோ சமமாகவோ எடுத்துக் கொண்டால் அந்த உயரத்தில் $\frac{1}{2}$ பங்கு, 1 பங்கு, $1\frac{1}{2}$ பங்கு என்ற மூன்று அளவைகள் கிடைக்கும். இவைகளின் இடையேயுள்ள தூரங்களை நான்கு கூறுகளாகச் செய்தால் $\frac{1}{2}$ முக்கால், $1\frac{1}{2}$ முக்காலே வீசம், $\frac{1}{2}$ முக்காலே அரைக்கால், $1\frac{1}{2}$ முக்காலே மூன்று வீசம், 1 ஒன்று, $1\frac{1}{2}$ ஒன்றே வீசம், $1\frac{1}{2}$ ஒன்றே அரைக்கால் $1\frac{1}{2}$ ஒன்றே மூன்று வீசம், $1\frac{1}{2}$ ஒன்றேகால் இப்படி 9 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

இதேவிதமாக அதிஷ்டானத்தின் அதாவது அடிப்பட்டறையின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும், 'அங்கிரி' அதாவது அடிப்பட்டறையின் மேல் கட்டப்படும்

விசேஷ:]

பாதம் என்ற உறுப்பின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும் ஆக 18 வகை உயரங்களும் கிடைக்கும்.

வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் |
நவஹஸாநஸுதஸம் நவஹஸாநஸுதஸம் || 10 ||

சு - உரை:—ஒரு முழம் தொடங்கி ஒவ்வொரு முழம் பெருக் கத்தால் ஒன்பது முழமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (10)

வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் |
நவஹஸாநஸுதஸம் நவஹஸாநஸுதஸம் || 11 ||

சு - உரை:—ஒரு காலம் தொடங்கி ஒவ்வொரு தாலப் பெருக் கத்தால் ஒன்பது தாலமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (11)

(14-15) ஹஸ்தம் என்னும் முழுத்தாலும் தாளம் என் னும் சாணலும் ப்ரமாணம்:—ஒரு முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் ஒவ்வொரு முழமாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போகக் கிடைக்கும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்ற முழ அளவைகளை உபயோகப் படுத்தலாம். அதேவிதமாக ஒரு தாளம் அல்லது ஒரு சாண் தொடங்கி ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு 9 வகை உயரங்களையும் பிரயோகிக்கலாம்.

யஜ்ஞாநஸுதஸம் நவஹஸாநஸுதஸம் |
வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் |
வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் வாகவஹஸம் || 12 ||

சு - உரை:—யஜ்மானனுடைய ஸமமும், நேத்ராந்தமளவாகவும், ஆஸ்யாந்தம் அளவாகவும், ஹவ்வந்தமளவாகவும், பாஹுஸீமாந்தமள வாகவும், ஸ்தனாந்தமளவாகவும், ஹ்ருதயாந்தமே அளவாகவும் யஜ் மான வசத்தால் ப்ரமாணம் ஏழுபடியாவது. (12)

16. கோயிலை நிர்மாணம் செய்யும் யஜ்மானனுடைய உயரத்தில் (1) பாதத்திலிருந்து தலையின் உச்சி வரையில்

[நாதஸம்மூரஹே]

உள்ள உயரம் (2) கண் வரையில் உள்ள உயரம் (3) வாய் வரையில் உள்ள உயரம் (4) முகவாய்க் கட்டை வரையில் உள்ள உயரம் (5) புஜத்தின் உச்சிவரையில் உள்ள உயரம் (6) மார்பு வரையில் உள்ள உயரம் (7) ஹ்ருதயம் வரையில் உள்ள உயரம் இவ்விதமாக யஜுமானனுடைய உயரத்தைப் பொறுத்து 7 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

விஹே ஸ்வாயம்ஹவே உத்யி-3ரோநம் தாராஜிநிபூதம் ।

நவித்யதெவெதூதூம் மிரஸாஸஹராதகம் ॥

நாஹதாரம் தயாஸ்யுதினெஸெ ஸம்மூரஹேகஸ்யேகி ॥ 108 ॥

சு - உரை :—ஸ்வாயம்பவமான லிங்கங்களில் மூர்த்நிமானம் தாரநாஹங்களின் ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கத் தெரியாவிடில் கிரஸ்ஸளவும் உயரமும், நாஹதாரங்கல் ஸ்தூலமான தேசங்களிலும் ஸங்க்ரஹிக்கப் படும். (யௌ)

17. ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களில் பூஜா ஸ்தானத்தின் 'மூர்த்தா' என்னும் தலையளவு, 'தாரம்' என்ற குறுக்களவு, 'நாஹம்' என்ற சுற்றளவு இவை நிச்சயிக்க முடியாவிடில் கிரஸ் (தலை) உள்பட உயரத்தையும், லிங்கம் எவ்விடத்தில் அதிகப் பரும னாயிருக்கிறதோ அந்த இடத்தின் தாரம் என்ற விட்டத்தையும் நாஹம் என்ற சுற்றளவையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வதிஜாஸொடியதூம்மணு அதூவி-3ஸுதூம்மகம் ।

தஷேகஸம்மூதூம் ஜூகஸா உதினெஸராம்மூதூம் உதம் ॥ 109 ॥

சு - உரை :—லிங்கவசாத் பூஜாம் சத்தினுடைய உயரத்தையும், (மூல) பேரவசாத் பேரத்தினுடைய உயரத்தையும் நூற்றிருபத்தினுலு கூறு செய்து அதிலே ஒரு கூறு மூல பேராங்குலம் என்பது இஷ்டம். (யௌ)

18. மூல பேராங்குலம் :—மூலஸ்தான லிங்கத்தின் கிரஸ் ஸளவும் உள்ள பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை 124 கூறுகள்

വിശ്വേശ്വരൻ

செய்து கிடைக்கும் ஒரு கூறின் அளவே மூல பேராங்குலம் ஆகும். (அதாவது 124 அங்குலம் என்பது உத்தம தசதாளத்தின் அளவு. ஆகையால் லிங்கத்தை உத்தம தசதாளத்தில் உண்டானதாகக் கருதவேண்டும்.) இதேவிதமாக லிங்கமல்லாத மூலபோம் உள்ள இடத்திலும் அந்த மூலபோத்தின் உயரத்தை 124 கூறு செய்து ஒரு கூற்றை மூலபேராங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும் (இவ்விடத்திலும் மூல பேரம் உத்தம தள தாளமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.)

யதூதிஸுராமுலா தலாதி

வாணஜம் பரிமாற்றம்.

தகவல்பாடாய் முடிவாகியொரு

வியெயஉநது னவியெயஉரெயெ-ஃ || கக ||

சு - உரை :—யாதொரு மூல பேராங்குலத்தாலே, மானங் குலத்தாலே, மாத்ராங்குலத்தாலே, ப்ரதிமாதிகளுக்கு ப்ரமானம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ப்ரதிமைகளுக்கு உயரமாவது. அந்த ஸங்க்யையாலே ஆயாதிசுபம் (சுத்தி) செய்யக்கடவது. அது இஷ்டம். அல்லாத ப்ரமானங்கள் விதேயமல்லவென்று வித்வான்களாலே சொல்லப்பட்டது. (சுசு)

19. ப்ரதிமை என்னும் மூர்த்திகளுக்கு உயரம் மூல
பேராங்குலத்தாலோ அல்லது இனி விவரிக்கப்படும் 'மானங்
குலம்' 'மாத்ராங்குலம்' என்ற அளவுகளினாலோ சொல்லப்பட்
டால் அந்த அங்குலங்களின் எண்ணிக்கையையே 'ஆயாதி
சுத்திக்கு' அதாவது சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவை
நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். (அதா
வது இனி விவரிக்கப்படும் 'ஜாத்யம்சம் சேர்க்கத்தக்கதில்லை.)

ஷட்வகாஷ்யவதாரவிஹீநஸ்யம்

பொதுவுகம் தீவியம்மூலாநதநதிக் ।

ஸ்ரீமதுஜாயதஸிதமணலாய-3 உதும்-3ணாநா

உதாஹரணம்: ராஸனியம் வியிதா விஜயதாசு || ௨ ||

[ஶாதஸம் மூஹ்ய]

சு - உரை :—ஆறுயவை (வாற்கோதுமை), ஏழுயவை, எட்டுயவை அகலங்களிலே உத்தமம் மத்யமம் அதமங்கள் மூன்று படியாய் ஆச்சது. குள நெல்லினுடைய நீளத்தாலும், மூன்று, மூன்றரை, நாலு கொண்டது உத்தம, மத்யப, அதமங்களாக இப்படி மூன்றுபடியாக மானங்குலம் ஆறுபடியாக வைக்கப்பட்டது. (உய)

20. மானங்குலம் :—யவை என்னும் வாற்கோதுமை தானியத்தின் அகலத்தை எடுத்துக் கொண்டு 6 யவை யகலம், 7 யவை யகலம், 8 யவை யகலம் என மூன்று வகையாக மானங்குலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சாலி என்னும் உயர்ந்த சம்பா நெல்லின் நீளத்தை எடுத்துக் கொண்டு 3 சாலி நீளம், 3½ சாலி நீளம், 4 சாலி நீளம் என்று மற்றும் மூன்று வகை மானங்குலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக மானங்குலம் 6 வகைப் படும்.

யஜ்ஶாதஸநினைஹஸ ஸ்யஜ்ஶாஸம் ஹஸ்யஜ்ஜே ।

வவ-3½வ-30 ததிவா2வி ஶாத்ராத்ரூபிதீஷ்யதே ॥ உயக॥

சு - உரை :—யஜமானனுடைய வலக்கையிலே நடுவிரலின் நடு விறைக்கும் மேலிறைக்கும் நடுச்சேஷ்டம். அகலம் அதமம். மாத்ராங்குலம் இரண்டுபடி விதிக்கப்பட்டது. (உயக).

மாத்ராங்குலம் :—

21. யஜமானனுடைய நடுவிரலின் நடுப்பாகத்தின் நீளம் அல்லது அகலத்தை மாத்ராங்குலமாகக் கொள்ளலாம். நீளத்தை எடுத்துக் கொள்வது உத்தமம். அகலத்தை எடுத்துக் கொள்வது அதமம். இப்படி 2 வகையாக மாத்ராங்குலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஶாதவெநிஷ்ஞௌ ஸௌரௌ ஸிரௌஶாதம் ஶிநௌடியம் ।

ஸம்மூஹ்யஶாதம் திபூதித கஹ்யெசு ஸகஸஸ்யத ॥ உயஉ॥

சு - உரை :—மனுஷ்யரால் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்துள்ள சிங்கக் குளுக்கு சிரோமானமொழிய நிச்சயிக்கப்படும். (உயஉ)

1. ஆயாதி சுத்தி விசுவகர்மா மதப்படி 10 வகை:—ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம், பாம்சம், அம்சம், பக்ஷம், யோகி, ராசி, கணம். இவற்றின் விவரம் 'ஆயாதி' என்ற இதன் அனுபத்தத்தில் காண்க. இந்த நூலில் ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம் அம்சம், யோகி, என்ற 6 மட்டும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

ஹூக்ஸாஃஷு ஹெஸ்டை ௨-3 நிமிதெஸாடிஸா ஸ்ரெஸெஸெஸெ: ।

[உதஸம்முஹ்ய]

ஸிஷுஃ ஹி யொநிஜிநவாரயநவ்யயாஸம்

கெஸ்புஹாநு ஸஹுஹாவவதஸுநாடிஃ || நய ||

சு - உரை:—3, 8, 9, 8, 9, 4 இவற்றினாலே பெருக்கி 8, 27, 7, 12, 10, 9 இவற்றினாலே கழித்து சேஷித்தது யோநி, தினம், வாரம், ஆயம், வ்யயம், அம்சகன் (என்று கண்டு கொள்க). யோநிக்கு த்வஜமாதியாகவும், தினத்துக்கு அசுவதி முதலாகவும், வாரத்திற்கு ஞாயிறு முதலாகவும், ஆயத்துக்கு பஹு முதலாகவும், வ்யயத்துக்கு லாகவம் முதலாகவும், அம்சத்துக்கு தஸ்கரம் ஆதியாகவும், சொல்லப்பட்டது. (நய)

(30) ஆயாதி:—அளவின் எண்ணிக்கையை முன்றால் பெருக்கி எட்டால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் யோனியையும்; எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் நக்ஷத்திரத்தையும், ஒன்பதால் பெருக்கி ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தால் வாரத்தையும், எட்டால் பெருக்கி 12ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் ஆயத்தையும், 9 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் வ்யயத்தையும், 4ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அம்சத்தையும் நிச்சயிக்க வேண்டும். யோனியை 'த்வஜம்' முதலாகவும், தினம் என்னும் நக்ஷத்திரத்தை 'அச்வினி' முதலாகவும், வாரத்தை 'ஞாயிறு' முதலாகவும், ஆயத்தை, 'பஹு' முதலாகவும், வ்யயத்தை 'லாகவம்' முதலாகவும், அம்சத்தை 'தஸ்கரம்' முதலாகவும் கணக்கிட்டு நிச்சயிக்க வேண்டும்.

யுஜஹரி வுஷஹெஹா யொநயஸுஹு ஸுஹாஸிஃ

ஐநநயா மஸவெடிவிஹுமாஹாஸுஹகூ-ஃ ||

ஸிதமஸுஸஸிஸுஹ வாரஸுவஜாஸகாவஜா

அயஸஸுஹஸுஹஸுஹாஸிஹகூ-ஃ || நயக ||

சு - உரை:—யோநிகளில் த்வஜமும் ஸிம்மமும், ரிஷபமும் யானையும் சுபர்கள். நாளில் ஜன்மம், இரண்டாம் நாள், நாலாம் நாள்,

விபேஷை:]

ஆறாம் நாள், எட்டாம் நாள், ஒன்பதாம் நாள் இவை நன்று; வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும் சுபங்கள். அம்சங்களில் நல்ல பெயருடையவை சுபங்கள். கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரம் துவக்கி சுபாசுபங்களை விசாரித்துக் கொள்ளவும். (ந.ய.க)

31. யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யாணை இவைகள் சுபம், நக்ஷத்திரங்களில் கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 1, 2, 4, 6, 8, 9 வது நக்ஷத்திரங்கள் சுபம். வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும், புதனும் சுபம். அம்சங்களில் சுபமான பொருளுள்ளவை சுபம். மேலும் பொதுவாகக் கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தில் ஆரம்பித்து சுபாசுபங்களை அறிதல் வேண்டும்.

ஸிஷுஃவிநா ஸுரேஷ்ணே சூரிய ஸொஹநம் விஷுஃ |

ஸௌரவாராஜிஸ்யுதம் விபாவாஜிஸ்யுதஸ்யுதம் |

விபொம் உரணம் நாஸரஜதம் யொமலிஷுதே || ந.ய.உ ||

மணம்ஸவாஸுரஜதஸ்யுதம் வயஸ்யெசு ருஹதயுதம் |

ஸவஹிஸொஹநாஸுதம் சூயகஷுஸொஸாநு ஸுயொஜ்யெசு ||

ந.ய.ந

சு - உரை :—சேஷித்தவற்றைக் கழித்து, குறைந்தவற்றைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆயாதி சோபனங்களைச் சொல்லவும். வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதிபாகவும், நன்னிலாக எண்ணி வியோகமும், மரணமும், நாசமும் ஆகாது. அமிருதயோகம் சுபமாகக் கொள்ளப்பட்டது. கணங்களில் மனுஷ கணமும் அஸுர கணமும் ஒழிந்து அல்லாத கணம் சுபமாவது. ஏவம் விதமான ஆயாதிகளை சோபனூர்த்தமாக யோசித்துக் கொள்ளவும். (ந.ய.உ-ந.ய.ந)

(32-33) வகுக்கும் போது மிச்சமில்லாமல் சமமாகி விட்டால் ஆயாதிகள் சுபம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதிபாகவும், ஒன்றோடொன்று சேர்த்து நாலு நாலாக

[உதூஉடிஸதாரொநாஉ

வரிசையாக எண்ணினால் முறையே வியோகம், மரணம், நாசம் அமிர்தம் என்ற யோகங்கள் என்று கொள்ளவேண்டும். இவைகளில் அமிர்தயோகம் சுபம். மற்றவை அசுபம். கணங்களில் மனுஷ்யகணமும் அசுரகணமும் விரும்பத்தக்கதல்ல. தேவகணம் சுபம். இவ்விதமாக ஆயாதிகள் சுபமாக இருத்தல் வேண்டும்.

உதூஉடிஸதாரொநாஉ ஸகஸூயிகாரொ லாநஸம் முரஹுதிஸெஷாநாஉ
புருஷொஉயூய:

அகஸ்திய முனிவர் அருளிய ஸகளாதிகாரம் என்ற நூலில்
'அளவைகளின் வகை' என்னும் முதல் அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஸய விதீயொஉயூய: ||
உதூஉடிஸதாரொநாஉ வுரூஷாநம்

இரண்டாவது அத்தியாயம்

உத்தமதசதாளம் என்னும் புருஷமானம்

உஷீஷாபூடிவய-ஃகம் முரஹீதொடியலாநகம் |

ஸவெடிவெடிஸாணாஷு அாடிஸாஷூய-ஃகம் ஹவெகி || ஈயெ |

தடிபரம் ஷெஹலாசூ-ஸூஷாகி தநூரெருவஸூ-ஹாஜிதெ |

யவாவெடி-கம்-தூதநூரெசூ-பூரம்-மலாநம் பூயீயதெ || ஈயெ ||

வாஸுஷாநம்]

சு - உரை :—வேதம் 4, பாணம் 5, ஆக 20, அஷ்டத்வாதச 96, அஷ்டார்த்தகம் 4, ஆக நூற்றிருபத்து நாலு, இப்படியிலே பாதிக்கப் பட்ட அங்குலம் தேஹஸப்தாங்குலம். அந்த அங்குலத்தில் எட்டி லொன்று 'யவை' எனப்பட்டது. இந்த அங்கும், யவை இவைகளி னுலே அங்கமானம் அளக்கப்படும். (நயசு-நயடு)

34-35. மூர்த்திகளின் உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரை யில் அதாவது முடிமுதல் அடிவரையில் உள்ள உயரத்தை 124 பாகங்களாக்கினால் அதையே மூர்த்தியின் தேஹஸப்தாங் குலம் என்பர். அதில் எட்டில் ஒன்று 'யவை' எனப்படும். இவ்விதமான 'அங்குலம்', 'யவை' என்ற அளவைகளினால் மூர்த்திகளின் அங்கங்களின் அளவைகள்¹ சொல்லப்படும்.

யவசூயாஸஸூஷ்ணீஷதஜ்ஜம் தஸூத்யாஸகம் ।

கெஸாஜம் து ததொத்யொக்ஷிஸத-தய ஸஜாமம் ॥ நயசு ॥

நாஸாபாடாஸாநனு ததொஹங்குலாதகம் ।

யுமாஸாஸூயவம் தஸூத்ய-சாஸம் மஸஜாதகம் ॥ நயசு ॥

யவஹீநததஜ்ஜம் கணம் ருஜ் யவாயிகம் ।

ஹாஸம் ஹசூதொநாஸிந-சாமெஸெ-த்யஸூ உதிகம் ॥ நயசு ॥

ஸஜாதஸூதொபெயாஸ ந-சூத்யாஸம் யுமாஸகம் ।

ஜாநுஜ்வொஸு துய்யம் ஸூதாஸ வாஜ்ஜாநுஸஜொயா ॥
நயசு

சு - உரை :—உஷ்ணீஷம் விரல் 1 யவை 3

அதுபற்றி கேசாந்தம் விரல் 3

அதுபற்றி நேத்ராந்தம் விரல் 4 யவை 3

அதுபற்றி நாஸாபுடம் விரல் 4 யவை 3

1. இது உத்தமதசானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்குப் பொருந்தும். மற்ற வகைத்தான மானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு அவற்றிற்குரிய அங்குலத்தைத் தாளம் ஒன்றுக்கு 12 அங்குலமாகவும் உத்தமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் கூட்டியும், அதமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் குறைத்தும் கணக்குப் பார்த்து மொத்த எண்ணிக்கையினால் உயரத்தைக் கூறுசெய்து அங்குலத்தையும் யவையையும் நிச்சயிக்கவேண்டும்.

[மூலக்கோடிகாரொ]

அதுபற்றி ஹர்வந்தம் விரல் 4 யவை 3
 களமானது விரல் $\frac{1}{2}$ அதாவது யவை 4
 கண்டத்தின் நீளம் யவை குறைய விரல் நான்கு (அதாவது
 விரல் 3 யவை 7)
 அதுபற்றி ஹ்ருதயம் விரல் 12 யவை 11
 (அதாவது விரல் 13 யவை 3)
 அதுபற்றி மேட்ரமூலாந்தம் விரல் 13 யவை 3
 அதில் நின்றும் தன்னிலோப்பது கஷெஸ்டாரா அதாவது
 இடுப்பிலிருந்து துடை விரல் 27
 ஜாஹு (முழங்கால் முட்டு) விரல் 4
 ஜங்கா (முழங்கால்) துடைக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 27
 பாதம் ஜாஹுவுக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 4. (நயசு-நயசு)

36-39.

	அங்.	யவை.
உஷ்ணீஷம் என்னும் முடி	1 —	3
உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கேசாந்தம்	} 4 —	3
அதாவது நெற்றியின் மேல் எல்லை வரை		
அதிலிருந்து (அக்ஷிவர்மா) கண் இமைவரை	4 —	3
மூக்கு	4 —	3
அதிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை முடிய	4 —	3
„ கழுத்தின் துனிவரை	0 —	4
„ கழுத்தின் அடிப்பக்கம் வரை	3 —	7
அதிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை	13 —	3
„ நாபி வரை	13 —	3
„ மேட்ர மூலம் அதாவது	} 13 —	3
குறியின் ஆரம்பம் வரை		
இடுப்பிலிருந்து துடை சேர்ந்தது	27 —	0
முழங்கால் சில் (ஜாஹு)	4 —	0
முழங்கால் (ஜங்கா)	27 —	0
பாதம்	4 —	0

124 — 0

வாராஷாநம்]

சுமந்தாநாநி-ஃ பைய-ஃதம் தயம் ரெஷாபயாம்,மூஹம் ।
 ஹிகாநயொ பிஷாஹா,மீ ரெஷாந் பவாஹு-ஃகூப-ஃரகயம் ॥ சய ॥
 வெஸகவெஷெஷு ஹாமேஷாநாநி நுகொஷ்டு ச பவாநாய-ஃகம் ।
 உய்யாம்,மூஹு-ஃபய-ஃதம் தயம் நிய-ஃஷ-ஃமாவஸ்யதம் ॥ சய ॥

சு - உரை : ---பெருவிரல் முதல் குதிகால் வரையில் விரல் 17
 ஹிக்கா ஸூத்ரத்தை நம்பற்றி (கழுத்தின் கீழ்க்கோடு முதல்)
 பாஹு (புஜம்) விரல் 27

முன் கை விரல் 21

நலமுலத்தைப்பற்றி நடுவிரல் நுனிவரையில் விரல் 13½
 (சய-சயக)

(40-41) கால் கட்டைவிரல் முதல் குதிகால் வரை நீளம்
 17 அங்குலம். ஹிக்காமுதல் அதவாது நெஞ்சின் நோர்க்கோடு
 முதல் புஜத்தின் நீளம் 27 அங்குலம். மணிக்கட்டு வரையில்
 முன்னங்கையின் நீளம் 21 அங்குலம். மணிக்கட்டு முதல் நடு
 விரல் நுனிவரை நீளம் 13½ அங்குலம்.

ஹாநுஹாமம் நவாபம் ஸூகி மீவா மும் மீவஉலகம் ।
 சூ-ஃதய-ஃ பவாஹுஸீலாஹம் உக்வாரி-ஃநாய-ஃரக-ஃகம் ॥ சய ॥

42. கழுத்தின் மேல் எல்லையில் அதன் விஸ்தாரம் 12
 அங்குலம். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலம்.
 கழுத்தின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்து புஜத்தின் உள்பக்கம்
 வரையிலுள்ள தூரம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 6½ அங்குலம்
 இருபுஜங்களின் வெளிப்புறஎல்லைகளுக்குள்ள விஸ்தாரம் 40½
 அங்குலம்.

[உத்தரபதாநொநாந

யவதாரம் ஸ்தாராய-ஃ நவம்புலவெ-ஃ கவவி-ஃ ।

ஸவாஜாஷாம்பகம் ஸாஹு-ஃ யதாரந்த-ஃ கவ-ஃ ॥ ௫௨ ॥

உநிஹம் ப்ரகொஷம் உ ஸாநாய-ஃ ஸம் சூயாய-ஃ ॥

உணிஸம் தம் ஸவாஜாஷாஸ்த-ஃ கவ-ஃ ॥ ௫௩ ॥

(52-53) இந்த அகலத்தில் பாதி நகத்தின் அகலமாகும். அதன் உருவம் கட்டைவிரல் நகத்துக்குச் சொன்னது போல் இருக்க வேண்டும். புஜத்தின் மத்தியில் அதன் அகலம் 8 அங். 2 யவை. முழங்கையின் அகலம் 7 அங். முன்னங்கையின் அகலம் 5 அங்குலம் 4 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் 4 அங். 4 யவை. உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்.

ஷம், ஸாநாய-ஃ கவ-ஃ யதாரந்த-ஃ கவ-ஃ ப்ரகொஷ-ஃ ।

சுநாஜிகா ஸவியவம் ஸாநாய-ஃ ததிராயதா ॥ ௫௪ ॥

ப்ரகொஷ-ஃ அது-ஃ ஸவாஷாஸ்த-ஃ கவ-ஃ ॥

ஸவாஜாஷாஸ்த-ஃ கவ-ஃ ஸவாஷாஸ்த-ஃ கவ-ஃ ॥ ௫௫ ॥

1. இதன் பிறகு கைவிரல்களின் அகலங்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். அந்தப் பகுதி சுவடிகளில் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி காச்யபீயத்தில் உள்ள பகுதி பின்வருமாறு:—

ஸம், ஸாநாய-ஃ கவ-ஃ யதாரந்த-ஃ கவ-ஃ ப்ரகொஷ-ஃ ।

ததிராயதா ஸவியவம் ஸாநாய-ஃ ததிராயதா ॥ ௫௬ - 1 ॥

சுநாஜிகா ஸவியவம் ஸாநாய-ஃ ததிராயதா ॥

ஸம், ஸாநாய-ஃ கவ-ஃ யதாரந்த-ஃ கவ-ஃ ப்ரகொஷ-ஃ ॥ ௫௭ - 2 ॥

ததிராயதா ஸவியவம் ஸாநாய-ஃ ததிராயதா ॥ ௫௮ - 3 ॥

(55-1—55-3) பெருவிரல் அடிக்கணுவின் அகலம் 1 அங்குலம் 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. நடுவிரலின் அடிக்கணு அகலம் 9 யவை. மோதிரவிரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. சுண்டுவிரல் அடிக்கணு அகலம் 7 யவை. இவ்வாறு பெருவிரல் முதல் அடிக்கணுக்களின் அகலம் சொல்லப்பட்டது. அந்தந்த விரலின் அடிக்கணு அகலத்தில் 16-ல் 1 குறைத்தால் அந்தந்த விரல்களின் நுனிக்கணுவின் அகலமாகும்.

2. இந்த அடிக்குறிப்பை அடுத்த பக்கத்தில் காண்க.

வாராஜாஜம்]

நிஜநயதம்தஸாசு (ஹுதவெஜாதிவாபவா: |

விவெகஸிநு சம்பவசுரு² அகுவசு ஹுகுஷ்ரெவயா || சுரு ||

(63-64) விரல்களுக்கு அடுத்ததாக உள்ள உள்ளங்கைப் பகுதி 2 அங்குலம் தூரம் வரையில் சதைப்பற்று உள்ளதாகும். அடிப்பாகம் 2 அங்குலம் ஒரு கிளியின் வயிற்றின் அகலமாக இருக்கவேண்டும். இவற்றின் இடையே உள்ளது உள்ளங்கைப்பள்ளம். இதில் சங்கு, சக்ரம், சூலம் இவைகளைப் போல் மெல்லிய ரேகைகளால் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கண-ஃஸ்யோயு-ஃஜாதெந ஸிரொநாஹம் புவகூதெ |

சுஷுக்ரி-ஸாஸகம் கண-ஃஸ்யோயு-ஃஜாதெநாஹம் || சுரு ||

வாவிஸாஸகம்வரெஷ் ஹாஸம் ப்ரஷஜம்வயா: |

ஸூநம் கண-ஃஸிதே-ஃஸூக-ஃ ஸிரொநயு-ஃ வு-ரொமதம் || சுரு ||

அ-தூநய-ஃஸாஸகம் உயி-ஃ தஸாசுகண-ஃவயா-வரெ |

கெஸாந்த-ஃ சி-ஃ ஹாமஸூசு வு-ரொம-ஃ சி-ஃ யாஸகம் ||

(65-67) தலையின் சுற்றளவு காதின் மேல் பக்கத்திற்குச் சரியாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இந்தச் சுற்றளவு 38 அங்குலம். இதில் காதுகளிலிருந்து முன்பக்கம் 22 அங்குலம். பின்புறம் 12 அங்குலம். பாக்கியுள்ள 4 அங்குலம் இரு புறத்திலுமுள்ள காதுகளின் ஸ்தானமாகும். தலையின் உச்சி 4½ அங்குலம் சற்று முன்னே அமைந்திருக்கும் தலையின் உச்சியிலிருந்து காது வரையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தூரம் 9 அங்குலம். முன்புறம் கேசாந்தம் வரை 9 அங்குலம்.

கெஸாந்தாடிஸிஸு-ஃ ஹாசுகி(தயொ-ஃயெ-ஃயு-ஃ ஹா-ஃ ||

ஹா-ஃ ஹா-ஃ ஹா-ஃ ஹா-ஃ(தயொ-ஃயெ-ஃ ஹா-ஃ ஹா-ஃ || சுரு ||

68. கேசாந்தத்திற்கும் கண்ணெழுங்கு (அகதி சூத்ரம்)க்குமுள்ள கோட்டுக்கும் இடையேயுள்ள பாகத்தினை

1. ஹுதவெஜாதிவா=ஹுத - ஐந்து, வெஜ-4, சுதி=3, வ=4
5+4+3+4=16 யவை=2 அங்குலம்.

2. இந்தத் திருத்தம் காச்யபியத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

வாஸுஷாநம்]

சுயம் வாஸிகாஸாய-ஃ யவதாம் சுயோமதம் |

விஸுகாயநதாம்ம து தஷாடி^௧ ஆய-ஃரவநீலாவம் || அமக ||

81. கீழ் உதட்டின் விரிம்பு $1\frac{1}{2}$ யவை. முகவாய்க்கட்டையிலிருந்து கீழுதட்டின் உயரம் $8\frac{1}{2}$ யவை.

ஹநுஸ்திஸுகநிதம் உ ச்ரீயவம்ஜாஹதம் (தயா) |

.... ஸயம் வாஸிகாஸாய-ஃ^௨ || அமஉ ||

82. முகவாய்க்கட்டையின் பக்கத்தில் சரிந்திருக்கும் பாகத்திற்கு 'ஹநு' (தாடை) என்று பெயர். இது முகவாய்க்கட்டைக்கு 3 யவை கீழே அமைந்திருக்கும்.

வஹூய-ஃரம்ம-ஹ விஸுநாம் சுநதாய-ஃரயதவத-ஃ^௩ ||

ஹநுஸநெ: கண-ஃஸ்யாடி^௪தாம் டிஸுஹாநிகம் || அமந ||

83. தாடையின் அகலம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். 4 அங்குல நீள்வட்ட வடிவமாக அமைந்திருக்கும். தாடை சேரும் இடத்திற்கும் காது சேரும் இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் 10 அங்குலம்.

சூநுவலிஸு-ஃகி சுயந்தாம் சூஸு^௫காணம் தடியத^௬ |

ஹநொ^௭ம-ஃஸம் ஸவாடி^௮ஸம் சுயூய-ஃரம்மகண-ஃ^௯வெஸநம் ||

84. தாடையிலிருந்து கழுத்து 1 அங்குலம் 2 யவை. காது வெளிப்பக்கத்தில் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் வரையில் 'காணவேசநம்' என்று பெயர்.

நெசூ^{௧௦}காண-ஃஸ்யாந்தம் ஸவாடி^{௧௧}ஸம் கண-ஃ^{௧௨}விஸுநாம் |

நெசூ^{௧௩}யாடிஸம் கண-ஃ^{௧௪}ஸூ^{௧௫}டி^{௧௬}ய-ஃரம்மத^{௧௭} || அமடு ||

1. ஆய-ஃரவநீலாவம்=வி + சுய-ஃ + சுவநீ + ஸாவம் = 2 + $\frac{1}{2}$ + 5 + 1 = 8 $\frac{1}{2}$

2. இந்த அடியில் முதற்பகுதி விடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகுதி புனருத்தி (சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுதல்)யாகத் தோன்றுகிறது.

3. இந்த அடி முந்திய 79 வது சுலோகத்தின் பகுதி தவறாக மறுபடி எழுதப் பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

[உதஜபதாநொநாந

85. கண்ணின் கோடியிலிருந்து காது சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். காதின் அகலம் கண்ணின் நீளத்திற்கு சமம். (அதாவது 2 அங்குலம்). காதின் துவாரத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பாகமும் அதே உயரம் (அதாவது 2 அங்குலம்.)

ததய-30 கண-3ஸம்யொய-30 சுயஸாந-3ஸம்யநம் ।

ஸயவஸுஸாநம் தஸாஸு வெதாய-3ாஸாஸவஸம்யநம் ॥ அமிக ॥

86. அதில் பாதி காது மேலே சேர்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பகுதி. கீழே காது சேர்ந்திருக்கும் இடம் வரையிலுள்ள தூரம் 2 அங். 1 யவை. காதின் தொங்கு கிற பகுதியின் நீளம் 4½ அங்குலம்.

நாஸௌ வலிவ-3ாவரௌ அய-3ஸா-3யாஸாஸிவஸுௌவநௌ ।

நாஸாஸாநம் திவாஸஸாஸு சுஸாஸாஸாஸாஸிவஸு ॥ அமிக ॥

ததய-3தாநம் விவலிஸாஸாஸாஸிவஸுநிதமம் ।

87. காதின முற்பகுதியின் அகலம் ½ அங்குலம். கனமும் ½ அங்குலம். பிற்பகுதியின் அகலம் 1½ அங்குலம். கனமும் 1½ அங்குலம். நாளத்தின் இரு பகுதிகளின் இடை வெளி ½ அங்குலம். (காது சேருமிடத்தில் மேலே கிளம்பி யிருக்கும் இடத்திற்கு 'பிப்பலி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் 1 அங்குலம். அகலம் ½ அங்குலம். (அதன் பக்கத்தில் காதின் ஓட்டை அமைந்திருக்கிறது.) (அதற்கடுத்தாற்போல் சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும் பகுதிக்கு 'பிஞ்சுஷி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் 2 அங்குலம்.

ஸிஸீண-30 அரகஸிஸுதாயு கண-3ஸௌதாஸுதாய-3ஸம் ॥ அயஅ ॥

வாநஸாஸ-3யவஸகண-3ாவதி-3: வாதீ அதுய-3வா ।

88. அக்ஷிஸுதரத்துக்கு அதாவது கண்ணின் வழியே செல்லுகிற கோட்டுக்குக் கீழே காதின் துவாரம் 4 யவை

ചുരുക്കപ്പേര്

அகலமுள்ளது. காதின் துவாரத்திற்கு மேலே தடித்துச் சுழித்திருக்கும் 'கர்ணாவர்த்தி' என்னும் பாகத்தின் கனம் $1\frac{1}{2}$ யவை. அதன் மேலே காதின் விளம்பின் கனம் 4 யவை.

புஷ்கண-பீஷ்டி: ஸாய-காந்தகம் புஷ்கண-விஷ்ணு: ।

சூகாபிகாஸம் கண்டாரம் சுஷாரங்கஃபுரம் || அயகம் ||

89. காதல சேர்ந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து 1½ அங்குல தூரத்தில் காதின் பின்புறம் ஆரம்பிக்கிறது. பின்புறத்தின் அகலமும் 1½ அங்குலம். 'கருகாடிகை' என்றும் கழுத்தின் பின்புறத்தில் உயர்ந்த பாகத்திற்கு ஒழுங்காகக் கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலம்.

ஸரய-தாஷாம்பரஜயஸ்வஸாக் ஸம்யக்ஷிஜெடிஸாம்மா^{சு}மும் ।

கெயாநா துவுகணை-சாஅய்ய-சாஃபநீஸ் ஂகூகாடகம் || ௬௮ ||

90. அதற்குச் சற்றுக் கீழே கழுத்தின் அகலம் $8\frac{1}{2}$ அங்குலம். தோள்கள் சேருமிடத்தில் கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலம். பின்புறத்தில் கேசாந்தத்தின் ஒழுங்காகக் காதின் பின்புறத்திற்கும் க்ருகாடிகைக்கும் உள்ள இடை வெளி $1\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

தலையொழிவாநம்ஸதிக் தியவம் உதாரம்மம் !

ஹிகாஸுதெராவரிஸ்யஸ்யிவெ-ஷாம்பரஜுஹதம் || கூயக ||

91. கௌந்தத்திற்குக் கீழ் கழுத்தின் நீளம் 4 அங்.
3 யவை. நோள்களோடு கழுத்து சேரும் இடம் ஹிக்காஸு
தரத்துக்கு மேல் அதாவது நெஞ்சக் குழி ஒழுங்குக்கு மேல்
4 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கும்.

കുറുപ്പു-ബാധാധി: ഹിംഗു-ദാഹം¹ ഹിംഗു-ബാധാധി² |

ஸவாஸஸஹு:ஸவ்யா ஹிகாஸுத்ராஸவசக்ஷய: || ௩௩ ||

வாராஷாநம்]

முதுகின் அகலம் 30 அங்குலம். அதில் முதுகெலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வஸ்வாபாரா-3ஜஸீரகௌ ஸ்ரஹதேஜ ஸ்ரஹாஸ்கௌஸ்யதௌ |
ஸ்ரஹதீக்ஷநயொர-3யெய் வநக்ஷாபஸராநகம் || சுயக ||

97. முதுகெலும்பின் இருபுறத்திலும் அதன் ஓரத்திலிருந்து பின்னால் போன்ற தடித்த மாம்ஸம் இருக்கும் இடத்திற்கு 'ப்ருஹதீ' என்று பெயர். அதன் அகலம் 7 அங்குலம். ப்ருஹதிக்கும் ஸ்தனத்திற்கு இடையே உள்ள கனம் 16 அங்குலம்.

ஸ்ரஹதீய: சுபிலீராகௌ சூயாஸஸ்ப்ரஹாநிகம் |

வநக்ஷாபஸராநகம்ஸூயாக் தத்யொஸ்யாபிகம்ஹவெசு || சுயஅ ||

98. ப்ருஹதிக்குக் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். அந்த இடத்தில் உடம்பின் கனம் 16 அங்குலம். அதற்குக் கீழே உடம்பின் கனம் 17 அங்குலம்.

த்யொஷ்ராய-3ஹாமாஸு சுபிலஸ்யெ: வண்காணகம்

நவவஜ்-3தூய-3ஹாமம்ஸூயாக் சுபிலஸ்யஸூயிவ்ரதா || சுயக ||

99. இடுப்பு சேரும் இடத்திலிருந்து கீழே பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். இடுப்பில் உடம்பின் அகலம் 19½ அங்குலம்.

நவாய-3ாஸ்கவிஸூரொள ஹிசிணௌ துஸாஸு தகௌ |

அதாரய-3ாஸ்காடிநாஸூநிம-3லிஷ்யதே || 11 ||

1. 'ஸ்ரஹதீ' என்பது மார்புக்கும் முதுகுக்கும் இடையே உள்ள உடம்பின் பாகத்திற்குப் பெயர். 'ஆப்டே'யின் அகராதி.

1. 'சு' என்ற சுவடியில் 'வண்காணகம்' என்றும் 'வ' என்ற சுவடியில் 'சுண்காணகம்' என்றும் காணப்படுகிறது. முதல் பாடத்திற்கு 'பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம்' என்றும், இரண்டாவது பாகத்திற்கும் முக்கூட்டுலம்பின் ஸ்தானம்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இரண்டும் அநேகமாக ஒரே இடம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

[உத்தரபபதாஸொநாஸ]

ஸெயு ஸுலுசுராடிஸொஸெடிஸொமெ ஸிகிணுகெளஸுதென் |
ஸுஸுதெனசுிகநாஸெதுசுிரெஸொஸரிஸெஸிதென் || ௩௧ ||

100. பின் புறம் ஒவ்வொன்றும் $9\frac{1}{2}$ அங்குலம் அகல முள்ளதாகவும் நன்றாகத் திரண்டுருண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கும் அடித் துடைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி $4\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

101. மேட்ரஸுலத்திற்குக் கீழே நாலு அங்குல தூரத்தில் ப்ருஷ்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை நன்கு திரண்டு இருப்பதோடு முக்கூட்டெலும்புக்கு ஒழுங்காக அவை களைச் சுற்றி மூன்று கோடுகள் உள்ளனவாகவும் இருக்கும்.

ஸுநாஸுரம் ஸுநாஸிகுாஸிகுாசுஸுநாஸுரம் தயா |
ஸாஸுத்யுஸொடிஸாஸம்ஸுஸுாசு கசுஸுாசுஸுநாஸுரம் தயா || ௩௨ ||

ஸஸாடிஸுஸுஸகம் ஸெஸஸ ஸாஸுஸுஸம் ஸுஸுயஸிஸுஸகம் |

ஸுதஸுஸொஸுதம் ஸுஸுஸம் ஸயஸம் ஸுதஸுஸுஸகம் || ௩௩ ||

உஸுதஸயஸிஸுஸரம் ஸுஸுஸுதம் ஸுதஸுஸுஸகம் |

ஸிகுாஸியஸஸிஸுஸுஸுாசுதயாஸுத்யு ஸயாஸுஸகம் || ௩௪ ||

102 - 104. ஸ்தனங்கள் ஒன்றுக் கொன்று $13\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திற்கும் நெஞ்சுக் குழிக்கும் உள்ள தூரம் $13\frac{1}{2}$ அங்குலம். கக்கத்திலிருந்து நெஞ்சுக் குழிக்குள்ள தூரமும் $13\frac{1}{2}$ அங்குலம். கக்கத்தை காட்டிலும் கக்ஷயரம், அதாவது, அதற்கடுத்தாற்போல் உள்ள இடம் 2 அ. 2 யவை பதிந்திருக்கும். ஹ்ருதயம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் பள்ளமாக இருக்கும். ஸ்தன பீடத்தின் உயரம் 2 அங்குலம் ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை. ஸ்தனத்தின் மத்தியிலுள்ள அக்ஷம் 1 யவை உயரமும் 2 யவை அகலமும் உள்ள வட்டவடிவமானது. நெஞ்சுக் குழி 2 யவை பதிந்திருக்கும். காரை எ லும் பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வாருஷாதம்]

நாவி ப்ருக்ஷிணாவத-ஃ தாரதிஜாஸ்வாதம் !

நாஹே ஸயவவஹாஸம் நொண்ணிவாஸ-ஃஷயஸகம் || ௭௫ ||

105. தொப்புள் ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுழிந்திருக்கும். அகலம் 1 அங்குலம். ஆழம் 1 அங்குலம். தொப்புளில் இருந்து 5 அங். 1 யவை வரையில் 'சுரோணி தேசம்' என்று பெயர். அதன் இரண்டு பக்கங்களும் 6 அங்குலம் வியாபித்திருக்கும்.

சூய-ஃஸம் து சுபிநொணி ஸெஷாஸம் டெய்ரீஸகம் !

ஸாணாஸயியவந்தீவ-ஃ தாஸ-ஃஷயஸவாயிகம் || ௭௬ ||

106. அதன் கீழே 3½ அங்குலம் வரையில் 'கடி' அல்லது இடுப்பு என்று பெயர். பாக்கியுள்ள இடம் மேட்பீடம். அதன் நீளம் 5 அங். 2 யவை. அகலம் 2 அங். 1 யவை.

விம்மஜாவதம் து ஸவாஜ-ஃதாஸகம் !

வஜ்ஜாத-ஃஷயஸம் வெஷாஸம் அ விஸாகம் || ௭௭ ||

டெய்ரீவாஸ-ஃஅயொ-ஃஸெஷ-ஃதயாயுத-ஃ விவிஷ்ணு-ஃ

107 - 108. தொங்குகிற பீஜம் என்னும் விரையின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. முழங்கால் முட்டின் பின்புறத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். அதன் அகலம் 4 அங்குலம். நடுவிலும் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள பாகங்களை யுகதி யுக்தமாக அமைத்துக் கொள்ளவும்.

ஸம்வதிண-ஃதாஹ விஸுநாயத ஜாஸநாஸம்

ஸம்மாஸ ஸொ-ஃஷயஸிவதிண-ஃவிஸிஷ்வகம் || ௭௮ ||

தாஸயதாஸிஸகொஷ-ஃதம்மவெரணம்

அகாரிபிபுஸகம் ஸகநெயுஸஸ-ஃ || ௭௯ ||

1. வ என்ற சுவடியில் 'நாஹ' என்று காணப்படுகிறது,

2. வ என்ற சுவடியில் 'ஸகநெயுஸஸ' வந்தாகி' என்று காணப்படுகிறது.

109. நிறைந்த சுற்றளவும், நீளமும், அகலமும், சதைப் பற்றுள்ள உருவமும், ஸங்கார ரஸமும், தெளிவான அழகும் நிறைந்த முகமும், அகன்று நீண்ட கண்களும், நேராகவும் ம்ருதுவாகவும் உயர்ந்ததுமான மூக்கும், இந்த நான்கு அம்சங்களும் ஸகஸ மென்னும் உருவமுள்ள ஈசுவரனிடம் அமைந்திருக்கும்.

—(0)—

உத்தாமஸ்தோஸகஸ்யகாரொ உத்தஜெஸ்தாஸொநாஸ
விதீயொ஽யோய :

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸாதிகாரத்தில்
உத்தம தசதாளத்தைப்பற்றிய 2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

|| லயஜெஸ்தாஸெ ஸ்ரீராம ||

ஸெஸொடியம்ஹாடியவஹீ க்ரீஹாம

க்யுஸெஸகஹாம: ஸகஸாமாமு:ஸஜாஸி !

தஜஷஹாமொயவஹீதஜா

ஸ்ரீராமஹுதம் ஸஸவஹீதஜாஸெ || ராம ||

110. விக்ரஹத்தின் உயரத்தை 120 கூறு செய்தால் ஒவ்வொரு கூறும் ஒரு அங்குலமாம். அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு பவையாம். இதுவே மத்யமதசதாளத்திலுள்ள ஸ்ரீ பீம்பங்களின் அளவாகும்.

வீரமம்]

உஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் அதௌ-கோத்ரம் ப்ருசஸ்திதே ।
ஷப்யவராயிகலாமந்த தஸ்யாநெத்ராந்தஸ்திஷ்த்திதே ॥ ராமக ॥

111. உஷ்ணீஷத்தில் ஆரம்பித்து கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ரஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலம் 6 யவை.

வாடாஹம் அதௌ-கோத்ரம் ஷப்யவத்ரம் மூம்மந்தயா ।
ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

112. நேத்ரஸூத்ரத்திலிருந்து மூக்கின் புடைப்பு வரையில் 4 அங்குலம் 4 யவை. அதிலிருந்து ஹநு என்னும் தாடை நுனிவரையில் 3 அங்குலம் 6 யவை. ஹநுவிலிருந்து கழுத்து 4 அங்குலம்.

கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

113. கழுத்திலிருந்து இருதயம் 13 அங்குலம். இருதயத்திலிருந்து நாபி என்னும் தொப்புள் 13 அங்குலம். தொப்புளிலிருந்து யோநி 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கால் முட்டு 4 அங்குலம்.

ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

தயோயாஹம் அதௌ-கோத்ரம் ஷப்யவத்ரம் மூம்மந்தயா ।
ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

114. முழங்காலின் நீளம் துடையைப்போல, அதாவது 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். பாதத்தின் நீளம் 16 அங்குலம். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங்குலம்.

தயோயாஹம் அதௌ-கோத்ரம் ஷப்யவத்ரம் மூம்மந்தயா ।
ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

தயோயாஹம் அதௌ-கோத்ரம் ஷப்யவத்ரம் மூம்மந்தயா ।
ஹநுஷ்ணதெய்வயஜ்ஞம் கண்டஹமலெவம் விப்யதே ॥ ராமக ॥

[உத்தரகாண்ட]

115 - 116. ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அப்படியே, அதாவது 4 அங்குலம். மற்றவிரல்கள் அரை அரை அங்குலம் குறைந்திருக்கும். அதாவது நடுவிரல் 3½ அங்குலம். மோதிர விரல் 3 அங்குலம். சுண்டு விரல் 2½ அங்குலம். கட்டை விரல் முதல் விரல்களின் நுனி அகலம் முறையே 2 அங்குலம், 8 பைசை. 7½ யவை, 7 யவை, 6 யவை யாகும். இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களுக்கு முன்னுள்ள உயர்ந்த இடமும் இதே அகலமுள்ளது.

வரதாமுஷிதா ஸுபூரணா ஸலாநம் விபீயதே ।

வடிவஹாம் மஹாஸூரணா அதாராக்ரோதயம் ॥ ருபி ॥

117. கால் நுனியின் அகலம் 6 அங்குலம். புறங்கால் அகலம் 5 அங்குலம். கணுக்காலின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலம்.

சுக்ஷி.மஹாஸூரணா வஹாந்ரூபுஸஸூதே ।

நஸகாஹாமஹிஸூரண ஜவாஷ்ணாந்ரூபிஷூதே ॥ ருபி ॥

118. கணுக்காலின் இருபுறத்திலுமுள்ள முழி (விழி) களின் ஒன்றுக்கொன்று அகலம் 5 அங்குலம். முழங்காலின் கீழ்க்கோடியெலும்பாகிய நளகையின் அகலம் 4 அங்குலம். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம்.

ஜாநுஸூரணாமஹாந்ரூபுஸஸூதே ।

அதாவிஸூரணாஷ்ணாந்ரூபிஷூதே ॥ ருபி ॥

119. முழங்கால் முட்டு அகலம் 7 அங்குலம். துடையின் அகலம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்குலம்.

வீஸூரணாமஹாந்ரூபுஸஸூதே ।

வீஸூரணாமஹாந்ரூபுஸஸூதே ॥ ருபி ॥

1. வடிவஹாம்

2. நொணி—நாஸைய: ஸவாஷாநம்

நொணாஷ்ணாந்ரூபுஸஸூதே !

காஸ்தவீயம், சு. 50, உத்தரகாண்டவட்டம், ஸ்ரீ. 117

ஸ்ரீராம.]

120. குஹ்யபீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். குஹ்யம் அரசிலேபோல் அமைந்திருக்கவேண்டும். அகலமாகவும் சதைப் பற்றுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டும். சுரோணி (அதாவது தொப்புகளுக்குள்ள இடம்) யின் இடத்தில் இடுப்பின் அகலம் 20 அங்குலம்.

ஷப்தவந்தசூ. மஹீரம் நாலிரெகாடி. ராம. மூ. 1

உயெயாடி. ரம் ஸுநாயஸூக. துயொடி. ராம. மூ. ஹவெகி || 11. 12. 1 ||

121. தொப்புள் உயரம் 6 யவை. வயிற்றின் மத்தியின் அகலம்¹ 11 அங்குலம். ஸ்தனத்துக்குக் கீழே அகலம் 13 அங்குலம்.

ஸுநதாரம். நவாம். மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1

அதாரம். ராம. மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1 || 11. 12. 1 ||

120. ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்குலம். அதில் சூசு கம் என்னும் நடுப்பிரதேசம் 2 அங்குல அகலம். ஸ்தனத்தின் உயரம் 4½ அங்குலம். அதில் கண் அகலம் ½ அங்குலம்.

உ. ஹ. த. அ. 10. க. 10. 1

ஸுநதாரம். நவாம். மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1 || 11. 12. 1 ||

ஸுநதாரம். நவாம். மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1

ஸுநதாரம். நவாம். மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1 || 11. 12. 1 ||

121 - 122. அதன் உயரம் 2 யவை. கக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள தூரம் 17 அங்குலம். இரண்டு புஜங்களின் எல்லைக்குள்ள தூரம் 31 அங்குலம். இரு புஜங்களின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முட்டின் நீளம் 2 அங்குலம்.

வ. கொஷ்டேஷாடி. ராம. மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1

ஷப. மூ. ஹ. 10. அ. 10. மூ. 10. அ. 10. க. 10. 1 || 11. 12. 1 ||

1. அதாவது கழுத்துக்குக் கீழே இடுப்புக்கு மேலே மிகக் குறுகிய பாகம்.

சுநாடிகாஸஜஹம் சுநிஷாஹுஷஜீவ-3கம் ।

நவஸபாஷஸத-3யவாஸாராயயாக்ரஹம் ॥ 112யச ॥

123-124. முன்னங்கை நீளம் 18 அங்குலம். உள்ளங்கை நீளம் 7 அங்குலம். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம். ஆள்காட்டி விரல் நீளம் 5 அங்குலம். மோதிரவிரலும் அப்படியே. சுண்டு விரல் நீளம் 4 அங்குலம். கட்டைவிரல் முதல் விரல்களின் அகலம் முறையே 9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவை.

ஸஹிஸுதரஸாயாதா ஸாதுதாராயயாக்ரஹம் ।

உணியஸகலவ-3ரஸாஹுஉய்யஜெஸதாஸ ॥ 112யச ॥

125. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலம், முழங்கை முட்டின் அகலம் 5 அங்குலம், புஜ மத்தியின் அகலம் 6 அங்குலம். புஜத்தின் அடிப்பக்கம் அகலம் 7 அங்குலம்.

ஸஹிஸுதரஸாயாதா ஸாதுதாராயயாக்ரஹம் ।

உணியஸகலவ-3ரஸாஹுஉய்யஜெஸதாஸ ॥ 112யச ॥

126. கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலம். முகம் கோழிமுட்டை வடிவமாக அமைக்கப் பட வேண்டும்.

கெஸாஸாஸுதரஸாயாதா ஸாதுதாராயயாக்ரஹம் ।

சுஹிஸுதரஸாயாதா ஸாதுதாராயயாக்ரஹம் ॥ 112யச ॥

127. கேசாந்தத்திலிருந்து புருவங்களின் நடு 2½ அங்குலம். அதிலிருந்து அக்ஷிஸுதரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. அதிலிருந்து மூக்கின் அடி 2 அங். 2 யவை.

யவாயிகாஹுஸாஸுதரஸாயாதா ஸாதுதாராயயாக்ரஹம் ।

சுஹிஸுதரஸாயாதா ஸாதுதாராயயாக்ரஹம் ॥ 112யச ॥

ஸ்ரீராமம்]

128. அதிலிருந்து வாய் 1 அங்குலம் 1 யவை. மூக்கின் அடிப்பக்கத்திலிருந்து மேலுதடு நுனி வரையில் உள்ள பள்ளமாகிய கோணியின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ யவை. பாக்கிஹது¹

கண-சோலநுஷிஜாதும்ஸிதா கண-சோலநுஷிஜாதும்ஸிதா
விபவாயிகமாமந்த கண-சோலநுஷிஜாதும்ஸிதா || ராஜக ||

நாடாரும்பம்ஹவெஜ்ஜானலாத்ரணஸம்புதம் ।
மஜஹவஸ்துஸம்வாடி மொவாநாகாரவாணிகம் ।
செஷம்வசிவசேஷகுஜிஷ்டம்ஷீலாதம் ப்ருஸஸதிதே || ராக்ய ||

129 - 130. காதிலிருந்து தாடை 3 அங்குலம். காதின் அகலம் 2 அங். காதின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்கு கிற பாகத்தின் நீளம் 5 அங். இதில் வட்டப்பகுதியும் சேர்ந்தது. காலின் அமைப்பு யானைத் துதிக்கையைப் போலவும் கையின் அமைப்பு பசுவின் வாலைப்போலவும் கரவு சரிவாக இருக்கவேண்டும். மற்ற அளவுகள் முந்தி உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடியே என்று கொள்ளவும்.

—:0:—

ஊதா மலையிலுள்ள கனடா யிகாரொடையுள்ளதான்
ஸ்ரீராமநாதபுரம் தீயொடையாய்:

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில்
மத்யமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும் மூன்றாவது அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

—o—o—o—o—o—

1. ஹது என்பது தாடைக்குப் பெயர். 116-வது சுலோகத்தில் மூக்கின் அடியிலிருந்து ஹதுவின் கீழ்க்கோடிக்கு உள்ள தூரம் 3 அங். 6 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 4 $\frac{1}{2}$ யவை. கோஜி. பாக்கியுள்ள 3 அங். 1 $\frac{1}{2}$ யவை. ஹதுவின் நீளம். இதில் கீழ் உதடும், முகவாய்க்கட்டையும் அடங்கும்.

வாராஷாநம்]

இந்த மூன்று அளவுகளும் அப்படியே அதாவது 4 அங்.
2 யவை.

(நெத்ராம்புமும், மடைசெய்ஷங்கண்-கோதலிகாநிஹரதிகாநம் |
ஷயலாவலாபிஸாம்புமும், மடைசெய்ஷங்கண்-நாஹிதெய்யாந்தக்யொபா-
பாம்புமும், மடைசெய்ஷங்கண் ||)

சுய-கோம்புமும், மடைசெய்ஷங்கண்-ஹிகாநிஹரதிகாநம் |
ஷயலாவலாபிஸாம்புமும், நாஹிதெய்யாந்தக்யொபாபாம்புமும், மடைசெய்ஷங்கண் ||
|| ௩௩௩ ||

‘களம்’ அதாவது கழுத்தின் மேற்பகுதி அரை அங்குலம்.
அதுபோக பாக்கி அதாவது 3 அங். 6 யவை. ¹ கழுத்தின்
உயரமாகும். ‘ஹிக்கா’ என்னும் நெஞ்சக் குழி முதல் ஹ்ரு
தயம் வரையில் 12 அங். 6 யவை. அதிலிருந்து நாபியும், நாபி
யிலிருந்து மேட்ராந்தமும் 13 அங்.

ஹாஷிவ-கோதரீ விமூணாநிபவஹீநம் அதிதம் |

(நெவஜ்வாதிதிவ-கோதரீபாநகம், ஹவாபிஸாம்புமும் ||)

ஹவாதிக்ஷிவ-கோதரீபாநகம், தமஸ்ப்நிபாம்புமும் || ௩௩௪ ||

136. இந்த 13 அங்குலத்தின் இரும்படங்கில் 2 யவை
குறைந்தது, அதாவது 25 அங். 6 யவை. துடையின் நீள
மாகும். முன்னங்காலின் நீளமும் அதுவே. பாதத்தின் நீளம்
17 அங்.

(ஹாஷிவ-கோதரீபாநகம், மூமும் |

கலிவ-கோம்புமும், மூமும், மூமும், மூமும், மூமும் ||)

1. கழுத்தின் மொத்த உயரம் 4 அங். 2 யவை. என்று 136-வது
சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 6 யவை. போக மிச்சம்
3 அங். 6 யவை.

வாருஷாதம்]

141. இடுப்பின் அகலம் 18 அங். அடித் தொடையின் அகலம் 13 அங். நடுத் தொடையின் அகலம் $10\frac{1}{2}$ அங். முன்னங்காலின் மத்தியின் அகலம் 7 அங். முன்னங்காலின் நுனிப் பாகமாகிய 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். அதன் நீளமும் 4 அங்குலம்.

ஹாடெ வு-ரொஷிஷாரம் சுஷாம்பம் (அ) பவாயிகம் |
சுஷிமூரூதம் வஹாத்ரம் வாஷி-ஷிபவம் அதூரம்மூம் |
சூயவண-காதம் (பவயாத்) அதூரம்மூம் ஷிஷாரொதேயம்
|| ராசு ||

142. நெற்றியின் முன் அகலம் 8 அங். 1 யவை. கணுக்கால் இரு முழிகளின் விஸ்தாரம் 5 அங். குதிகால் அகலம் 4 அங். 2 யவை. உயரம் 4 அங். 3 யவை.

ஸூரியவம்வஹாம்மூம் வாஜயதீஷிஷாரம் |
ஷய-காம்மூம்வாஜாத்ரவிஷாரம் || ராசு ||

சும்மூஷாஜிகநிஷாணம்மூரீஷிவ-ம் |

ஸூரியவம் அதூரம்மூம் (ஸூரியவம்)த்ரம்மூரூய-ம் || ராசு ||

(த்ரம்மூம்)அத்ரம்மூரூய-ம் ஸ்ரெணவிஷாரம் |

விஜாத்ரம் (பவயாத்) பவயாத்ரம் ஷிஷாரம் || ராசு ||

143 - 145. பாதத்தின் மத்தியின் அகலம் 5 அங். 2 யவை. பாதத்தின் நுனிப் பக்கத்தின் அகலம் $6\frac{1}{2}$ அங். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 3 யவை. நடுவிரல் 3 அங். 4 யவை. மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டு விரல் 2 அங். 4 யவை. இவைகளின் அகலம் முறையே:—2 அங்., 1 அங். 1 யவை., 1 அங். $\frac{1}{2}$ யவை., 1 அங். 7 யவை. யாகும்.

தெஷாம்நவவிஷாரம் சும்மூம் வஹயவம் |

அதுஷூய-ஷிபவம்ஷிஷாரம் || ராசு ||

[உயதேசதாஸ :

146. அவைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :-1 அங். 5 யவை, 4 யவை, 3½ யவை, 3 யவை; அவைகளின் நீளம் அகலத்தில் ½ பங்கு குறைவு.

சுஷுராத்தும் ஸஸுராத்தும் ஷணூத்தும் வஸ்திவிதிபஸம் ।
ஸாய-ஃதி-ராத்தும் ஸாஹு-உயதேசகூலிவ-ஃரம்-பு-கொஷம் ॥ ௪௪௭ ॥

உணிஸம்யம் (ஸந்தெஷாம் விஸாராங்கு-நெண 1 :
தருஷ்வ-ஃ ஸஸுராத்தும்-ஷயம்-மூ-ஹம் உயதேசம்-மூ-விதி-வ-ஃ-ஸதாசு ॥
॥ ௪௪௮ ॥

147 - 148. புஜத்தின் மத்யத்தின் அகலம் 8 அங். முழங்கை முண்டின் அகலம் 7 அங். முன்கை அகலம் 5 அங், 6 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங். 4 யவை. உள்ளங்கை 7 அங். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம்.

வஹாம்-மூ-ஹம் விபவதி-வ-ஃ-பு-பெஸி-ததாஸ-தஸ-நா-பிகா-தி-வ-ஃ-
ஸயவம் அ-தூ-ரம்-மூ-ஹம் சு-மூ-ஷு-க-நிஷிகா-தி-வ-ஃ-ஸதாசு ॥ ௪௪௯ ॥

149. ஆள்காட்டி விரலின் நீளம் 5 அங். 2 யவை. மோதிர விரல் நீளமும் அப்படியே. கட்டைவிரல், சுண்டுவிரல் இவைகளின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தருவிஸாரம் ஷயம்-மூ-ஹம்-ய-ஃ-வ-நம்-உயதேச-ஃ-ராத்தும்-ஸதாசு ।
உயாஷு-தவ-ஷய-ஃ-பு-நெண-தாரம்-சு-மூ-ஷு-க-நிஷிகா-தி-வ-ஃ-ஸதாசு ॥ ௪௫௦ ॥

150. உள்ளங்கை அகலம் 6½ அங். கனம் 2½ அங். கட்டைவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் 1 அங். 2 யவை, 1 அங்., 1 அங். 1 யவை, 1 அங்., 6 யவை.

சுஷு-வ-ஹ-வ-ஹாய-ஃ-வ-ஹ-தி-ப-வாய-ஃ-விஸாரம் ।
தவ-விஸாரம் தவதி-வ-ஃ-(வி)யவாயிகம்-(ஸதாசு) ॥ ௪௫௧ ॥

புருஷோத்தமம் |

151. இகைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே:—8 யவை, 5 யவை, 5½ யவை, 5 யவை, 3½ யவை. நீளம் அகலத்தைவிட இரண்டிரண்டு யவை அதிகம்.

தீவ-செய்வாயி வஹாம்முயம் ஆத்ம-மூல-செய்வாரம் |
விம்ம-உஷ்(ஸ்தி)விவாரம் அதாம்முயம் தத்வ-உயம் || ௪௪ ||

152. ஆண் குறியின் நீளம் 5 அங். 1 யவை. அகலம் 2½ அங். முஷ்கத்தின் விஸ்தாரம் 4 அங். நீளம் 4 அங்.

யுயாபெ-புரொமகிவாரம் சுஷாம்முயம்
கண்-செய்வா-செய்வாரம் |
சுயொபுராம்முய-செய்வாரம்
தெ-சுதீவ-செய்வாயிவ-ஆத்ம-மூலம் || ௪௫ ||

சுஷிவிவாரம் ஷப்தம் சுஷிவிவாரம்
வஹாம்முயம் |
சுஷிவிவாரம் முய-செய்வாரம்
விதாம்முயம் || ௪௬ ||

153 - 154. நெற்றியில் முன் பக்கம் அகலம் 8 அங். காதுகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் அகலம் 13½ அங். காதுகளின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. கண்ணின் நீளமும் அதுவே. கண்ணின் அகலம் 6 யவை. கண்ணின் மத்தி கருவிழி 5½ யவை. போக, பாக்கி இரு பக்கத்திலும் வெள் விழி அமைந்திருக்கும்.

சுஷிவிவாரம் முய-செய்வாரம் |
சுஷிவிவாரம் முய-செய்வாரம் || ௪௭ ||

155. கருவிழியின் மத்தியில் ஜ்யோதிர் மண்டலம் 1 யவை. அதில் பார்வை யவையில் எட்டில் ஒன்றாகிய 'பூகா' ப்ரமாணம். ஜ்யோதிர் மண்டலத்திலேயே ஒரு யவை நீளத்தில் 'கனீனிகா' என்னும் பாப்பா அமைந்திருக்கிறது.

வாருஷாநம்.]

காதின் கனம் (அகலம்) 2 அங். அதில் பாதி அசையக் கூடியது.

அ(யொர)னாஸ்வாஹம்மூமொஜிஉநாஹாஸா முதூம்மொ
யவொஹத(ந)அஹம்மூம் வுஷ்ரொதெயம்ஷயதவம் || ௧௧௮ ||

160. காதின் அடியிலிருந்து கடைக்கண் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங். 'கோஜி'யின் அடியிலிருந்து முக்கின் நுனி உயரம் 1 அங். 7 யவை. முக்கு நடுத்தண்டின் உயரம் 6 யவை.

தஸ்தாநாயவம்மூக்ஷாநிநாஸிகாஹம்மூயாஹம் |
விஸாரம் வுடஸ்தாநாயவம்மூக்ஷாநி வுடவநாயவம் || ௧௧௯ ||

161 - 162. அதன் அகலம் 1 யவை. அதை நீக்கி முக்கின் இரு புறமும் ஒவ்வொன்றும் 1 அங். முக்கின் புடைப்பின் குறுக்களவு ½ அங். முக்குப் புடைப்பின் கனம் 1 யவை.

மொஜியாஹம் அத்யை-வம்விஸாரம் வியவம் |
உத்ரொஷ்விஸாரம் அத்யை-வம்வாபியவதாரம் || ௧௨௦ ||

162. கோஜியின் நீளம் 4 யவை. அகலம் 2 யவை மேல் உதட்டின் அகலம் 4 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தஸ்தாநாயம் யவாயிக அத்யை-வம்மூம் (சயநஸ்த)
விஸாரம் ஸயவம்மூம்ஷாநி |
தஸ்தாநாயம் வியவாயிக அத்யை-வம்வாபியவதாரம் |
ஷயயவம்(தூதெயம்)நதூமொஷம்(ஸ்தாநி) || ௧௨௧ ||

163. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை. கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். 2 யவை. கீழ் உதட்டின் அகலம் 1 அங். 1 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. அகலத்தில் 6 யவை. போக பாக்கி உட்புறம் சிவப்பாக இருக்கும்.

[சுயலெடிஸ்தான :

ஹநுபுலாணம் ஹநுஸாஹஜ்மஸலீலாணம் !
 வியவாயிகம் (ஸயவலாசுஸ்ஸதாசு) || ராஸா ||

மஸாசு கண-ரோஜம் ஆஜம் மூலவியவம் !
 ஸெஷம்பஜீகி(கொ)கூவத்த-த-வஜம் || ராசு ||

உதஜாமஸெலுஸகஸாயிகாரொ ஸயலெடிஸ்தான
 வ-ர-ஷலாதம் நாலுத-ஸெ-ரோஜாய :

164 - 165. ஹநு (தாடை) நீளம் 2 அங். 2 யவை. கழுத்
 தின் எல்லைவரையில் 1 அங். 2 யவை. கழுத்திலிருந்து காதின்
 கோடி 2 அங். 2 யவை. மற்ற அளவுகள் உத்தமதசதாளத்
 திற்குச் சொன்னபடி அமைத்துக் கொள்க.

— : 0 : —

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸாதிகாரம் என்னும்
 சிற்ப சாஸ்திரத்தில் மத்யமதசதாள புருஷமானம் என்னும்
 நான்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— : 0 : —

வணரோஜாய :

சுயலெடிஸ்தானெ ஸ்ரீலாதம்

சுயலெடிஸ்தானெ ஸ்ரீலாதஸயவசுத்தெ !

வெடிவெடிஸ்தாம் மூலவாய் வாடி-ஷ்ஷலீலகம் || ராசு ||

166. அதமதசாளத்தில் ஸ்திரீமானம் சொல்லப்படு
 கிறது. பிம்பத்தின் பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில்
 இதன் உயரம் 116 அங்குலம்.

ஸ்ரீராதம்]

உஷ்ஷகணஜாநுஅ தநொஅஅதுரம்மம் ।

சுசுஷ்தம்வாபுஸீராதம் ஹநாஅபவஸம்யாதம் || ராகம் ||

167. உஷ்ணீஷம் உள்பட கேசாந்தம் வரையில் 4 அங். முழங்கால் முட்டு 4 அங். பாதத்தின் உயரம் 4 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் வரையில் 4 அங். 2 யவை. கண்ணிலிருந்து 'நாஸாபுடம்' வரையில் 4 அங். 2 யவை. நாஸாபுடத்திலிருந்து ஹனு (தாடை) வரை 4 அங். 2 யவை.

கணாதுஹதயம் நாலிநாஹெஜேபிராத்தீவதகம் ।

வனகெகம் உவ(ராயம்)ஸூதாசு வனாஅபராம்,மூராயதம் || ராகம் ||

ஹரூஜ்வாபாஹுஸம்(சூபதம்)ஜொபவரம்மம் ।

168. கண்டத்திலிருந்து ஹ்ருதயமும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ரமும் ஒவ்வொன்றும் 12½ அங். தொடையும், முன்னங்காலும், புஜமும் ஒவ்வொன்றும் 25 அங்.

பாடியாஜம் (பாஹு)ரம்மதுஷம் அஜம்மூகூவதரம்மம் ।

(புக்ரொஷம்)வனகொநஸம்(பம்)ஷபபதேதநீவதகம் || ராகம் ||

169 - 170. பாதத்தின் நீளம் 16 அங். புஜத்தின் நீளம் துடையை யொத்தது, அதாவது 25 அங்குலம். முழங்கை முட்டு நீளம் 2 அங். முன்னங்கை நீளம் 19 அங். உள்ளங்கை நீளம் 6½ அங்குலம்.

உய்யாம்மூகூஷணாதம் உவம் ரூபராதாரகம் ।

ஸ்ரீவாஸஸ்தாம்மூகூதாரம் பாஹுஉருதயாஹவெசு || ராகம் ||

170. நடுவிரல் நீளம் 6 அங். முகத்தின் அகலம் 11 அங். கழுத்தின் அகலம் 7 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலமும், முழங்கால் முட்டின் அகலமும் அதுவே.

ததம் ஜாநுஅபாரம் சுசுஷாநாஹுபாஹதம் ।

ஸூபதாம்மூகூபெராதம் ஸூததாரம் நவாம்மூகூ || ராகம் ||

171. கக்கங்களின் மத்தியின் அகலம் 17 அங். ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்.

ததய-ஃ ஹொஹதஃவிததாஃ அஹொஹதஃவிததாஃ 1

ஸ்தநாக்ஷம் அரய-ஃ ஹொஹதஃவிததாஃ ॥ ௩௩௪ ॥

172. அவற்றின் உயரம் 4½ அங். ஸ்தனத்தின் உச்சி 2 யவை. அதின் அடிப்பக்கம் அகலம் 4 யவை. அதன் உயரம் 2 யவை.

ஸ்தநாக்ஷம் அரய-ஃ ஹொஹதஃவிததாஃ 1

ததய-ஃ ஹொஹதஃவிததாஃ ॥ ௩௩௫ ॥

173. நன்கு நிரண்டு முகம் உயர்ந்தும், பருத்தும் அழகாகவும் இருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திலிருந்து ஹருதயத்தின் தூரம் 13½ அங்.

ததய-ஃ ஹொஹதஃவிததாஃ 1

அதஃவிததாஃவிததாஃவிததாஃ ॥ ௩௩௬ ॥

174. உதர மத்யம் என்னும் வயிற்றின் ஒடுங்கிய பாகத்தில் அகலம் 11 அங். நாபிக்கு ஒழுங்காக உள்ள 'சுரோணி' என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 20 அங். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்.

ததய-ஃ ஹொஹதஃவிததாஃ 1

அதஃவிததாஃவிததாஃவிததாஃ ॥ ௩௩௭ ॥

வாஷி-ஃ தரொஹதஃவிததாஃவிததாஃ 1

புஷ்டி-ஃ தரொஹதஃவிததாஃவிததாஃ ॥ ௩௩௮ ॥

175 - 176. அடித் தொடையின் அகலம் 12 அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 6 அங். கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடம் 4 அங். குதிகாவின் உயரம் 5 அங். அகலம் 4 அங். 1 யவை. புறங்கால் 5 அங். பாதத்தின் முன் புறம் 6 அங்.

[உலீராதம்]

வெடி உம்முஷ்டீவ்ய-ஃஸ்தாஸு ஸயவஃதா வு டெஸிநீ ।

சுபாசாயகம் உய்யலாம்மாயும் சநாதாது சிவாக்ரிகா ||௩௭௭௭||

கந்திஷ்டாபுத்ய-சீலாத்ம-குடெணதததிஷ்டெ

உதிகாசு(ஸாய-2)ஸவஸவாஷயஸாய-3கம் || ராஎயஅய

ததாராய-ஃத- விஸார- நவ்வாஜாநதீவ-ஃக- |

177 - 179. கால் கட்டைவிரல் நீளம் 4 அங். ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 1 யவை. நடுவிரல் $3\frac{1}{2}$ அங். மோதிர விரல் 3 அங். சுண்ணுவிரல் $2\frac{1}{2}$ அங். அவைகளின் அகலம் முறையே:- 2 அங்., 1 அங்., $7\frac{1}{2}$ யவை, 7 யவை, $6\frac{1}{2}$ யவை. இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களின் நீளம் அகலத்தில் கால்பாகம் குறைவு.

ஷீட்டு இது அது-ரயிஸ் பாஹு-கதிவ-ரையஜம் || ஈளயக ||

புகொஷ்டணிஸ்யம் ச, மெண விஷ்டதம்வெக் ।

179-180. புஜம், முழங்கை முண்டு, முன்னங்கை, மணிக்
கட்டு இவைகளின் மத்தியின் அகலம் முறையே :—6 அங்.,
5 அங்., 4 அங்., 3 அங்குலமாகும்.

தருதாராஸம்ஷயம்மாயுஜம் (தஜ்ஜம்)அஜம்மாயுஜம்விஜம் || ராஅய ||

பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. கருவாறு வலிமையாக இருக்கிறது.

சுநிஷ்டாவிதாரம்மாஸ்திரம் சுமாவ்ஸந்தஹ்வெக || ஈஅயக ||

181. உள்ளங்கை அகலம் 6 அங்., கனம் 2 அங். நடு விரல் 6 அங். ஆள்காட்டி விரல் 5 அங். மோதிர விரலும் 5 அங்குலமே. சுண்டு விரல் 4 அங். கட்டை விரல் நீளமும் 4 அங்குலமே.

கம்முஷாஜிததம்(அரந)ஸவாஷஸவஷயிவா : ।

சுமெ ஷெய்ஸெவஜாஸாவிஜ்ஜாரந்தவஜீவ-கம் || ஈஅயஉ ||

யவாபிகஹவெசுலீராஜ்ஞுவொலாநித்யந்தயோஜனம் ||

182 - 183. விரல்களின் அகலம் முறையே :—9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவைகளாகும். நகங்களின் அகலம் விரல்களின் அகலத்தில் 4/6 பங்கு. நகங்களின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை அதிகம்.

விராசுரவியவ்வொகூம் வுடும்முறாஸூகம் | || ஈஅயந ||
மொஜ்யாயாஃ தய-ஃஸூஜாஸூஜாயாஃசூஜாசூகம்

184. புருவங்களின் இடைவெளி 1 அங். நாஸா புடத் தின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. வாயின் உயரம் 1 அங். அதில் கோஜியின் நீளம் 3 அங்.

சூவகொசூதரவாஸூஸூ உசூரம் (சுயரம்)அஜம்முறாயதம் |
|| ஈஅயச ||

தய-ஃஸூஜாதவாஸூ யவம் ரெஷஜூரகூமாசு
ஸயவஅஜம்முறெதசூஜீவ-ஃஷஜீவகாணரம் || ஈஅயந ||

189. வாயின் நீளம் 3 அங். மேலுதட்டின் விளிம்பு 3 வளைவுகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். அகலம் 1 அங். விளிம்பு 1 யவை நீக்கி மற்ற பகுதி சிவந்திருக்கவேண்டும். கண்ணின் நீளம் 2 அங். 1 யவை கண்களின் உள்ளே கருவிழி 6 யவை.

யுகாயரம்ஸாயம்ஸாயநாஸாவாவுடாஜம்அஜம்முறாவெசு |
(யுகாஜாஷிஸூயாநாஸாவாவுடாஅஅஜம் முறாவெசு)
கண-ஃய-ஃ துசூஜாசூய-ஃதம், மஷஜீவம், முறம்¹ || ஈஅயச ||

186. கண்ணின் பார்வை ஒரு யுகம். (யவையில் எட்டில் ஒரு பாகம்.) நாஸா புடம் 2 அங்.....

மொஜீஉஹுதநாஸூஜம் தம், மம் யஸூஸூபராமுகம் |
தஜீவிராசூயி யவொவெதம் அதம், முறாயதம் || ஈஅயச ||

நவாஹம்ஸந்தயாபெஷம் வெவவஉஹுவிஅகூநெணை |

1. இந்த சுலோகத்தின் பிற்பகுதி எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பது விளங்கவில்லை. அதனால் அதைத் திருத்தக் கூடவில்லை.

ஸ்ரீலாநம்]

187. காதின் தொங்குகிற பாகம் அகலம் 2 அங்.
2 யவை. நீளம் 4 அங். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகள் யுக்
தமாக ஊகிக்கத் தகுந்தவை.

உத்தரேஷுஸ்தாஸெ வெஷ்வொஷேவீ அலயதெ || ஈஅஅ ||

உயதேஷுஸ்தாஸெ வெஷ்வொஷேவீ கநிஷிகெ |

ஸுஷேஷுஸ்கெஸுவாநாஅ ஷேவீநாஅதுவூரணகம் || ஈஅஅ ||

ஸ்ரேஷுஷுஷேவீநெந ஷுஸ்தாஸெந காரயெக் |

வெஷுவூ-30விஸ்திஸ்தஸ்தவிஸ்திஸு

வெஷுவாநவிஸ்திரிதிசுஷிபம் சுஷேண || ஈஅஅ ||

உத்தாமஸ்ரேஷு ஸகஸூயிகாரெ சுயரேஷுஸ்தாஸெ

ஸ்ரீலாநம்நாஸவண்ணொட்கூறாய்: ||

188 - 190. எந்த புருஷ தேவ பேரம் உத்தம தசதா
ளத்தில் செய்யப்படுகிறதோ அதன் தேவி மத்யம தசதாளத்
திலும், மத்யமதசதாளத்தில் புருஷ பேரமானால் தேவீ பேரம்
அதமதசதாளத்திலும் அமைக்கப்படவேண்டும். ப்ரும்ம,
விஷ்ணு, ருத்திரர்களுடைய தேவிகள் உத்தம, மத்யம, அதம
தசதாளங்களில் அமைக்கப்படலாம். உத்தம தசதாளம்
124 அங். மத்யமதசதாளம் 120 அங். அதம தசதாளம் 116
அங். இவ்விதமாக தசதாளம் 3 வகைப்படும்.

— : 0 : —

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸூயிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அதமதசதாள ஸ்திரீமானம் என்னும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— (0) —

வொலாஹ்நுக்ஷணம்]

நாலியலாது நடைகாலயம் ஸவ்யாயாம்புமும் !

உயலவந்திராது ஹெளஸ்யம் உயலம் அலவந்திராது || உாக ||

சுயொடிபாம்புமும் பாவி ஷணாது ஹெளஸ்யம் !

201- 202. நாபி மத்யத்திற்கும், கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள நளகாமத்யத்திற்குமுள்ள தூரம் 14 அங். தலையின் உச்சி மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 14 அல்லது 13 அங்குலம் இடைவெளியுள்ளது.

தலையின் மத்தி (உச்சிக்கும் கேசாந்தத்துக்கும் இடையே யுள்ள பிரதேசம்) மத்திய சூத்திரத்துக்கு 6 அங்குல தூரமுள்ளது.

பீஜாயதம் ஸ்வாலீதம் ப்ரவாஸ ஸடிஸப்ரஹம் || உாஉ ||

சுமத்திரா உவ்வாவி ஸவ்ஹிதாவ உயாவிவா !

202 - 203. இந்த ஸோமாஸ்கந்த பீம்பம் சுகமாக உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் பவழம் போன்ற மேனியுடன் உள் பார்வையாகவோ அல்லது வெளிப் பார்வையுடனோ இருக்க வேண்டும்.

சுததீவரஹ்ஸௌ அளகூஷா வரஸுயாரிணௌ || உாஉ ||

சுதநிணௌவரஸுவாஜெதநுக்ஷவ்வகர அயொஃ !

203 - 204. கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய வெளிப்புற கைகள் பெண் மாணும், மழு (கோடரி போன்ற ஆயுதம்)வும் ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வலக்கையில் மழுவும் இடக்கையில் மாணும் தரித்திருக்க வேண்டும்.

3. கர்த்தரீ—வசுராவநாலிகாம்புஷௌ தலையாவலாநகௌ !

சிஹிஅகூகநிஷாவி ரெஷௌதௌ துபீஷு சிபௌ ||

சுததீயகூகநிஷௌவ்வகர !

மோதிர விரலும் கட்டை விரலும் உள்ளங்கையில் படியும்படி மடக்கப் பட்டும் சுண்டுவிரல் சிறிது வளைந்தும் மற்ற இருவிரல்களும் நேராகவும் இருப்பது கர்த்தரீ முத்ரை.—காச்யபீயம்.

[வ.தி.ராமசுந்தரம்]

சுலபம் ஈகாணொரொ கடுகம்விஹகண-கம் || உாச ||

தினெஞ்ஞம் ஸுலபவதம் ஸுலபமாஸ ராஜஸம்மாணம் |

205. முன்புறக் கைகளிரண்டும் வலக்கை அபய முத்திரையுடனும், இடக்கை கடகம் 'அல்லது ஸிம்மகர்ணம்' என்ற முத்திரையுடனும் அமைந்திருக்க வேண்டும். ப்ரஸந்நமான (சந்தோஷமான) முகத்தோடும் முக்கண்ணோடும், ச்ருங்கார ரஸத்தைக் காட்டும் தோற்றத்தோடும், ராஜஸ குணத்தோடும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

வஜ்ரவ்ய அக்ஷராயாஸம் ஈகாணொரொ கடுகம்விஹகண-கம் || உாச ||

வாஜெது பரவவதம் ஸுலபவதம் (சு) வாஜெகரகாணொரொ |

விஹகாணொரொவ்வா ஜடாஜகாடஸம்மாணம் || உாச ||

205 - 206. இடுப்பில் புலித் தோலா அல்லது வஸ்திரமோ, அணிந்திருத்தல் 'வேண்டும். இடக் காதில் சங்கபத்ரமும், (சங்கு வளையமும்), வலக்காதில் மகர குண்டலமோ அல்லது ஸிம்ம குண்டலமோ அணிந்திருத்தல் வேண்டும். தலையில் ஜடா மகுடம் (சடைமுடி) அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

4. 'கடகம்'—தஜ-நஜாஹிகநிஷாணம் தஜ்ஜாமாஹிஷாணவகரமாய் |
ஈகாணொரொகடுகம்விஹகண-கம் ||

ஆன்காட்டி விரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் எல்லா விரல்களும் வளைந்தும் கட்டைவிரல் சிறிது வளைந்தும் இருப்பது கடக முதரை.

5. ஸிம்ஹகர்ணம்.—ஈகாணொரொகடுகம்விஹகண-கம் || உாச ||
வகாணொரொகடுகம்விஹகண-கம் ||

நடுவிரல் உள்ளங்கை வரையில் பாதி வளைந்தும் மோதிர விரலும் அப்படியே பாதி வளைந்தும் மற்ற விரல்கள் கடக முத்திரையைப் போல் வளைந்தும் இருப்பது ஸிம்ஹகர்ணம் - காச்யபீயம், அத். 61, சுலோ. 10, 11, 13.

6. 'சு' என்னும் சவடியில் புலித்தோலோ வஸ்திரமோ என்னும் 'வ' என்னும் சவடியில் புலித்தோலும் வஸ்திரமும் என்றும் பொருள்படும்படி பாடம் அமைந்திருக்கிறது.

வெளாஜாஷ்டந்ருக்ஷணம்]

மௌஸிதும்முது கெரூனாக் திரிவம் ஸாய-வாழ்கம்!

முறாடிவட்டியாய்க் கிதாவூரிலேய்யுதம் ।

[illegible]

சுமட்டிஷாம்பாஹிதனவா ஸஷாம்பொதையாவிவா ।

வாழைய-செய்யிலெய்து (சு)வாழைநா.நாய-செய்யு.கம் || ௨௮ ||

207 . 208. கேசாந்தத்திலிருந்து முடியின் உயரம் 24½ அல்லது 24½ அங்குலம் இருத்தல்வேண்டும். நெற்றிப் பட்டத் தோடும், அதற்குமேல் 4 பூரிமங்களோடும் (புஷ்பம் அல்லது இலைபோன்ற வேலைப்பாடு) அமைந்திருக்கவேண்டும். மகுடத் தின் அடிப்பாகம் 12 அங்குலம் அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். நுனிப்பாகத்தின் அகலம் அதில் ½ அல்லது ¾ குறைவாக இருக்கவேண்டும். இடப் பக்கத்தில் அர்த்த சந் திரனும், வலப் பக்கத்தில் அர்த்த நாக புஷ்பமும் அணிந் திருத்தல் வேண்டும்.

சுழிவாடு துலகாயுதம் சுழிவாநத வாயுதம்

209. முகம் போன்ற வேலைப்பாடுள்ள முகப்புடன் கூடிய அரைஞாண் இடுப்பில் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

சுடசுதுயஸ்யுக் கெயுநம் ஸாந்தமதிந்தயா ।

வத்வநிரிஷையுத் 8-ம் திவிகாநரவயநம் || உரக ||

209. கையில் மூன்று கங்கணங்களும், கொடிப் பூ வேலை செய்த கேயூரமும் (தோள்வளை) அங்கதமும் (வாருவலையம்) உதரபந்தனமும் (வயிற்றுப் பக்கத்தில் அணியப்படும் ஆபரணம்) அணிந்திருக்க வேண்டும்.

ஊரூழாலாநிதம் வாடிஜாஹ்வாடிாஹ்வாயகம்।

கண்ணபுரவாழ்விவாசாரம் ஹாமதய-காம-நாடிகம் || உருய ||

210. ஊரு தாமம் என்னும் ஆபரணமும், மாலைபோன்ற பாதசரமும், துடைவரையில் தொங்கும் பாதங்களில் விரலணி

2. இந்நான்கும் நாவல்வகை மகுடங்கள் அல்லவா தலையணிகள். இவற்றின் விவரம் மானஸாந்திரத்திற் கொண்டுமீ, தற்காலத்திற் கொடுத்தும் சிறப்பங்களைக் கொண்டும் கிளி-கில்-வனசிலம் இவற்றின் சிறப்பையும் உற்றுநோக்கும் கோபி கந்தசுவாமிச் சமுதாபப்பட்டுள்ள Indian Iconography முதல் வால்யூமில் முதல் பாகத்திற் 15-ம் பக்கத்திற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸோலாஸௌஹஸணம்]

221. அந்த உருவத்திற்கு பஞ்சதாளத்திற்குச் சொன்ன முறைப்படி அங்கங்களின் அளவுகள் கணக்கிடப்பட வேண்டும். சிரத்தின் அளவு 1 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் 3 அங்.

ததௌதௌவாஹஸணம் சிரதாஹஸணம் ஹஸணம் |
ஸ்ரீவாதௌதௌவாஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் || உாஉயஉ ||
ஹஸணவாஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ||

222 - 223. கண்ணிலிருந்து நாஸாபுடம் அதே அளவு, அதாவது 3 அங். அதிலிருந்து ஹனு அல்லது தாடை 3 அங்கமுத்து 2 அங். கமுத்திலிருந்து ஹ்ருதயம், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபி, நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் முறையே 9, 8, 7 அங்குலம். தொடையின் நீளம் 12 அங். முழங்கால் முட்டு 2 அங். முன்னங்கால் தொடையைப்போல், அதாவது, 12 அங்.

ததௌதௌவாஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் || உாஉயஉ ||

223. பாதத்தின் உயரம் 2 அங். இவை உயரங்கள்.

ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ||
ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் || உாஉயஉ ||

224. பாதத்தின் நீளம் 10 அங்குலம். புஜத்தின் நீளம் 14 அங். முன்னங்கை நீளம் 10 அங். உள்ளங்கை நீளம் 4 அங்.

ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ||
ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் ஹஸணம் || உாஉயஉ ||

225. நடுவிரல் நீளம் 4 அங்குலம். மோதிர விரல் நீளம் 3½ அங். ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அதுவே. அதாவது 3½ அங்குலமே. கட்டை விரல், சுண்டு விரல் இவைகளின் நீளம் 3 அங்குலம்.

[வ்ரதிராருக்ஷணம்]

சுய-அயாமுமூம் வெஷம் வணராத்ருகாவிஷம் ।

தமம் ப்ரகொஷ்டகம்பதம் பாஹுமதம் விபீயதெ || உரையெ ||

226. உள்ளங்கையின் அகலம் 2½ அங்., முன்னங்கை மத்தியின் அகலம் 4 அங்., புஜத்தின் அடிப்பக்க அகலம் 5 அங்.

சுஷாமுமூப-விஷாரம் உபம் ஸவாமுமூம் ஹலெக் ।

கணவிஷாரவித்யுதம் கக்ஷாந்நந்தயொடி || || உரையெ ||

227. முகத்தின் அகலம் 8½ அங்., கழுத்தின் அகலம் 7 அங். இரு கக்கங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 13 அங்.

சுஷஷவெஷவண-சாபுஷ்ணாத்ருகாவிஷம் ।

ஹர-ஜ-சாந-அ-ஜ-வா-அ-ந-க-த-விஷாரம் || || உரையெ ||

228. தொடையின் அகலம் 8 அங். முழங்கால் முட்டின் அகலம் 6 அங். முன்னங்கால் அகலம் 4 அங். முன்னங்கால் கீழ்க் கோடியிலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் ½ அங். பாதத்தின் அகலம் 6 அங்.

ஹடிபாஷம் அடிபாமுமூம் உயதெகாடிபாமுமூம் ।

நொணி அடிபாஷாத்ருகாவிஷம் கடிபாஷாத்ருகாவிஷம் ||

|| உரையெ ||

229. ஹ்ருதயத்தின் ஒழுங்குக்கு உடம்பின் அகலம் 12 அங். உதர மத்தம் 11 அங். ச்ரோணி தேசம் (தொப்புள் ஒழுங்கு) 12 அங். இடுப்பு 13 அங்.

வாஸிகாஷ்க-ஹலெஷ்(வ்ரதெஷ் உக-ஹலெஷ்)வாஷ்

யு-ம-அ-க-ர-

ஹ-வி-ஸ-ர-ய-த-ந-மா-ந-க-டி-ப-த-க- || உரையெ ||

வொலாஷ்டுருக்ஷணம்]

230. இடது கையில் முகுள¹ முத்திரையைத் தாங்கி அதில் புஷ்பத்தைத் தரித்தும், வலக்கையில் வரத ஹஸ்தத் தையும் தாங்கியிருக்கவேண்டும். சன்ன வீரமும், (இரு தோள் களிவிருந்தும் பூணூல் போல நாபி வழியாக எதிர்ப்புற விலா வரை தொங்கும் இரு குறுக்கு மாலைகளுக்குச் 'சன்ன வீரம்' என்று பெயர்.)² பாம்பு முகப்போடு கூடிய அரைஞாணும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

ஈரம்ஷ்டுஹிதவாஜென ஊ ஈரம்ஷ்டுநஸ்யுதம் ।

வலிமாவநொவரிஸூதம் வஜாஸநஸ்யாவிவா || ௨௮௩௮ ||

231. இரு கால்களும் சிறிது வளைந்து சிறிது நடப்பது போன்ற ஜாடையா யிருக்கவேண்டும். சிம்மாசனத்தின் பேரிலோ, பத்மாசனத்தின் பேரிலோ ஸ்கந்த மூர்த்தியை அமைக்கலாம்.

உத்தரேஸ்தாஸௌ ஸஜெவம் ஜெவீம் ஸ ஸ்யுஜே ।

ஸூநம் ஸ வஹிதாஸௌ ஸ ஸாஸுஸுஷணஸுஷிதம் || ௨௮௩௮ ||

232. ஈசுவரனை உத்தம தசதாளத்திலும், தேவியை மத்யமதசதாளத்திலும், ஸ்கந்தரை பஞ்சதாளத்தில் குழந்தை களுக்கான ஆபரணங்களோடும் அமைக்கவேண்டும்.

ஹிக்ரஸூநாஸூநகொசுபூதம் ஜெ ஹுஹதம்ஸூதாஸி
வஜவாஜகெஜெகி ।

வெஸாவநுதபூயுகூஸநெஷு ஜானெந

யுகூஸாவிஜயீதயீஜாஸி || ௨௮௩௮ ||

233. தேவியினுடைய உயரத்தில் பாதம் முதல் (ஹிக்கா) நெஞ்சுக்குழி வரையில் உள்ள உயரம், ஸ்தநாந்தம் வரை

1. முகுளம் என்பது மொட்டைப்போல விரல்களை மேலே குவித்துச் சேர்த்த வைத்துக்கொள்ளுதல்.

2. அநாவீரஸ்யஸூணம் ||

யஜெஸூவவீதம்ஸூதாவிபூஸூஸ்யயொரூஹயொரவி ।

வாஸூஸ்யொஸூவஸூரூணஸூஸூநஸூஸூநாஸூரூகவகி ।

—காஸுதவீயம் சு. 16. ஸூ. 54, 55.

அநுபெவரணசுண்ணம்]

வசுத்திதெவையொழிவொழி ஸ்ரீமதகம் அ விமெஷத: |
 எய்வெவையொழிவொழி ஸ்ரீமதகம் அ விமெஷத: || உரையுரு
 தாரவநம் அபாபம் உருதெய்யுய-காமுருவெவா |
 ஸுதபூணியிதெவையொழிவொழி காமுருவெவா ||
 || உரையுரு ||

235 - 236. சந்திரசேகர மூர்த்தி விசேஷமாக 'ஸம்பாத
 ஸ்தானகம்' அதாவது இரண்டு பாதங்களையும் ஒழுங்காகச்
 சேர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
 இரு புஜங்களின் எல்லைவரையில் உள்ள கீளமும், அகலம்
 18 அங்குலமும் உள்ளதாக (சூத்திரங்களை அமைப்பதற்கான
 லம்பபலகை) இருக்கவேண்டும். அதன் கனம் 2 அங். அல்லது
 1½ அங்குலம் இருக்கலாம். அதிலிருந்து சூத்திரங்களைத்
 தொங்கவிடவேண்டும். மத்ய சூத்திரத்திற்கான துவாரமும்
 நடுவே இருக்கவேண்டும்.

வசுத்திதெவையொழிவொழி ஸ்ரீமதகம் அ விமெஷத: |
 உருதெய்யுய-காமுருவெவா || உரையுரு ||

ஸம்பாவரிஷாசுமனகாஸஜ:நெநயநிதா |
 உருதெய்யுய-காமுருவெவா || உரையுரு ||

237 - 238. பூர்வாபர ஸுதிரங்கள் (எதிரிலும் பக்கங்
 களிலுமுள்ள சூத்திரங்கள்) பஸூரத் ஸுதிரம் (பின் புறச்
 சூத்திரம்) இவைகளின் இடங்களை நிச்சயித்து அவைகளுக்
 கான த்வாரங்களை லம்பபலகையில்செய்து, அவற்றின் வழியே
 சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

பீம்பம் அமைக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நாற்புறங்களி
 லும் ஸ்தம்பங்கள் அமைத்து அதன்பேரில் சமமாக லம்பபல
 கையைப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். அதிலிருந்து கணக்குப்
 படி தொங்கவிடப்பட்ட சூத்திரங்கள், அவற்றிலிருந்து இடை
 வெளி அளவுகள், இவற்றின் கணக்குப்படி பீம்பத்தை
 அமைக்க வேண்டும்.

[வதிராமகண்ண]

வலுவ-காவரெள் ௨ வாபெயுள்-௩௨ காபலெயுநவஸ்ய-தம் |

ஸவஸூகி ஸ்ரஹஸூத்ர-௨ கண-காணாஸவாணரெஃ ||

|| உராமக ||

நவஸூத்ரஸூராய-தம்-௨ நகணாஸந-தயா |

239 - 240. பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும், காய மத்தியிலும் காதுகள், முகங்களின் பக்கங்களிலும் தொங்கவிடவேண்டிய 9 சூத்திரங்களையும் பின்வருமாறு தொங்கவிடவேண்டும்:—

ப்ரும்ம சூத்திரம் பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பஸ்சாத் சூத்திரம் பிம்பத்துக்குப் பின் புறத்திலும், பக்க சூத்திரங்கள் காதுகளுக்கு உட்புறத்திலும் வெளியிலும், முகத்திற்கு உட்புறத்திலும், வெளியிலும் இவ்வாறு நின்ற நிலையிலுள்ள மூர்த்திக்கான 9 சூத்திரங்களை அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறே உட்கார்ந்த நிலையிலுள்ள மூர்த்திகளுக்கும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

உஷ்ஷெ-௨ மூரூபெ-௨ ந-ஸாமெ-ஹந-உயுஜெ || உாசம ||

ஹிகூ-ஹிஹு-உயெ-நா-ஹெள யொ-நெள மொ-வ-கண-ரெ தயா |

வா-உயொ-உயுஜெ வலுவ-ஸூத்ர-௨வம்-பு-அஸ்யெகி |

|| உாசமக ||

240 - 241. புர சூத்திரமாகிய ப்ரும்ம சூத்திரம் உஷ்ஷீஷம், நெற்றி, மூக்கு நுனி, தாடையின் மத்தி இவைகளுக்கு எதிரிலும் ஹிக்கா (நெஞ்சக் குழி) வின் எதிரிலும், ஹ்ருதயத்திற்கு (மார்புக் குழி) எதிரிலும், நாடிக் கு எதிரிலும், யோனிக்கு எதிரிலும், இரண்டு தொடைகளுக்கு இடையிலும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தியிலும் அமைந்து தொங்கும்.

ஸ்ரீவாயா ம-ஹு-உயெ-ஸூ-ஸூ-வா-ப-க-ஸூ-த-ய-வி-ஹ- ||

|| உாசமக ||

242. கழுத்தின் ஓரங்களிலும், கணுக்கால்களின் மத்தியிலும் பார்ச்வ சூத்திரங்கள் தொங்கும்.

அரு பொவரனுகூணம்]

காயலயதமதெநெவ வணவலுதும் புயாநகம் ।

கண்செவாஹதமதலுதும் ஹநஅலுஅகலயதெ || ௨௩௪௦௩ ||

வாஹலயத புதெஸிநதா லயதெ மூஸயெதூதா ।

ககூநானெ கடிவாபெ-3 மூஸயெதகூநிலயதெ || ௨௩௪௦௪ ||

243 - 244. காயமத்யத்தில் அதாவது உடம்பின் நடுவில் செல்லுவதாகக் கருதப்படும் சூத்திரம் (தலையின் உச்சி வழியாக)த் தொங்கும். இந்த ஐந்து சூத்திரங்களுக்கும் ப்ரதான சூத்திரங்கள் என்று பெயர். காதுகளின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களும், ஸ்தன சூசகங்களின் மத்தியின் வழியாகவும், பாதங்களில் ஆள்காட்டி விரல்களின் மத்தியிலும் தொங்கும். மற்ற இரண்டு பார்ச்வ சூத்திரங்களும் கக்கங்களின் வழியாகவும் இடுப்பின் பக்கங்களின் வழியாகவும், கணுக்கால் வெளிப்புற முழிகளின் மத்தி வழியாகவும் தொங்கும்.

வலவ-3லயதமூடாநம் அலம்மூம் ஹநலயதெ ।

ஸயவஅலம்மூம் ஹிகூஷணாதூஅநாராஹவெசு ||

|| ௨௩௪௦௫ ||

உஹலயதம் ஷயதவம் நீவம்ஹதயம் நாவிராதூகம் ।

விராதூம் யொநிதலமூஸதாசி திராதூனொரூலயதம் ||

|| ௨௩௪௦௬ ||

ஹநலயதம் ஷயம்மூதம் ஜவாலயதெதஷதூகம் ।

நஸகாலயதம் ஸாய-3ஷாம்மூம் ஸலுதூகெவூரெ ||

|| ௨௩௪௦௭ ||

245 - 247. இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அங்கங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து நெற்றியின் மத்தி 2 அங்குல தூரத்தில் உள்ளது. தாடையின் மத்தி 2 அங். 1 யவை. ஹிககா (நெஞ்சுக் குழி) 6 அங். உதரமத்யம் 6 யவை. ஹருதயம் 1 அங். நாபி 1 அங். யோனிமூலம் 2 அங். தொடைகளின்

[வகவாயிகாரொ]

மத்தி 3 அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் மத்தி 6 அங். முன்னங்கால்களின் மத்தி 8 அங். நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடிகளின் மத்தி 8½ அங். கால் நடுவிரல்களின் நுனிகளின் மத்தியத்தில் புர சூத்திரம் வந்துமுடியும்.

உய்யோம்மூலியொருமு வுரவாதிதும் காயலய்யோம் ।

வாதிதும் கெகாடிபாம்புமூலித் ததூதிதூவிரவியுலகம் ॥ உரவாயிஅ

அதாரய்யோம்புமூலித் ததூதிதூவிரவியுலகம் ॥ உரவாயிஅ

உரவாய்யுலகவெழுத்து வுலகம்மூலியோம் விய்யதெ ॥ உரவாயிஅ

உய்யோடிவாய்யுலகவெழுத்து அதாரய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

நாவிபுபெய்யுலகவெழுத்து வுலகம்மூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

உய்யோம்மூலியொருமு வுலகவாய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

உய்யோம்மூலியொருமு வுலகவாய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

உய்யோம்மூலியொருமு வுலகவாய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

வாவிபுபெய்யுலகவெழுத்து வுலகவாய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

॥ உரவாயிஅ ॥

248 - 252, புரசூத்திரத்துக்குக்காய மத்திய சூத்திரம் 11 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தலையின் பின்புறம் 4½ அங்குலம். கழுத்துக்குக் கீழே உள்ள. 'கருத்' அல்லது தியில் என்னும் மேடான பாகம் 5½ அங். மார்பின் மத்திக்கு நேராகப் பின்புறம் நேராக 6½ அங். வயிற்றின் நடுவுக்கு நேராகப் பின்புறம் 4½ அங். நாபிப் பிரதேசத்திற்கு நேராகப் பின்புறம் 5½ அங். இடுப்புக்குப் பின்புறம் 6½ அங். பிருஷ்டம் என்னும் பின்புறம் 1½ அங்குலம். தொடைகளின் மத்தி 4 அங். முழங்கால் முட்டுக்களுக்குப் பின்புறம் அதே 4 அங். முன்னங்கால்களுக்கு மத்தி 6 அங். நளகா என்றும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடி 2 அங். குதிகால் கீழ்க்கோடி 3½ அங்குலம்.

வாவிபுபெய்யுலகவெழுத்து வுலகவாய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

உய்யோம்மூலியொருமு வுலகவாய்யோம்புமூலியோம் ॥ உரவாயிஅ

॥ உரவாயிஅ ॥

[ப்ரதீபாமகூடணம்]

256 - 260. வரத ஹஸ்தத்தின் நுனி மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாகத் தொங்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தில் உள்ளங்கை நடு, மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். வெளிப்புறக் கைகள் பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து 12 அல்லது 1¹⁾ அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். முழங்கை முட்டின் தூரம் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 17 அங்குலம் அல்லது 18 அங்குல தூரமாகும். அடித்தொடையிரண்டுக்குமுள்ள இடைவெளி 1 அங். மடுத்தொடைகளின் இடைவெளி 2³ அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் இடைவெளி 4 அங். முன்னங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங். நளகைகளின் இடைவெளி 6 அங். கணுக்கால் முழுவளின் இடைவெளி 5 அங். குதிகால்களின் இடைவெளி 4 அங். புறங்கால்களின் இடைவெளி 6 அங். கட்டைவிரல்களின் இடைவெளி $\frac{1}{2}$ அங். இவ்விதமாக ஸம்பாத ஸ்தானகத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சுலயம்²⁾ஹிணைஹஸ்தெ வரதம் வாஜஹஸ்தகெ ।

ஹவ-ஹிணை³⁾ வா கத-ஹி⁴⁾ வரஹஸ்தபொரவி ॥ 2௫௬௫௧ ॥

வரஸம்⁵⁾ஹிணைஹஸ்தெ ஹரிணீ⁶⁾ வாஜஹஸ்தகெ ।

வரஸம்⁷⁾ஹிணைஹஸ்தெ தத-ஹி⁸⁾ ஹரிணீஹவகெ ॥ 2௫௬௫2 ॥

261 - 262. வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரத முத்திரையும் தாங்கி நிற்க வேண்டும். அல்லது இடது கையைத் தொடையில் வைத்தும் அமைக்கலாம். வெளிப் புறக்கையிரண்டிலும் வலக்கையில் மழுவும், இடக்கையில் மாணும் இருக்க வேண்டும். மழுவின் உயரம் 12 அங். மாணும் அதே உயரமாகும்.

ஹிணை⁹⁾ஹஸ்தம் வாஜஹஸ்த-ஹிணை¹⁰⁾ஹஸ்தம் ।

ஸம்¹¹⁾ஹிணைஹஸ்தம் வாஜஹஸ்த-ஹிணை¹²⁾ஹஸ்தம் ।

ஹிணை¹³⁾ஹஸ்தம் வாஜஹஸ்த-ஹிணை¹⁴⁾ஹஸ்தம் ॥ 2௫௬௫3 ॥

263. இடப்பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனோடு கூடிய ஐடா மகுடத்தோடும் (சடை முடி), சுத்தமான பவழ நிறத்தோடும்,

வருஷவாஹமததெவஸ்துருஷணம்

தேஜோமயமான உருவத்தோடும், மூன்று கண்களோடும், பூர்ண அலங்காரத்தோடும், ச்ருங்கார பாவம் தவமும் முகத்தோடும் மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

விபூவூவடிததெசு ஸௌஸ்துரமாரஹம்
சுமயவரடிஹஸ்தம் அநு ஸிம்ஸாய-3ஜௌஸிம் ।

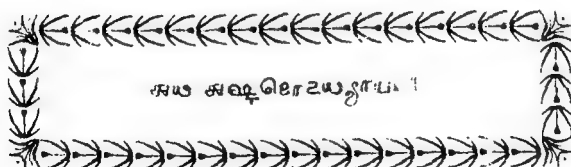
பிஹுதநுஸ்தவபாடிஹதகம் விஹு-மாரஹம்

வரபாடிஹஸ்தம் வடிவீஹவரிஹம் ॥ உரகமச ॥

264. விசாலமான முகமும், கண்களும், ச்ருங்கார பாவத்தோடு கூடிய முகமும், அபய வரத ஹஸ்தங்களும், அர்த்த சந்திரனைத் திலையிலணிந்தும், நிமிர்ந்த தோற்றமும், ஸமபாத நிலையும், பவழ மேனியும், மான்மழுவேந்திய வககளும், பத்ம பீடத்தின் பேரில் எழுந்தருளியும் சந்திரசேகரர் விளங்கவேண்டும்.

உதஜாமஹேஸ்தவகஸாயிகாரெ அநுஸௌவர ஸுஷணம்நா
ஸுவாமிநாதர் ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் சந்திரசேகர ஸுஷணம் என்னும் ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

வருஷவாஹமததெவஸ்துருஷணம்

வருஷவாஹமததெவஸ்துருஷணம் வசுஸ்துதெயுநா ।

ஸௌம்மம்ஹவெஹிஸ்தம் ஸாதிஹம்மயாவிவா ॥ உரகமரு ॥

265. வருஷவாஹன தேவரின் ஸுஷணம் இனிக் கூறப்படுகிறது. இவரை ஸமபங்க நிலையிலாவது, அதிபங்க நிலையிலாவது அமைக்கலாம்.

வரஹவாஹமஹிவஸ்துருசந்தானம்]

தடியொளிஷ்டரானம் தந்நிதம்மஹிவஸ்துருசந்தானம் ।

நாஹிஸ்தித்யுஸ்தவாஸி யயாமஸாஹந்தயாஜதம் ॥ உரையெ ॥

271 - 272. கைகளை வைக்கும் முறை இனிச் சொல்லப் படுகிறது. இடது முழங்கை முட்டு விருஷபத்தின் தலை உச்சியில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கை ஹிக்கா சூத்திரத்திலிருந்து 18 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். அந்தக் கை, ரிஷபத்தின் மேலுள்ள ஆசனத்தின் உயரம் வரையில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். நாபி சூத்திரத்துக்கு ஸம்மாகவோ அல்லது, அழகை உத்தேசித்து சிசிது நகர்ந்தோ இருக்கலாம்.

ஹரஹவாஹமஹிவஸ்துருசந்தானம் ।

தடியொளிஷ்டரானம் தந்நிதம்மஹிவஸ்துருசந்தானம் ॥ உரையெ ॥

சிவஹிஷ்டரானம் தந்நிதம்மஹிவஸ்துருசந்தானம் ।

ஹரஹவாஹமஹிவஸ்துருசந்தானம் தந்நிதம்மஹிவஸ்துருசந்தானம் ॥ உரையெ ॥

273 - 274. கை அடித்துடையில் வைக்கப்படலாம், அல்லது அழகை உத்தேசித்து பல்லவ முத்திரையோடும் இருக்கலாம். நாபி சூத்திரத்திலிருந்து வலது முன் கை 15 அல்லது 16 அங்குல தூரத்தில் இருக்கலாம். துடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உள்ளங் கையின் அடிப் பாகம் துடையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். அதன் நடு விரல் மேட்ரத்தின் துனிக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும்.

வரஹவாஹமஹிவஸ்துருசந்தானம் ।

தடியொளிஷ்டரானம் தந்நிதம்மஹிவஸ்துருசந்தானம் ॥ உரையெ ॥

275. புறக் கைகள் இரண்டும் மான், மழுவேந்தியிருத்தல் வேண்டும். ஜடா மகுடத்தோடு (சடைமுடி) அமைந்திருக்கவேண்டும். லம்பமானத்திற்குச் சிறிது சாய்ந்திருக்கலாம்.

வரஹவாஹமஹிவஸ்துருசந்தானம் ।

தடியொளிஷ்டரானம் தந்நிதம்மஹிவஸ்துருசந்தானம் ॥ உரையெ ॥

[வ. சிவாருக்ஷணம்]

276. இரண்டே கைகளோடும் மூர்த்தியை அமைக்கலாம். மூர்த்தி எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்கவேண்டும். பின் கைகளின் வளைவும், உயரமும் அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாஜஹாமேஹஜாபேளி ஸ்ரீஹம்மஹிதா ।

உக்ஷிணம்ஸூத்ரிகம்வாஜம் வாஜவாஜம், து கௌதிதம் ॥ உரளரிள ॥

ஸபுஷ்டுக்ஷுக்ஷவாஜம் உக்ஷிணம், து ப்ரஹ்மஸிதம் ।

பெவஸூத்ரிகம்ஸூத்ரிகம்ஸூத்ரிகம் ஸூத்ரிகம் கக்ஷவீதகம் ॥

பெவீதகம்ஸூத்ரிகம்ஸூத்ரிகம் ஸூத்ரிகம் ஸூத்ரிகம் ॥ உரளரிள ॥

277 - 278. இடப்புறத்தில் உமாதேவி ஸமபங்க நிலையில் இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலக்கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடது பாதம் சிறிது வளைந்தும் இருத்தல்வேண்டும். வலக்கை தொங்கவிடப்படும், இடக்கை புஷ்பமோ அல்லது கடக முத்திரையோ தாங்கியும் இருத்தல்வேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தில் புஜம் வரையிலாவது, ஸ்தன உயரம் வரையிலாவது, கக்கங்களின் உயரம் வரையிலாவது தேவியின் உயரம் அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகளை முன் சொல்லியபடி அமைக்க.

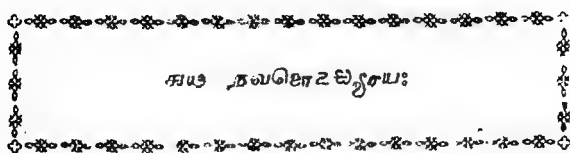
—:(0):—

உத்யோமஹே ஸகலாபிகாரபெ வ்ருஷ்வாஹமருக்ஷணம், நாஜ

சுஷ்வொய்யோய ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் வ்ருஷ்வாஹ லக்ஷணம் என்னும் எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

தபெயுர றுக்ஷணம்]

தபெயுர றுக்ஷணம்

சுவரூபம் மஸம்வாஸ்து தபாரஹதேஸிவ: !

நடிதாதி மணஸம்யுக்தா ஹிதசிநாயகதெ: || உராயக ||

ஹோகவாஹாஷ விலெஸஸிஷிவிதி-3ம-நெஸ்யா !

ஸநெஸஸ்யாவிநிஸஸொ வாஹநாஹிஸம்யுக்தா || உராய ||

279 - 280. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் உள்ள அவ்யக்த யுகம் வந்ததும் பரமசிவன் நடனம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். அவரோடு நந்தி முதலிய சிவகணங்கள் இருக்கிறார்கள். சூத கணங்களும், கின்னரர்களும் (தேவலோகப் பாடகர்கள்), யக்ஷர்களும், அஷ்டதிக் பாலர்களும், அஷ்டமா சித்தி பெற்ற சித்தர்களும், மஹரிஷிகளும் தங்கள் பத்தினிகளுடன் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஸ்கந்தரும், விக்னேசுவரரும், வாகனாடராகப் பிரஸன்னமாயிருக்கிறார்கள்.

காஸீகாத்யாயிநீனெவ ஸாராநெஷு:ஹ-திவொஷனெ: !

ஸவூராத்ரமனெயு-3க்து யொநிநீஸ்ய உயிபு-3தெ || உராயக ||

வாவ-3தீவரூபாஸிததி த்ரிமம்மாநெநய்யா !

வாஹமெஹிஸூலாஷெவி ஸ்வாநெநநிகெஸுர: || உராய ||

அதும-3ஹலிநெத்யு விலுஜெ வாஷ்யாரண: !

ஃகதிநெநவஹஸெந ஸுபயுஸம்யுக்த: || உராய ||

மஹாராஜஹஸூஹிம் பரூபவன-3ம்மயொவித: !

281 - 284. அப்போது காளியும், காத்யாயினியும் சப்த மாதாக்களும் அவர்களது கணங்களோடும், யோகினிகள்

[வந்தியத்தொண்ட]

அவர்கள் பந்துக்களோடும் மற்ற தேவர்களும் ஸ்துதிக்கோஷத்
தோடு வந்திருக்கிறார்கள். பார்வதி பரமசிவனுக்குச் சிறிது
பின்னால் லஜ்ஜையுடன் த்ரிபங்கமான அங்கத்துடன் நிற்கி
றாள். அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் பார்வதியும், வலது பக்
கத்தில் நந்திகேசுவரருமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார்கள். நந்தி
கேசுவரர் நான்கு புலங்களோடும், மூன்று கண்களோடும்
விளங்குகிறார். பரமசிவனுக்கு வலப் பக்கத்தில் இரண்டு கை
களால் வாத்யத்தை வாசித்துக்கொண்டும் மற்ற இரு கைகளி
லும் அபயம் முத்திரை (மலர்ந்த தாமரைப் பூவைப்போல்
விரிந்து கொண்டிருக்கும் விரல்களுடன் கூடிய முத்திரையோ)
அல்லது அஞ்சலி பந்த முத்திரையோ தாங்கி நிற்கிறார். ச்யா
மள வர்ணத்தோடிருக்கிறார்.

வடவிருகாதிநாமேவம் நமஸ்கரணம் || உபநிச ||
ததாநு ஸவ-செவெபொ டிஷ்டகாகெ-சாடகெதத ||

284 - 285. வடவிருகாத் (ஆலமரம்) தினடியில் பரம
சிவன் நர்த்தனம் செய்யும்போது அவர் கார்க்கோடகனால்
தீண்டப்பட்டார். அப்போது 'புலங்கத்ராஸிதம்' (பாம்பைக்
கண்டு பயப்படுதல் போன்ற நர்த்தனம்) என்ற நர்த்தனம்
அவரால் ஆடப்பட்டது. அந்த நர்த்தன நிலைக்கான அள
வுகள் பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

தாமாயொக்தஹெஷிஷு யயாயுதூவ மூஷிதே || உபநிச ||

உதேஷிபதாநேவ ஹநொநாநாநபூஷாணகம் |

ஹிஷுவிமுனிதொவாவி ரஹிவிமுனிததயா || உபநிச ||

நமஸ்கரணம் விருகாதி நமஸ்கரணம் || உபநிச ||

285 - 287. நடைச்சுவருக்கான உயரம் ஏற்கெனவே
சொல்லப்பட்ட உத்தம, மத்யம தசதாள பேதங்களில் யுக்த
மான உயரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். உத்தம தசதாளத்
திற்கான அளவுகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆனால்

நபெபுரயுசுணம்]

நர்த்தன மூர்த்தியைத் தசதாளத்திலோ அல்லது த்வாதச தாளத்திலோ அமைக்கலாம். நர்த்தனத்திற்கான அங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயரத்துக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்படவேண்டும்.

உஷீஷாஸவதவாபெ-3து மூநாபெஸவதவாபாநரெ || 211 அயி ||

ஹநொஹவெதது ஹித்யா உயெதநாஹெது உயதெ ||

வாரொரொரநாநரெஸவதஸிதவாடிஸதமூ || 212 அயி ||

புறாணமூஉயெதது மூஸயெசு பூஹஸ்து ||

புரெபெதுஹதயம் கூசெசுந-உய-3தா-ம- மூஹவெசு || 213 அயி ||

287 - 289. ப்ரும்ம சூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றிக்கு வலது பக்கத்திலும், வலது நாஸா புடத்திலும், (மூக்கின் புடைப்பு), முகவாய்க் கட்டையின் வலது புறத்திலும், நெஞ்சக் குழியின் மத்தியிலும், நாபியின் மத்தியிலும், இடது தொடையின் இடை வெளியிலும், ஊன்றிய வலது காலின் கணுக் காலிலும், ப்ரபாமண்டல (திருவாசி) மத்யத்திலும் தொங்கும். அது ஹ்ருதயத்தையும் வயிற்றுக்குமேல் பிரதேசத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மூநாபெமூநீவூஸ்தாக் ததூதூநாநொது ||

ததூதூசு பொருஸாஹுமூ ஷோபராய-3தா-ம-மூஹவெசு

|| 214 அயி ||

தஸாடிவரஸாஹுதூ அதுஉ-3தா-மூ பூஸஸ்து ||

ஸூதூதூமிஸிவாமூநா ஷாஷ (ஷஷ) பஹதஸா-மூமூ

|| 215 அயி ||

ஸாஹூஸீராதூதேயம் டிசுதினெஸாஹூஸீகம் ||

ஸிஸா-மூமூஹவெதூதூ பர-கொகிதஹதூகாசு

|| 216 அயி ||

ஸாஹூஸீராதூதேயம் அஸா-ஸதிதூதூ ||

கண-ஸீரொகிததூ-மூ ஸூதூதூதேய-3தா-மூ

|| 217 அயி ||

[புகிர்த்துணை]

290 - 293. நெற்றி, கணுக்கால் இவ்விரண்டிலிருந்தும் சூத்திரத்துக்கு ½ அங்குல இடைவெளி இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தொங்குகின்ற கையின் நுனி 16½ அங். அதிலிருந்து மற்றொரு கையின் முடிவு 4 அங். சூத்திரத்திலிருந்து அக்கினியை ஏந்தியிருக்கும் கையின் நுனி 40 அங்குலம், உயரம் தோளுக்கு ஸமம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து இந்த புஜத்தின் அடிப் பக்கமும், வலது புஜத்தின் அடிப் பக்கமும் 20 அங். வலக்கையில் இருக்கும் உடுக்கையின் நீளம் 8 அங்., கையின் நுனி 40 அங். இந்தக் கை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

ஃயுதனா அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா |

வாஃ அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா || உரையி ||

வாஃ சூத்திரத்தினாலிஷணா அஃயுதனா வபு-ஃயுதனா |

வாஃயுதனா அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா || உரையி ||

294 - 295. சூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியம் 24 அங்குலம், அபயஹஸ்தத்திலிருந்து புஜத்தின் உயரம் 2½ அங்., இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து வலது கக்கத்தின் தூரம் 12 அங். உதர மத்யத் (வயிற்றின் மத்தி) தின் இடது, வலது பக்கங்கள் மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 9 அங்குலம்.

நவாயிகபுராஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா |

நீபு-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா || உரையி ||

ஃயுதனா அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா |

வாஃயுதனா அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா || உரையி ||

தஜாநா நாலிலிஷணா அதுவி-ஃயுதனா |

வாஃயுதனா அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா || உரையி ||

வாஃயுதனா அதுவி-ஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா |

நவாயிகபுராஃயுதனா முயா வபு-ஃயுதனா || உரையி ||

நடுபுறமுள்ளுருண் |

சுவையுண்டாந்திவிடாநம் வாஷாம்புமெருதா |

சுந்திராநுசுவாணாநி யபாஸாநாநாபுரெசு || ௩ ||

296 - 300. வளைக்கப்பட்ட காலின் முழங்கால் முட்டு சூத்திரத்திலிருந்து 19 அங்., முழங்கால் முட்டின் முன் பக்கத்திற்கும் பின் புறத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி ௧ அங்., தேகத்திலிருந்து முன் பக்கத்தில் அதன் இடைவெளி 14 அங்., அதன் நளகையும் பார்ஷ்ணி (குதிகால்) யும் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 30 அங். தூக்கப்பட்ட பாதம் ஊன்றிய காலின் முழங்காலிலிருந்து 31 அங். முழங்கால் முட்டும் அதே தூரம். அதன் உயரம் நாபியின் எல்லைக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். 2½ அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். தொங்கவிட்ட கை நாபி சூத்திரத்திலிருந்து 12 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும் அல்லது 11 அங்குலமும் இருக்கலாம். அதன் மணிக்கட்டு 10 அல்லது 9 அங்குலம் இருக்கலாம். அதற்கும் அபயஹஸ்தத்திற்கும் உள்ள தூரம் 9 அல்லது 8 அங்குலம். இங்கு சொல்லப்படாத மற்ற விஷயங்கள் அழகான அமைப்புக்கானபடி எடுத்துக்கொள்ளவும்.

வாஷாநிபுடாஹாநவசூன்ஸாசு தாம்பலஷாடிபாம்புமூ ||

வித்யாம்புமூஹீநவா யமாஸாஹந்தாவிஷாநம் || ௩ ||

301. 'பட்டஹார பத்ரம்' என்னும் கொடிவேலை செய்த பதக்கம் பாதத்திற்கு 18 அங்குல உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று அங்குலம் குறைவாகவும் இருக்கலாம். அகலம் அழகுக்கானபடி.

புஷாநிதஜடாஹாந சிஹிசு ப்ரஹஸிதாதநம் |

ஹஸோஜிவிதிதஸவ-தாம்ப ஹஸாஹஸ்தாஸஹிஹம் || ௩ ||

நாமம்பலஸவ-பெஷஸுத வுபெஷவி-ரோஜிதம் |

ஹாஸிவசுஸாபுதம் சுரோடிநதஸ்யயுக்தம் || ௩ ||

வரஷவாஹநசெவஸ்யோக்ஷணம்]

சுக்ஷிணைநாமுபாபெந சுவஸாரொவாஸிஸிதம் || ௩௩௮ ||

பபூராமொராதகெபஸூஸ்ஸிதரூபாகுதிஹ-செவெக |

வாஹஸெவ மணீரெண சுக்ஷிணைதஸ்யோக்ஷணம் || ௩௩௯ ||

செவாம்முநெந தஜீவ-சம் அஷ்டஜீவாம்முநம்ஹவெக |

வாவஹபெஸாரம்செவம் ஸெஷஜெஹ்யம் விஅக்ஷணை: || ௩௪௦ ||

308 - 310. அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகன் மீது வலது காலே ஊன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த அபஸ்மாரன் கறுப்பு வர்ணத்தோடும், சிவந்த கேசத்தோடும், பயந்த முகத்தோற்றத்தோடும், இடது கையில் சர்ப்பமும், வலது கையில் சர்ப்ப சீர்ஷ (பாம்புப் படம் போன்ற) முத்திரையும் உள்ளதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த உருவத்தின் நீளம் தேவா: குலத்தாலே 18 அங்குலம்.

இவ்விதமாக ந்ருத்த மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப்பட்டது. மற்றவை யுக்தப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

—: (௦):—.

உத்யோமஸெவஸ்யஸகஸாயிகாரொ நபெஸாரஜதி-சுக்ஷணம்நாஜ
நவஜோத்யாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகஸாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் நடேசுவர லக்ஷணம் என்னும் ஒபதாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

சுய உபரொதயாய: ||

மம்மாயராகுணம்

வககுணம் மம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

1 வககுணம் மம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

|| நாயக ||

உஷ்ணமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

தவ்யமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

நாஸிகமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

உஷ்ணமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

கங்காதர லக்ஷணம்

311 - 313. இனி கங்காதராரின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. வலதுகால் குறுக்காகவும் இடதுபாதம் சற்று வளைந்தும் உள்ள நிலையில் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். உஷ்ணமத்தின் வலதுபக்கத்திலும், நெற்றியின் வலதுபக்கத்திலும், நாஸிகத்தின் வலதுபக்கத்திலும், ஹிக்கா என்னும் நெஞ்சக்குழியின் மத்தியிலும், நாபிக்கு வலதுபக்கத்திலும், மேட்ரமுலத்தின் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குலம் தள்ளியும், குதிகால் மத்தியிலும் மத்ய சூத்திரம் தொங்கும்.

சுமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

வாஸிகமம்மாயரொதயாய: || வககுணம் மம்மாயரொதயாய: ||

314. கால் கட்டைவிரல்களின் இடையேயுள்ள தூரமும், குதிகால்களின் இடைவெளியும் ஸமபங்கத்திற்குச் சொன்னது

1. 'வ' புஸ்தகத்தில் 'ஸூத்ரம்' என்றும், 'க' புஸ்தகத்தில் 'வாஸிகம்' என்றும் காணப்படுகிறது.

மஹாபரதக்ஷணம்]

போல் இருக்கவேண்டும். சரீரத்தைச் சற்று சாய்த்துக் கொண்டு முகத்தைச் சற்று இடதுபக்கமாக வளைத்துக்கொண்டும் உள்ள நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

வரஹாட்சிணம்ஹஸ்தம் ஷெவஸ்தாவிம்மஹாஸ்தம்வாகம் |

வரஹாட்சிணம்ஹஸ்தம் உஷ்ஷாஸ்தந்தைபிரதம் || நாரடு ||

இடாயாம் ஜாஹவீம் ஸ்ரிஸாஸவரங்கதரீஹவெசு |

வாஹுஸீரெகராஹேண வரஹம் ஷெவஸ்தாவிம்மஹாஸ்தம் || நாரடு ||

315 - 316. வலதுகையில் வரத முத்திரையும் இடது கையில் தேவியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டும் இருக்க வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை உஷ்ணீஷம்வரையில் தூக்கப் பட்டு ஜடையிலுள்ள கங்காதேவியின் பக்கமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு இடதுகை கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கியிருக்கவேண்டும். புஜத்தின் எல்லையில் வரதஹஸ்தத்தின் துனியால் திருப்பப்பட்ட பார்வதியின் முகத்தைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கவேண்டும்.

ஷெவஸ்தாவிம்மஹாஸ்தம்ஷெவீவாவஹித்காநநா |

வரஹம்ஸூரீதாஷெவீ டிஷிணம் கஹ்விதஹவெசு || நாரடு ||

317. ஈசுவரனுடைய இடதுபக்கத்தில் தேவியானவள் சிறிது மறைக்க முயலப்பட்ட முகத்தோடு அமைக்கப்பட வேண்டும். தேவி ஸமபங்கநிலையில் வலதுகால் சற்று வளைந்து அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வரஹாட்சிணம்ஹஸ்தம்ஷெவஸ்தாவிம்மஹாஸ்தம்வாகம் |

ஷெவஸ்தாவிம்மஹாஸ்தம்ஷெவீவாவஹித்காநநா |

|| நாரடு ||

318. இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகை தொங்கவிடப் பட்டோ அல்லது முன்கையைக் குறுக்காக வைத்துக் கைத் தலத்தை இடுப்பின் பக்கத்தில் வைத்தோ இருக்கலாம்.

[வசுதேவசுஷணம்]

ஸ்வரூபகாரஸம்யுக்தா உகூடாதிவிஹிதா ।

ஹம்ரஸஸூகூடாதினேதேவிவிஹிதவ்யஸூகூதபரம் ॥ ந.ந.உயக ॥

319. ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய், மகுடம் முதலியவை வைத்துக்கொண்டு தேவி விளங்கவேண்டும். வடைப்பக்கத்தில் பசுத்தனும், ரிஷிகளால் சூழப்பட்டு பகவானை தோத்திரம் செய்பவனாக அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஸவம் மஹாயனோபேவசுத்ரவாராணகஉவ்யதே ।

இவ்விதமாகக் கங்காதர மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப் பட்டது.

சுய சூவாராணகசுஷணம் ।

சூ.மம்.மா.மயுத உபேவம் வெபராவஸ்யநஸம்ஸிதம் ॥ ந.ந.உயக ॥

சுமிவெபேஷ உபேஷஸூகூதம்.மா.மாவநசிகூராக ॥

தீர்புராந்தக லக்ஷணம்

320 - 321. இனி தீர்புராந்தக லக்ஷணம் சொல்லப்படு படுகிறது. மூன்று வளைவுகளோடுகூடிய (தீர்பங்க) உருவத் துடன், வைசாகஸ்தானகம் என்னும் நிலையில் இந்த மூர்த் தியை அமைக்கவேண்டும். வளைவுகள் (தீர்பங்கங்கள்) மத்திய ஸூத்ரத்திலிருந்து மூன்று, நான்கு, ஐந்து அங்குலமிருக் கலாம்.

வாஜாம்.மூஷுஅபேஷஸூதே நாமநாடிஸாயம் ॥ ந.ந.உயக ॥

தசுமிவெபேஷம்.மா.மாவநாடிஸாயம்.மா.மாவநாடிஸாயம் ॥

சூ.மம்.மா.மயுத உபேவம் வெபராவஸ்யநஸம்ஸிதம் ॥

॥ ந.ந.உயக ॥

உஷுஅபேஷஸூதே நாமநாடிஸாயம்.மா.மாவநாடிஸாயம் ॥

வாஜாம்.மூஷுஅபேஷஸூதே நாமநாடிஸாயம்.மா.மாவநாடிஸாயம் ॥ ந.ந.உயக ॥

பிவாராணகமுகூர்ணம்]

தஞ்சிணவெ நவாஜெது நாவெஜ-தஞ்சிண வாயா-கெ. !

|| கனகமயம் ||

321 - 324. மூன்றுவித தீர்ப்பங்கங்களிலும் கால் கட்டை
விரல்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரம் முறையே 16, 18, 20
அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த கட்டைவிரல்களுக்குள்ள
இடைவெளிகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குதிகால்களுக்கு
இடையேயுள்ள தூரமாகும்.

இனி ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அந்பங்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் அமைக்கவேண்டிய சூத்திரங்களின் வகை சொல்லப்படுகிறது.

ஒப்பங்க நிலைக்கு சூத்திர அமைப்பு

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கண்ணின் இடது பக்கத்தில் வெண்மையான பாகத்தின் வழியாகவும், இடது நாஸாபுட (மூக்கின்புடைப்பு)த்தின் வழியாகவும், இடதுதாடையின் வழியாகவும், வலது ஸ்தனத்தின் இடது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தின் வழியாகவும், இடது தொடையின் பக்கத்திலும், இடது குதிகால் ஓரத்திலும் ப்ரதானசூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

சூலம்மலாதி துலிதத் பக்தம் ஸஜலம்மா லீய்யதெ |

நாஸாயு வாணி-ஜெயெதும் இம்ஸபை வுளி-ஜெஸுதும்
|| நாமயநு ||

தத்புதாஅரவாபெருது ஹிகாடியேயாம்புமம் |

சத்யம் ஹ்ருத்யம்வஸுதே அதிமாயுநாஸித்யதே || ௩௩ ||

சிறுத்தினை யொத்தியுந்து உதுரப்பாணாண்டவன்.

ஸாயிஜாதூரம் வாஜ்ஜாங்கம் ஸஜிமம்மகெ || ஈ ஈ உயி ||

சுபுராணகருஷணம்]

330. பார்ச்வசூத்திரங்களும் த்ரிபங்கங்களுக்குத் தகுந்த படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் அததற்குரிய முறைகளிலேயே உருவங்களை அமைக்கவேண்டுமே யல்லாது ஒன்றோடொன்றைக் கலக்கக் கூடாது.

உஷ்ணம் ஸ்ரீஸூகம் வாஜம் வாஜவாஜம் து க்ஷணிகம் ।

வாஜஉஷ்ணம் ஹஸ்தம் ஸ்ரீஸூகம் நாலிலீகம் ॥ நூநயுக ॥

331. த்ரிபுரார்த்தகமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் (குறுக்காகவும்) இடதுகால் சிறிது வளைந்தும் இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகளில் முறையே, வில்லும் அம்பும் இருக்கவேண்டும். அம்பு நாபியின் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

வாஷி-ஹஸ்தஸூகம் ஸ்ரீஸூகம் விஸேஷத: ।

வாஜம் து க்ஷணிகம் ஹஸ்தம் க்ஷணிகம் நாலிலீகம் து தாம் ॥ நூநயுக ॥

நதவொஹிதவெவ்வா ஆம்மொறெவ்விஸேஷத: ।

கத-ஹிவரஹஸ்தஸூகம் க்ஷணிகம் க்ஷணிகம் யாரிணை ॥ நூநயுக ॥

332 - 333. உள்ளங்கையின் அடிப்பாகத்தில் அழகாகக் கங்கணம் (வீரசங்கிலி) தரித்திருக்க வேண்டும். வில்லுடன் கூடிய இடதுகை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு அங்குலம் தணிவாகவும், அதிகமாகவும் இருக்கலாம். வெளிப்புறக்கைகள் இரண்டும் கர்த்தரி முத்திரையைத் தாங்கி அவைகளில் மான்மழுவேந்தியிருக்க வேண்டும்.

ஜடாபகம் ஸ்ரீஸூகம் ஸ்ரீஸூகம் க்ஷணிகம் ।

செவ்வாஜஹஸ்தஸூகம் க்ஷணிகம் க்ஷணிகம் து தாம் ॥ நூநயுக ॥

ஸ்வாஜஹஸ்தஸூகம் க்ஷணிகம் க்ஷணிகம் து தாம் ॥ நூநயுக ॥

ஹஸ்தஸூகம் க்ஷணிகம் க்ஷணிகம் து தாம் ॥ நூநயுக ॥

ஸ்ரீஸூகம் க்ஷணிகம் க்ஷணிகம் து தாம் ॥ நூநயுக ॥

சுருஷானாவை - மடரா முதுகை

மறுபடிவாழ்வுதொகுதி வாழ்க்கைத் திட்டம்

உரிசாஸ்யெதம் ஹத்யெ நாமஹ-சுதநிபாஸாஸ-சகே ||௩௩௩||

வெடி-0 வா தீர்மானம் நீக்காது ஹெய்ஸ்கூட்டுமையென

337 - 338. மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கத் திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸாபுடத்திலும், ஹிக்கை (நெஞ்சக்குழி)யின் மத்தியிலும், ஹ்ருதயத்தின் வலது பாகத் திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தில் நான்கு அல்லது 3 அங்குலம் தள்ளியும், கணுக்காலின் மத்தியிலும் தொங்கும்.

மஹாவெகிதாநாவம் சுஹிததூபுரகிணம் || நமநயி ||

பெருவரதே மகாபிரம்மம் ஹம்ஸம் பெருவரதே ஹம்ஸம் தஸம்யுதம் ।

வாழ்நிலைமும் வரலாறுமெல்லாம் || ௩௩ ||

சூராவரம-யாரிஸ்தாக் ப்ரம்மாநவடிநாநிகம் ।

338 - 340. கால்கள் நடக்கும் ஜாடையுடன், பிரதக்ஷிணமாக வளைந்து (வலதுகாலை சிறிது மடக்கி முன்னே வைத்து) இருக்கவேண்டும். ஈசுவரனுடைய வலதுகை தேவியினுடைய கையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஈசனின் இடதுகை வரதமுத்திரையோடிருக்க வேண்டும். மற்ற இரு பின்புறக் கைகளிலும் மானும் மழுவும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். முகத்தில் ச்ருங்காரபாவம் இருக்கவேண்டும்.

ஸாடாரந்தாஜபாளையம் ஸவாயுங்கார்லித்தெ || நூராய ||

செஹம் புவாஸுஸங்காஸம் ஜாந்திஹக்யதவபு: |

340 - 341. சர்வாங்க சுந்தரராய், ஜடாமகுடத்துடன் (சடைமுடி) எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்குபவராய், பவழ மேனியுடன் மங்களமே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றத்துடன் விளங்கவேண்டும்.

പ്രൊഫ. ശൊറാജി ജോഷി:

|| காரநயி ||

2. சூலமதம் - விவிலுக்கு 'ஐய்யாஸமதம்' என்று பெயர்.

[பதினாய்க்கணம்]

நிலையில், அவரிடம் மோகத்தினால் ஏற்பட்ட மன்மத வேதனை யுடன் மிரண்ட பார்வையுடன் ஒரு பக்கம் நாணத்திற்குள்ளா கியும் ஒரு பக்கம் புன்முறுவல் தவழவும் அவருக்குப் பிணைக்க யிடவந்த ஸ்திரீகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ ரோடு பலவித லீலைகளில் மனதைப் பறி கொடுத்தவர்களாக வும், ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாகவும், அந்த ஸ்திரீகள் அமைக்கப்படவேண்டும். கங்காள ரூபலக்ஷணம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

உத்தராமதெனா ஸகலாயிகாரொ வாஸுவதகங்காஸூரூதி-
 றுக்ஷணம்நாந துயொடிஸொயதாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பாசுபத கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதின்முன்றாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:0:—)

சுய உதாடிஸொயதாய:
 ஸகலாயிகாரொ வாஸுவதகங்காஸூரூதி-
 றுக்ஷணம்நாந துயொடிஸொயதாய: ||

ஹரிஹராய-ஹுக்ஷணம் ||

பிஷாயதம் ஸ்ரீதண்டெவம் ஸகலாயிகாரொ வாஸுவதகங்காஸூரூதி-
 றுக்ஷணம்நாந துயொடிஸொயதாய: ||

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

363. இனி சங்கரநாராயணர் (ஹரிஹரார்த்தர்) மூர்த்தி யின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. நீண்டு நியிர்ந்த தோற்றத் துடன் ஸம்பாதஸ்தானகத்தில் இந்த மூர்த்தி இருக்க வேண்டும்.

தகதிணம்ஸ்வமயம்வாஸுவதகங்காஸூரூதி-
 றுக்ஷணம்நாந துயொடிஸொயதாய: ||

வாஸுவதகங்காஸூரூதி-
 றுக்ஷணம்நாந துயொடிஸொயதாய: ||

விக்காடபுரமுகுணம்]

363. வலது கை அபய முத்திரையைத் தாங்கியும் இடது கை தொடையில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கைகளுள் வலது கை மழுவும் இடது கை சங்கு அல்லது கத்தி தரித்திருக்க வேண்டும்.

ஐடாசிரீடித்யயொபுபுரெள வீ

வ்வாஸகஸ்தாஸவண-யொஉ-யொஃ !

ஹராஹவசிக் திஷ்ணிஜத்யவாபு-ஃ

ஹரெரஹஹகாரவசிக் திஷ்ணிஜத்யவாபு-ஃ || ௩௩௩ ||

364. தலையின் ஒரு பாதியில் ஜடையும், மற்றொரு பாதியில் கிரீடமும் ஒரு பாதி பவழ மேனியும் மற்றொரு பாதி ச்யாமள வர்ணமும், ஒரு பாதி பரமசிவனின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும், மற்றொரு பாதி மஹாவிஷ்ணுவின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும் கூடிய வராய் விளங்கவேண்டும்.

உத்யா மலெஸ்திஸ்கடாபிகாரெ கெஸவாய-ஃஉதி-ஃ முகுணம்நா

அதாஉ-ஃபொதியாய் ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கேசவாத்த மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:0:—)

விக்காடபுரமுகுணம்

விக்காடபுரமுகுணியாதமுகுணம் வசுத்திதெயு-நா |

முகாடிசுத்தினைவாபு-ஃ நாலாபு-ஃபரவாசிகெ || ௩௩௩ ||

அனெஸ்பராநு முஹுக்ஷணம்]

ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் இருக்கவேண்டும். விரிந்த சடையுடனும் இருக்கலாம்.

உத்யாமஹேஸகஸாயிகாரொ லிக்ஷாடநஹுக்ஷணம்நாஉ
வணாஹஸொஹய்யாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடன லக்ஷணம் என்னும் பதினெந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

—(0)—

அனெஸ்பராநு முஹுக்ஷணம்

அனெஸ்பராநு ஸாஹுநு ஸாவாஸநஸரயாநம் |
உலாஸஹிதவஹுக்ஷணம் கிஹிதவநதாநம் || நாராயண ||

சண்டேச்வரானுக்ரஹ லக்ஷணம்

371. சண்டேச்வரனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்த மூர்த்தி சுகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். ஸோமாஸ்கந்தரைப் போல எல்லா அம்சங்களும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் முகம் முன்புறம் சிறிது குனிந்திருக்க வேண்டும்.

உக்ஷிணம் வரஹுக்ஷணம் நதிக்ஷணம் அனெஸ்பரஹுக்ஷணம் |
நதிக்ஷணம் ப்ரஸாஹித அனெஸ்பரஹுக்ஷணம் || நாராயண ||
கூதாஹுக்ஷணம் ஹுக்ஷணம் ஹுக்ஷணம் ஹுக்ஷணம் ||
அனெஸ்பரஹுக்ஷணம் ஹுக்ஷணம் ஹுக்ஷணம் ஹுக்ஷணம் ||
|| நாராயண ||

372 - 373. வலக்கரம் வரத முத்திரையுடன் சண்டேச்வரரின் தலைமீது அனுக்ரஹத்துடன் வைக்கப்பட்டிருக்க

சுத்திணை உதி-சுத்திணை]

சுவரம்வாசுதலாஹுஸ்தாசு வரஹு வாலஹுஹுஹு |
 சுவரம்வாசுதலாஹுஸ்தாசு வரஹு வாலஹுஹுஹு || நூ எய ௮ ||
 ஸாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் |

378 - 379. ஒரு வலக்கையில் சந்தம்ச முத்திரையும்¹ மற்றொரு வலக்கையில் ருத்ராசுதமாலையும், ஒரு இடக்கையில் வரத முத்திரையும், மற்றொரு இடக்கை அக்னியை ஏந்தியோ அல்லது யோக தண்டத்தின்பேரில் வைக்கப்பட்டோ இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டம் 1½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும். உடம்பு அழகாக நிமிர்ந்திருக்க வேண்டும்.

விக்ஷிண-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 உலகம்வா ஸுதாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 யஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 சுவரம்வாசுதலாஹுஸ்தாசு வரஹு வாலஹுஹுஹு || நூ எய ௮ ||
 சுவரம்வாசுதலாஹுஸ்தாசு வரஹு வாலஹுஹுஹு || நூ எய ௮ ||

379 - 381. விரிந்த சடையுடனும் அல்லது ஜடாமகுடத்துடனும் அல்லது உயர்ந்த ஜடாமகுடத்தின் மத்தியில் சுபாலத்தோடும் இருக்கவேண்டும். பூணூல் தரித்தும் உத்தரீயம் (மேலாடை) தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். அல்லது முன் கை யிரண்டும் வீணுவாத்தியத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது இடது பாதத்தை வலது தொடையின் பேரில் வைத்தும் இருக்கலாம்.

சு-நெத-சு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 கண-சு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 சிவநி-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 வஜ்ர-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||
 கண-சு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் ஸவா-சுமலாஸு-வகம் || நூ எய ௮ ||

1. கட்டை விரல் நுணியும் ஆள்காட்டி விரல் நுணியும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து மற்ற விரல்கள் பிரிந்திருக்கும் முத்திரைக்கு 'சந்தம் சமுத்திரை' என்று பெயர்.

[வஜிராசுஷண

382 - 384. மூன்று கண்களோடும், சங்கு, மல்லிகைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற பிரகாசத்தோடும், ருத்ராஷ்டிர மாலை யைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும், கையில் அழகிய உபதேச முத்திரையைக் காதுக்குச் சரீரமாக வைத்துக்கொண்டும், இலேசாகத் திறந்த கண்களோடும், யோகபந்த நிலையில் இருந்துகொண்டும், புலித்தோல் ஆடை யணிந்தும், காதில் குண்டலமோ அல்லது கர்ணபூர(தோடு)மோ அணிந்தும் யாதொரு கவலையுமற்ற மனத்தோடும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

நாரஹோஜஜ்ஜிபுர வலிவெஜா ஹமஹிணை || ஈராயச ||
ஹாரஹாஜபுரநகொ சுமவெஜாஹமஹெரஹவெசு |

வாஹாமெவியாதவஜ் சிஹாரஹெஜ்ஜுஹவநிதம் || ஈராயச ||

384 - 885... வலது புறத்தில் நாரதர், ஜமதக்னி, வசிஷ்டர், ப்ருகு நான்கு மஹரிஷிகளும், பாரத்வாஜர், அகஸ்தியர், சுனகர், பார்க்கவர் ஆகிய நாவரும் இடப்புறத்திலும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

கெஹாவவவஹெதவஜ்ஜிபுர வடவசுஷணஜ் சூருகெ |

சூலீதம் ஹக்ஸெபரந்த் ஸாஹாரூபம் ஜெஹபுரம் || ஈராயச ||

ஹவவாஜாயஸாரதெ ஸ்வவஸாரஹுஹாவயெசு |

ஹனிஹீரூநிதம்ஸூராவணஜ்ஹிதாசுஜிதம் தயா || ஈராயச ||

386 - 387. கைலாசபர்வதத்தில் கின்னரர்களால் வணங்கப்பட்டு ஆலமரத்தடியில் சாந்த ரூபமாய் உலகுக்கெல்லாம் ஈசனாகிய மகேசுவரன் வீற்றிருக்கிறார். தொங்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாதத்தின் கீழ் அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகனின் உருவத்தை அமைக்கவேண்டும். அவன் கையில் பாம்பை வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கறுத்த மேனியும், பூதங்களைப் போன்ற உருவமும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

ஹஜ்ஜாமஹெஜ் ஹக்ஸாயிகாரெ ஹவஹாரந்த்ஹம
ஹிணைஹிதம்ஸூராவணஜ்ஹிதாசுஜிதம் தயா || ஈராயச ||

|| வலக்ஷுஜஸொஹாய ||

சுய காமுஹந மக்ஷணம் ||

வக்ஷுஜெத காமுஹநொ நகுதாராவெண வஸ்யுத ||
நதிஹஸாஜும வாவி சுஷுஜுமஸாவிவா ||௧௮௮||
அஹஸாஜுமஸாந வா வஸுதூமஸம் வியீயதெ ||

பத்னேழாவது அத்தியாயம்.

காலதஹன லக்ஷணம்.

388-389 இனி காலதஹனரின் லக்ஷணம் சொல்லப் படுகிறது. அவருடைய மூர்த்தி நர்த்தன ஆரம்பத்தின் அமைப்பை உடையது (அதாவது ஒரு கால் தூக்கப்பட்டிருக்கும்). குத்திரத்திலிருந்து உடம்பின் வளைவு 10 அங்குலம் அல்லது 8 அங்குலம் அல்லது 12 அங்குலம் வரையில் இருக்கலாம்.

மயாஹஸுஜிணெ நெதுஸ்யஸவஸு வாஸுஹெ ||

ஹிகூயாவாஹஸுஹெ து வாஹஸநாக்ஷுஜிணெ ||
நாஹிஸ்யாமும வாஹெ வாஹெ ஹேஹஸுஹெ ||௧௯௦||
ஹிதாஹி மஹஸ்யெ ஹாஹ வஸுதூஹெ வியீயதெ ||

389-391. மத்யகுத்திரத்தின் அமைப்பு இனிக்கூறப் படுகிறது. நெற்றியின் வலப்பக்கத்திலும். வலது கண் மத்திக்குப் பக்கத்திலும் ஹிக்கை என்னும் நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது பக்கத்திலும், இடது ஸ்தன மத்தியத்திற்கு வலப்புறத்திலும், நாபி மத்தியத்திற்கு 1 அங்குலம் இடப்புறத்திலும், மேட்ரத்திற்கு 8 அங்குலம் இடப்புறத்திலும் ஊன்றிய காலின் கணுக்கால் நடுவிலும் குத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

முகூட்டம்]

வனவம் காமுவி நாஸம் ஸொஸு சுயஸூஸகாமுரூவகடி ||

விகீணபூபூயபூஜம் ரகூம் வாமுஹஸூம் வாமுளபூகடி |

வாமுளபூகாமுவிதம் வாமுளபூகாமுளபூகாமுவிதம் ||ககஅ||

உத்யோமஸூய ஸகஸூயிகாமுரூ காமுளபூகாமுவிதம் ||ககஅ||

நாம ஸஷ்டிஸொய்யாய: ||

396-398 முகத்தில் ரௌத்திராகாரமும், மூன்று கண்களும், சடைமுடியும், பவழமேனியும், அபார தேஜஸ்ஸும் எல்லா அலங்காரங்களும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் காலதஹனர் அமைக்கப்படவேண்டும். அவருக்குக் கீழே காலனுடைய உருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்து ரக்தவர்ணமாக இருக்கவேண்டும். கையில் 'பாசம்' இருக்கவேண்டும். முகத்தில் கோபமும் பயமும் இருக்கவேண்டும். காலே முன்னால் வைத்திருக்கவேண்டும். ஈசுவரன் பாதத்துக்குக் கீழ் பயத்தோடு இருக்கவேண்டும்.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த கௌரவரத்தில் காலதஹ லக்ஷணமென்னும்

17-வது அத்யாயம் முற்றும்.

॥ சுஷ்ராசுரோத்யாயி ॥

சுய விஜய வயசுண்டி ||

வினோதவன் ஷெவன் வக்ஷணம் வக்ஷதெயுநா |
விமலகாரன் உயெ து வாக்ஷஸெவா வக்ஷா ||

நன்காயஸனம் வாடி விஜயகுமாரவாசுதே.

புதினெட்டாவது அத்தியாயம்

விங் கொத்பவ லக்ஷணம்.

399-400. இனி விவ்னோத்பவரின் லக்ஷணம் கூறப் படுகிறது. விவ்ன உருவத்தின் மத்தியில் சந்திரசேகரரைப் போல் நிலையும், அங்கங்களும் உடைய மூர்த்தி விவ்னோத்பவராகும். இந்த மூர்த்தியின் முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதி யாகிய நளன்குள்ளும் இடத்திற்குக் கீழே உள்ள பகுதி பாதம் உள்பட விவ்னத்தில் மறைந்திருக்கும்.

விரிநிஹ-ஃஸா-உவெண ஹெய்ய-பாஜ்வாஜ-பாஸ-கெ ||

உகஷிணெ து வராஹஸ்ய ரூபெணாயொ மகொ

ചെമ്പി:

வாழ்க்கைப் பண்பாடு வளர்ச்சி வழிதான் வரலாம்

வாய்மையுள்ள ||சயிக||

ஸ்ரீராமபெணை திருவாரூர்துறை தள சிவசுந்தரி-ஓ விரோஹா:

പ്രശ്നം :

400-402. இந்த மூர்த்தியின் மேல் பகுதிக்கு இடது பக்கத்தில் ப்ரும்மா ஹம்ஸரூபமாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

முக்திண[9]

டும். வலது புறத்தில் கீழே பன்றியின் உருவத்தில் மஹா
வீஷ்ணு அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் ஈசுவரனின்
முன்னே இருபுறங்களிலும் கைகூப்பியநிலையில் ப்ரும்மாவும்
வீஷ்ணுவும் அவர்களுடைய நிஜ உருவத்தோடு அமைக்கப்
படவேண்டும்.

வளவம் ஹிஜாவதாரம் ஸூராக் ஸவபுராஜாக் காரம் ஹவெசு ||

தாஜாஜிவிஜ்ஜாரா நதமஹைநாமெம்

ஸாவஹவீணபுலாஜிஹவிஷணவஸ்வஸெணைபு ||

ஸொலாமிதம் ஸாஹகாரம் ஸகமபுஜிபாடாம்

வெணுராஜ ஸவபுஜிவிபுஜிகாரம் விபுஜாக் ||சயிக||

உத்யாமஜெ ஸகமபுஜிகாரெ இம்மஜெயமுக்திணம்

நாஜ சுஷாரச்சொய்யாயா ||

402-403. இவ்விதமாக விங்காவதாரம் என்னும்
லிங்கோத்பவ மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த
மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் தோஷங்களையும் போக்க
வல்லது. உயரம், அங்கம், விஸ்தாரம், வளைவு, லம்ப
மானங்கள் இவைகள் ஏற்பட்டபடி அமைக்கப்பட்டு,
தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் பல்
வர்ணங்களோடுகூடிய அலங்காரங்களும், மிகுந்த ப்ரகாசமும்
கூடிய இந்த மூர்த்தி எல்லா ப்ரஜைகளுக்கும் சுபத்தைச்
செய்வார். செல்வாக்கையும், ஸம்பத்தையும் விருத்தி
செய்வார்.

அகஸ்திய முனிவர் அருளிச்செய்த கைநாதிகாரத்தில் லிங்கோத்பவ

லக்ஷணமென்னும் பதினெட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்

॥ னனகொநவிஸ்ஸொய்யாயஃ ॥

சங்க ஞானவல்லப ஹ்ருணம் ॥

ஞானவல்லப ஹ்ருணம் ஸ்ரீமதநிவாஸாய நமஸ்க்ருதே
உயமநா ।

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

தாரு சங்கஹ்ருணம்

404. * குலத்திற்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் தகுதியான
மரவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

வந்நகம் வம்வகம் வராயம் வஹிநஃ ஸிம்ஸாவஸூயா ॥ சயிச ॥

உயமகம் வஹிநஃ வெவ வந்நகம் வஹிநஃ ॥

வெவவஹிநஃ உதேதே ஸ்ரீமதநிவாஸாய நமஸ்க்ருதே ॥

404-105. சந்தனமரம், சம்பகமரம், சாலம் என்னும்
மராமரம், கதிரம் என்னும் கருங்காலி, சிம்சுபா என்னும்
அசோகமரம், திந்துகம் என்னும் தும்பிலிக்காய் மரம்
அல்லது பனிச்சி மரம், சிரீஷம் என்னும் வாகை மரம்,
ஸோமம் என்னும் மரம், ராஜாதனம் என்னும்
பழமுண்ணிப்பாலை மரம், மதுகம் என்னும் இலுப்பைமரம்,
பத்மகம், தன்வகம் என்னும் மரங்கள், சப்தபர்ணம்
என்னும் ஏழிலைப்பாலைமரம், ஸோமவல்கம் என்னும்
வெண்கருங்காலி மரம், ஆகியவை எல்லாவகை குலங்
களுக்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் உற்றவை.

* குலம் என்பது சுதை (நற்சாந்து) யினால் அமைக்கப்பட
வேண்டிய பிம்பங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளே வைக்கப்படும்
மரத்தினாலாகிய தேகத்தின் எலும்புக்கூடு போன்ற அமைப்பு.

ஸம்முஹ[

நெடுவலுவிவசுதனாஃ ஹிஸுலாராஃ ப்ரஸம்விதாஃ |
மஹுலாராஸு ந ஸ்ரஹு ராசுஷலாராஸு டயுலாஃ ||

விதி ஸாவாஃ ஸிரஸுதிநா ஜீணபுலண்டாஃ
ஹகொடராஃ |

ஹொஹலொயஸுஸாஸு யஸுணம் வதிதவ்வ வா ||

வாணஷபுடிவலிபுராஃ வலுணாஸு வலுஸுதிசாஃ |
ஸவஹுமலுபலாஸு வாதாஸுநிஹ ஸுஸும ||சயி||

ஸவாகா ஜீணபுதாஸுணா நானாவஸுஷிவலாஸுயாஃ |
வலுயாகுதிவலு கலணாஸுவாவலுஸுடாஃ ||சயி||

பெவாஸுயலுலாஸெது வயிஜிதாஃ ஸுஸா நமாஃ |
வலுஸாஸுவாவலுஸுயுதாஃ ஷுணாஸுராஸு நமா
ஹுஸுமமாஃ ||சயி||

406-410. உத்தமமான பூமியில் உண்டானவையும், பசையும் வலிமையுமுள்ளவைகளுமான மரங்கள் மிகவும் தகுதியுள்ளவை. குறுக்கு நெடுக்காக புதர் போன்ற நார்ப் பற்று உள்ள மரங்கள் தகுதியற்றவை. வரண்ட தன்மையுள்ளவை மத்தியமம். இரண்டு மூன்று கிள்களே உள்ள மரங்களும், மொட்டையாக உள்ள மரங்களும், இலைகள் காய்ந்த மரங்களும், பொந்துள்ள மரங்களும், வெள்ளத்தில் அடிபட்டுக்காய்ந்த மரங்களும், பிளவுபட்ட மரங்களும், தானாகவே கீழ் விழுந்த மரங்களும், புழு வண்டு முதலியவைகளால் துளை செய்யப்பட்ட மரங்களும், வெட்டுக்காயம் பட்ட மரங்களும், தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்கள் உள்ள மரங்களும், இலை புஷ்பங்கள் இல்லாத மரங்களும், காற்றில் சேதமடைந்த மரங்களும், இடிவிழுந்த மரங்களும், பக்குவ நிலையடையாத மரங்களும். அதிக வயதான மரங்களும்,

ஸம்முஹண[9]

உபயோகிக்கலாம். பெண் உருவங்களுக்கு நபும்ஸக ஜாதி
மரங்களை உபயோகிக்கக்கூடாது.

புஸஸுவக்ஷ.நக்ஷத்ரு உஹுதிதெ- கரணாநிதெ ||

ஹொநெந வநிஜாநெந ஸம்முஹஸூரவாபுஸிவீவி : |

வாநஸுதந் ஜிவெபுக்ஷஜிவெ திரஸுஷுநுக்ஷயெசு ||

க்ஷீரதொயஸு வம் நெஷம் நெரணிதம் சவஸம்ஹ

வெவெசு |

413-415. சுபமான பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், முகூர்த்தம், கரணம் இவைகள் கூடிய நல்ல வேளையில் தேவதைகளுக்கான ஹோமங்களும், பூதபைசாசங்களுக்குப் பலிதானங்களும் செய்துவிட்டு ஆசாரியனும் சிறியும் சேர்ந்து மரத்தினடிக்குச் சென்று 'வனஸ்பதி' என்னும் பரத்தைப் பற்றியமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஜபித்துவிட்டு மரத்தினடியில் மூன்று இடங்களில் வெட்டிப்பார்க்கவேண்டும். பால் போல நீர் கசிந்தால் மிகவும் உத்தமம். ரத்தம்போல நீர் கசிந்தால் அது அசுபம்.

வதிவெ- வுக்ஷஜுவொ ஜூகவா வாஜகஷிணவரூகசு ||

ஜூகவா வதிவெ-தூரம் நெஷம் வதநம் நாமநு

ஜிஷுதெ |

415-416. மரத்திற்கு முகம் கிழக்கே என்பதை அறிந்துகொண்டு பின்புறம், வலது புறம், இடதுபுறம் இவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வடக்கேயும் தெற்கேயும் வெட்டிய மரம் விழுந்தால் நல்லது. மற்ற திக்குகளில் விழக்கூடாது.

புஸஸுவதிருஹம் வஸூஜாவாமெஜநஜாஜி-வசு ||சகசு||

[சூலம்]

சூசுவா வபெ ந பூஜாஜ வுஷுஜாநாவாநித்ய |

ஸகஸெ வாஸி வுஷுஷெ வெஸயெசு கஷுஷுஷெ ||

வாஸுகெஸாயிசுவா து சூஸுஷுஷெ பூசுஷெதூஸு |

416-418. நல்ல மரமாக வெட்டிப் பிறகு அதன் கிளைகளைக் கழிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை நிமிர்க்கவேண்டிய இடங்களில் நிமிர்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை வஸ்திரம் போர்த்திப் புஷ்பமாலை போட்டு வண்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் தோளிலோ வேலை செய்யவேண்டிய மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்து மணலில் கிடத்தவேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் நாள் வரையில் கவனித்து வரவேண்டும்.

ஸூலமுகுஷுஷெ ||

சுஜோவாஜ பூதுஜாநா நிஸித்ய கஸுயெசு ||சகஅ||

யஸா வெஸாஜீவ்யம் து தயா ஸூலாயதம் உத்ய |

உயெ து தஸுபூஜாணம் ஸுஸா வதஸுஷுஷெ
விஷுஷெத்ய ||சகக||

சூல ஸூலம்.

418-419 அங்க உபாங்க, *ப்ரத்யங்கங்களின் அளவுகளை நிச்சயித்தச் சூலத்தைத் தயார் செய்யவேண்டும். உடம்பின் நீளம் எவ்வளவுவோ அவ்வளவு சூலத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். சூலத்தின் மத்தியில் உடம்பின் அகலத்திற்கு நாலில் ஒன்று (1) அகலம் இருக்கவேண்டும்.

* தலை, உடம்பு கைகள், கால்கள் இவை அங்கங்கள். இந்த ஒவ்வொரு அங்கத்திலுமுள்ள உறுப்புக்கள் உபாங்கங்கள், அங்கங்களுக்கு இடையேயுள்ள பகுதிகள் ப்ரத்யங்கங்கள்.

யுகஷணம்]

வாஸுஷணம் ததம் தவஸு உபயாஷுஷாஸகஹீநகடி |

வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் தவஸு வதாஸுஷணம் ||

விக்ஷணவீ விக்ஷணம் விக்ஷணம் வதாஸு விக்ஷணம் |

வனவம் வா வனவதாஸு வனவதாஸு வனவதாஸு வனவதாஸு ||

419-421. அதன் நுனியில் அகலம் $\frac{1}{5}$ குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதில் மேட்ரம் முதல் நாபி வரையில் நாற்பட்டையாகவும், நாபி முதல் ஹிக்கா வரை எட்டுப் பட்டையாகவும் பாக்கி உருளையாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது சைவபேரங்களுக்கு வம்சதண்டம் முழுவதும் உருளையாகவும் இருக்கலாம்.

வாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் |

விக்ஷணவீ விக்ஷணம் விக்ஷணம் வதாஸு விக்ஷணம் ||

வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் |

வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் வதாஸுஷணம் |

தவஸுஷணம் தவஸுஷணம் தவஸுஷணம் தவஸுஷணம் ||சுஉந||

422-423. வம்சதண்டத்தில் வைத்துப் பொருத்த வேண்டிய விக்ஷணதண்டம் (மார்புதண்டம்) இரண்டு புலங்களின் வெளி எல்லை வரையுள்ள அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று ($\frac{1}{5}$) குறைவான நீளம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்த தண்டத்தின் அகலம் நீளத்தில் ஐந்தில் ஒன்று இருக்க வேண்டும். * அல்லது அதைக்காட்டிலும் $\frac{1}{5}$ அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் அகலத்தில் பாதி. 'நடிதண்டம்' என்னும் 'இடுப்புத்

* காசியபியத்திலும் சில்பரத்னத்திலும் விக்ஷணதண்டத்தின் நீளம் $\frac{3}{2}$ அங். அகலம் $\frac{1}{5}$ அல்லது $\frac{7}{5}$ அங்குலம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மகண்ணடி]

426-427. கடிதண்டத்தில் 3 அங்குலம் நீளமுள்ள சிகைகளை உண்டாக்கவேண்டும். துடையின் நீளத்தைக் காட்டிலும் 8 அங்குலம் ஊருதண்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 8 அங்குலத்தை ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

ஹ்ரநகெ ஹ்ராடிநயாயாஃ ஸஜாஸநகெ ஹவெசு ||

தந்யெ ஸுஹிரம் சுசவா கபிடிணஸரிபாஅயொஃ |

427-428. ஊருதண்டத்தின் நீளம் நின்ற வடிவத் திற் த எவ்வளவு நீளமோ அதே நீளம் உட்கார்ந்த வடிவத் திற் தம் சரியாகும். கடிதண்டத்தின் இரு சிகைகளின் மத்தியிலும் தளைகள் செய்து ஊருதண்ட சிகையிரண்டையும் சேர்க்கவேண்டும்.

ஹ்ரநகெ ஜாநுஜாநம் து ஸஸநிவபூவியீயதெ ||

ஜாநுஜாநம் அியாஹஜ்ஜெ வொரூஜாநுஅயொரவி |

சூரொஹு சுஹ்யெடிணஅயம் வெவ ஸரிபாநிதடி ||

ஜெவாடிணததொஹ் து சூரொஹெஹு வுயொஜெ
யெசு |

ஹ்ரூ(தார)கிரஹாஹெகம் ஹ்ரூடிணவிஸாயுகடி ||

வாடிஹீநம் தடிஹே து ஜெவாஹெஹம் தயா ஹவெசு |

தகிரஹாஹெகஹீநம் ஹ்ராசு ஜெவாஹெஹம் தயடிணுகடி ||

சுஜ்ஜுதாயிக விலூரம் ததாயாஹகிரவாடியுகு |

விஹம் தயடிணாஹெஹம் ஹீவபூ ஸுஹ்யெ ஹுடி ||

428-432 நின்ற நிலையில் முழங்கால் முட்டை ஊரு தண்டமும், ஜங்காதண்டமும் சேரவேண்டிய 'சந்தி' யாக

[புற]

அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முழங்கால் முட்டின்
 நீளத்தை இரண்டு பாகம் பண்ணி ஊருதண்டம், ஜங்கா
 தண்டம் இரண்டையும் அதில் பொருத்தக்கூடிய வகையில்
 சிகைகளை இரண்டு பக்கத்திலும் அமைக்கவேண்டும்.
 அல்லது ஜங்காதண்டத்தை முழங்கால் முட்டில் ஏற்றிப்
 பொருத்தவேண்டும். ஊருதண்டத்தின் அகலம் பிம்பத்
 தின் ஊருமத்தியத்தின் அகலத்தில் $\frac{1}{3}$ பங்கு இருக்க
 வேண்டும். ஊருதண்டத்தின் நுனியின் அகலம் $\frac{1}{2}$ பங்கு
 குறைந்திருக்கவேண்டும். ஜங்கா தண்டத்தின் மூலமும்
 அப்படியே. ஜங்கா தண்டத்தின் நுனி அகலம் ஜங்கா
 மூலத்தைவிட $\frac{1}{3}$ பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.
 பாதத்திற்காக ஏற்பட்ட தண்டம் ஜங்கையின் நுனியைக்
 காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அகலமும், பாதத்தின் நீளத்
 தில் $\frac{1}{2}$ பங்கு நீளமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். பாத
 தண்டத்தின் நுனி பாதத்தின் நுனியின் மூன்றில் இரண்டு
 பங்கு இருப்பதோடு அதன் மத்தி அழகான கரவு சரிவுடன்
 அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாஹுஉலயவிஸாயு து சூஸுஸெகம் ஊஸுவிஸுஸு |
 சுமூ (உ) சூஸுஸுஸு வஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு |
 தஸுஸு வ || சுகுக ||

சுயஸுஸுஸுஸு வஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு |
 தஸுஸுஸு |

ஸுஸுஸுஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 யஸுஸு || சுகுக ||

433-434. பாஹு (புற)தண்டத்தின் அகலம் பாஹு
 மூலத்தின் (புறத்தின் அடிப்பக்கம்) அகலத்தில் $\frac{1}{3}$ இருக்க

[முடிவு]

அகலம் அப்படிக்குறைக்கப்பட்ட ரீளத்தில் 3 பங்கு. அதன் கனம் அகலத்தில் 3 பங்கு, சிகை முதலியவைகள் புருஷ பிம்பங்களுக்குச் சொன்னபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

வம்வாஸொநகடிதாரா சுபிடிணாரயதம் உதடி |

ஸொஷம் வலுவெடாதுவசுவவடா சுநாநுதாநு
வஸாஹஸொசு || சாகு ||

438. 'கடிதண்டம்' என்றும் இடுப்பிற்கான தண்டம் இடுப்பின் அகலத்தில் 1/5 பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைப்புகள் புருஷபிம்பத்திற்குச் சொல்லப்பட்டபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ஹஸுவாஹதாராஸொதா தாஉவடுதுண யொஜியெசு |
ஸொநகம் லெஷெஸொஸொஸொ ஸுஸநம் ஶாநுஸாஸுயடி ||

ஸுணீயெ வெவ ஶுணுசுவஸெவாஸாஸிகெ |
சுரியுதெ வா ஸஜெஸெஹெ சுஸுயெடிஸு ஷுகாஸிகாநு ||

438-399. கைகால் தலங்களை (உள்ளங்கைகளையும் உள்ளங்கால்களையும்) அதனதனிதத்தில் செப்புப்பட்டத்தினால் சேர்க்கவேண்டும். தேவர்கள் பிம்பங்களில் நிற்கும் நிலை சிறந்தது. மானிட பிம்பங்களில் உட்கார்ந்த நிலை சிறந்தது. ப்ருஹ்மா முதலிய பிம்பங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் இடம் ஸ்தண்டிலமாகவோ (49 வாஸ்து பதங்களை யுடையது) மண்டுகபதமாகவோ (64 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) பரமசாயிகமாகவாவது (81 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) த்ரியுதமாகவாவது (289 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) இருக்கலாம்.

யொஸுஸொவயெஜுதெம் தஸாசு... .. |

॥ விஸ்வோய்யாயஃ ॥

சுய ரஜ்ஜுவந்யதஃ ॥

வெஹித்ரிஹாதெமகவவஸுத்ரிஹாமாஃ

ஸ்ரீவேஷ்டகம் கௌநுராமாமுஹாமுஹா |

மூஹம் தயா வஸஜிதரவஸா வ யாதாம்

கூடுண ஹாதெமபபூதவஸிஷ்வஸிணெயுஃ ॥

கர்தொ஽து மெவா தெதயாஜி யாதம்

வவெத க்ஷளஜுவஸம் ஹி வந்யதஃ !

இருபதாவது அப்யாயம்

ரஜ்ஜுபந்தனம்

412. இனி ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் நூல் சுற்றுதல் விவரிக்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் குலத்துக்கு பிசின் கலந்த பூச்சுப் பூச்சிவண்டும். அதைத் தயாரிக்கும் முறை வருமாறு :- ஸ்ரீவேஷ்டகம் என்னும் திருவேட்டம் பிசின் 3 பங்கு, குந்துருக்கம் பிசின் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பங்கு, வெல்லம் 1 பங்கு, ஸர்க்கரஸம் என்னும் ஸாலவிருக்ஷத்தின் (மராமரத்தின்) பிசின் 8 பங்கு, தாது அதாவது உலோக சத்துள்ள வர்ணப்பொடி 3 பங்கு, இவைகளை நன்றாகப் பொடி செய்து இவற்றுடன் நெய், எண்ணெய், தேன் இவை சேர்த்துச் சூடு செய்து குலத்தின் பேரில் பூச வேண்டும். அதன்மேல் ரஜ்ஜுபந்தம் செய்யவேண்டும்.*

*ஸுதையினால் செய்யப்படும் பிம்பத்தின் பருமனை 16 கூறு செய்தால் 4 கூறு குலம், 1 கூறு பிசின் பூச்சு, 7 கூறு ரஜ்ஜுபந்தம், 1/2 யவை வர்ணப் பூச்சு இருக்கவேண்டும் என்று ப்ராஹ்மீயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப்ராஹ்மீயம்-அத். 22 சு. 3)

ஸகாத்

நாஜிவகாசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||

நாஜிவசுதொ தசுவசுதாஸு நாஜிவசுதாஸு
உருவசு ||

ஸகாத் நாஜிவசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||

ஸகாத் வசுவசுதாஸு நாஜிவசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||

ஸகாத் நாஜிவசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||
வசுவசுதாஸு நாஜிவசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||

ஸகாத் நாஜிவசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||
வசுவசுதாஸு நாஜிவசுதொ வசெஷு வசுவசுதாஸு உருவசு ||

443-416 ராஜ்யபந்தனம் என்பது உடம்பிலுள்ள நாடிகள் போகும் மார்க்கத்தில் நூல் கயிற்றால் குலத்தின் பேரில் சுற்றுவதாகும். அந்த நாடிகளின் விபரம் முதலில் சொல்லப்படுகிறது. நாடிகள் தாமரைக் கிழங்கிலிருந்து தண்டுகள் கிளம்புவதுபோல் நாடியிலிருந்து கிளம்புகின்றன. அவைகளுள் மத்தியில் கிளம்புவது 'ஸகாத்' நாடி, அதையே தமிழில் 'சுழிமுனை' என்பார்கள். அதற்கு வலது புறத்திலும் இடது புறத்திலும் 'பிங்களை' 'இடை' என்கிற இரண்டு நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுக்கு 'சூரிய நாடி', 'சந்திர நாடி' என்றும் பெயர் உண்டு. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றிவண்டிய நூல் கயிறு மூன்று திரி உள்ளதாகவும் அகலத்தில் 5 யவை உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று நாடிகளும் புருவ மத்தியில் ஒன்று சேரும். இவை தலைவரையில் ஒழுங்காகச் செல்லவேண்டும். இனி நாடியில் குறுக்காகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றப்படவேண்டிய நாடிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

நெதூனம் தகு நாநாரீ ஹவ்விஜிஹா தயா கரெ ||

[ரஜா]

வலிஷா ஷக்ஷிண கணபூஷை வாக்ஷணபு வயவ்விநீ |
யவசூயவிஸாஷெந ஷக்ஷிணாவதூஜாநா ||சச||

தியபூதா வதூநாபுலீ சுயொமனாதிபா ஹவெசு |
சுமம்ஸாஷா வஜெஸூஷை மூஜாஷை வ கும்ஹு
ஹவெசு ||சச||

நாவிஷயூதூ தநூஷெஸூ ஸ்விநீ தூ வதூயபுவா |
கீவதீ* வ சூயாணா தூ யொமொ நாவெ
ஷுஸாஜூமூ ||சச||

416-49 கண் வரையில் 'காந்தாரி' நாடியும், கையில் 'ஹஸ்திஜிஹ்வா' என்னும் நாடியும், வலது காது வரையில் 'பூஷா' என்னும் நாடியும், இடது காது வரையில் 'பயஸ்விநீ' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. குறுங்காகச் செல்லும் இந்த 4 நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் 3 யவை அகலமுள்ள நூல் கயிற்றால் வலதுபுறமாகச் சுற்றிவண்டும். மற்ற 3 நாடிகள் நாபியிலிருந்து கீழ் செல்லுகின்றன. 'அலம்புஷா' என்னும் நாடி 'மேட்ரம்' வரையிலும்குறுவி என்னும் நாடி சுணுக்கால் வரையிலும், இவைகள் இரண்டுக்கும் மத்தியில் 'சங்கினி' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று திரியுள்ளதும் 4 யவை அகலமுள்ளதுமான கயிற்றினால் சுற்றி நாபிக்கு 10 அங்குல தூரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும். ¹

*கீவதீ-3 திரியூரதூகரெ |

1. 'சில்பரத்னம்' என்னும் நூலில் நாடிகளின் போக்கு அடியிற்கண்டவாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:—

மூலாதாரத்திலிருந்து 'ஸுஷும்னா', 'இடா' 'பிங்களா' என்னும் 3 நாடிகளும் உயர்ச்சென்று புருவ மத்தியில் ஒன்று

ஸகலநாடி]

சேர்ந்து நேரே தலைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கிருந்து 7 கிளைகளான பூஷா, அலம்புஷா, காந்தாரி, ஹஸ்திஜிஹ்வா, யசஸ்வினி குஹூ, சங்கினி, என்பவை பிரிந்து இடது காது, வலது காது முதலிய 7 இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றன இவை தவிர ஷே 3 நாடிகள் கிளம்புகிற மூலாதாரத்துக்கு சம்பமான மேட்ர மூலத்திலிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுள் 6 நாடிகள் மேலே கிளம்பி தோள் வரையில் சென்று இரண்டு பக்கங்களிலும் மும்மூன்றாகப் பிரிந்து வலது தோளுக்கு மூன்றும், இடது தோளுக்கு 3 மாகச் செல்கின்றன. இப்படிச் செல்லும் நாடிகள் தோளில் ஒன்றுசேர்ந்து அவற்றிலிருந்து 8, 8, நாடிகள் கிளம்பி கைகளில் செல்லுகின்றன. மேட்ர மூலத்திலிருந்து கிளம்பும் மற்ற 12 நாடிகள் அவ்வாறாகப் பிரிந்து வலக்கால் கணு, இடக்கால் கணு வரையிலும் செல்லுகின்றன. இவை நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ் பகுதியில் வலது புறமாகச் சுற்றிக் கீழே இறங்குகின்றன.

சில்பரத்னம். உத்தர பாகம் அத். 28. சு. 14-37.

நஜுவத-3 து நாலா ஸ்ரீக் உருவாயஸாக்

குயொய்ய-3மா: 1

ஸுஷுதா உயுமா வஜாதா விம்மடா டிக்ஷவாஸு-3மா: 1 || செ ||

உபா வெ தஸ்ய வாலஸூ ப்ரியாநா நாயபஸ்யிஸே 1

கிப்யம் மூருவரீணாமயுதாஸூ வெ கிவதி-3கா: 1 || மரு ||

தெஷா நாயித்யாணா து யொமம் ஹு மெயுஜே ஹவெக் 1

தடியொ கிமு ஹாஸ்ய ஷவஸாடிணவாஸாஸிதா: 1 || மசு ||

ஹு மெயுஜாநுமெயி-3வய-3ணம் கிநாயீமெகவஹ்வெக் 1

ஸா உயொ-3நொ வரிமதா ஸவஸாவாவிமெதிதா 1 || மெ ||

மாகாஸீ ஹஸ்யிஹா 21 வுஷா வெவ யஸஸிநீ 1

சுருஸுஷா சுஹு-3ஸெவ ஸஹிநீ த்யுயிபாநகா: 1 || மஅ ||

மாகாஸீ ஸவ-3மாத்ரணா ஹஸ்யிஹாணாநகா 1

புஷாடிணகண-3ணா வாகுண-3ா யஸஸிநீ 1 || மசு ||

[ரஜு]

சுமம்ஸுஷாநெய்யுமெருநாநாமுஷாநா அ கும்ஹு

ஹவெசு || ௨௦ ||

தெவ்வாடிள து அதுநாயி யவக்யவநாநிதா |

பெஷநாயி த்யானா து அதுயவவநம் ஹவெசு || ௨௧ ||

உக்ஷிணாவகிதாஸுவெகி விவதெதெதெ ப்ருகீகிதா: |

ப்யாநநாயி த்யயமெருமெ லெய் ஸத்ய மெருகெ || ௨௨ ||

தநாயிமெருகி விநாஸு நாயியாஉஷாடிப ஸுதா: |

விநா யொஷணி ப்யுயி வாஹிநி தெஜஸ் தயா || ௨௩ ||

வாயஸீ(யீ) மமநீ மெவ ரொடிநி தயா |

ரஸவாடி லுடிமீ அ ஸுமலிநி அ தமெவ அ || ௨௪ ||

ஸஸுஸுஸாம் மீ வுமிநா அ ஸம்ஹாநி அ ஸவாரிணி |

வாஹிநி தாலஸ் ப்யுதா மெய்யுமெருஸமூஹவா: || ௨௫ ||

தாலாடிஷாஸு நாயி: ஷுடிஉக்ஷிண வாடிநிதா: |

சுதாஸு: ஷுடிதயா வாடிவாடிமெவ ஸாநிதா: ||

சுயொமவமதா விஷகமெருஸதாஸு ஹவநி தா: |

நஸகாமெ ஸவாஸுதத ஷணாமெ தமெவகவசு || ௨௬ ||

ஸுஷாடிமெருகிதத பெஷாவஸஸு வாஸு:த: |

சுராமுத வசுடிஷோயு: ததஸு ஸாஹுமெருமா: ||

மமநீ உடிநி மெவ ரொடிநி உக்ஷிண கரெ |

ரஸவாடி லுடிமீ அ ஸுமலிநி வாடிவாஹுமெ || ௨௭ ||

ஸாஹுமெருமெ ஸவாஸுதத தடிமெ செவகவஹவெசு |

தடிமெ ஷாடிவா: ஸு: உக்ஷிணஉக்ஷிண தயா ||

ஸாஹுமெருகிததாநா து நாயியாஉஷா ப்யுஸாரிதா: |

வாஸுதத தடிமெ ஸாணி ஸாஸுதத யயா || ௨௮ ||

[ரஜ்ஜு]

நாடிகளைத் தவிர அவைகளின் மூலமாகிய மேட்டர் மூலத்திற்குக் கீழேயிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. அவைகளின் பெயர் வருமாறு:— (1) விமலா, (2) கோஷிணி, (3) ப்ருத்வி, (4) அம்பளி (5) தைஜஸீ, (6) வாயஸீ, (7) ககதி, (8) மதுரி, (9) கனபுத்ரகா, (10) ரஸவர்த்தி, (11) ம்ருதங்கி, (12) ஸ்ரம்ஸிநி, (13) சப்த பூர்ண (14) ஸ்பர்சபூர்ண, (15) ரூபபூர்ண, (16) ரஸபூர்ண (17) கந்தபூர்ண, (18) ஸுஸ்ரிம்ஹி, (19) வாரிதாரிணி. இவை பாதங்களிலும் கைகளிலும் எல்லா அங்கங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்றன.

ஊதெ த்ரியவவிஷாராஃ ப்ருவிணா வஹுயா ஷ்ருதாஃ |
 மிவஹுதிவஹஸ்யம் து தெஹஸுஸம்ஸுஃ

ப்ருவிணகாஃ || சருச ||

(451) இவைகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றிவண்டிய நூல்கயிறு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாடிகள் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து 72000 நாடிகளாக ஆகி அவற்றிலிருந்து பிரிந்த நாடிகள் கணக்கற்றவையாக ஆகின்றன. (இவற்றைக் கூடுமான வரையில் சுற்றலாம்.)

சுயவா ப்ருதிஸாயாஹு சுஷ்டாவிஸ்திரிஷுதெ |

ப்ருயாநநாவிசாஃ ஸஷுக் கஸுயெவியிநா வுயஃ || சருரு ||

சுய ஶீவபூஷ்டநாவிஹுஃ ப்ருவிணாஷ்டாஷ்டநாவிசாஃ |

தெவெஷ்டுஷ்டுஷ்டு ஸவபூஷ்டு கஸுயெயாஷ்டு

ஸுசுயுக் || சருசு ||

நாரிகெஸஸுஸுஸுஸு ஸாரம் ஶுஸுஸுஸுஸு ஸ |

மியவபூஷ்டாணவிஷாரம் ரஜ்ஜுவாவாஷ்டுஷ்டு || சருசு ||

வசுதத்]

ரஜ்யம் தம் வம்ஸம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம்

வசுதத் ரஜ்யம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

(155-58) அல்லது பிரதான நாடிகளில் பத்தையும் மேலே சொன்ன 18 நாடிகளையும் ஆக 28 நாடிகளையும் ஒழுங்காக சுற்றிவிட்டு நீண்டு செல்லும் 8 நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எட்டெட்டு நாடிகள் பிரிந்து செல்லும்படி கயிற்றைச் சுற்றலாம். இவ்விதமாக எல்லா அங்கங்களிலும் கயிற்றைச் சுற்றிச் குலத்தை ரஜ்யம் பந்தனம் செய்யலாம். முற்றின தேங்காயின் மட்டையை ஜலத்தில் ஊறவைத்து அதிலிருந்து நார் எடுத்து 2 யவை அகலத்துக்குக் கயிறு திரித்து குலத்தின் மீது சுற்றுவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். இவைகளை இரட்டைக் கயிறு கொண்டு குலத்தில் மேலுங்கீழுமாக இறுக்கிக் கட்டிப் பிறகு மற்ற இடங்களில் வரும் கயிறுகளை வலது புறமாகச் சுற்றி இதில் இறுக்கிக் கட்டவேண்டும்.

ரஜ்யம்: வசுதத் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்

[ரஜுஸகாத்]

(459-60) கணக்குப்படி சுற்றிய நூல்களின் நுனிகளை முடிந்து கட்டவேண்டும். நாடியிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை மத்திய நாடியின் ஸ்தானம். இதில் தண்டோடு கூடிய தாமரை எட்டு இதழோடு இருப்பதை கயிற்றைச் சுற்றி உண்டாக்கவேண்டும். அந்த ஹ்ருதயமே ஜீவஸ்தானம். அந்த இடத்தில் மூலமந்திரத்தை த்யானம் செய்து ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்திய மஹிஷி அருவிச்செய்த கைகாடிகாரம் என்னும் சிற்ப நூலில் ரஜ்ஜு பந்தனம் என்னும் 20-வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசுவல்காரர்]

|| சய வாகவியொய்யாய் ||

ஆசுவல்காரர் ||

ஆசுவல்காரநாநா வகஷுதெ வியிநாநாநா |
ஸாஹதெஸெவ ரதெ வாய் ஸுதுஸாஹதெநாயமெ || சகச ||
வாணதீயபுநதீயமெ தீவிபுகாயாம் விஸெஷதம் |
தடாகெ வெவவ ஆஸெஷு ஸுதம் வா தாஆஸெஷு ||
கூஷு வா வீதரகம் வா ஸம்முதாஸு நூநெயெசு
புநம் |
வாசுஸுஸ்வாகவெஷாஷு ஜதகஷுநிசவமுஷெவெ ||
வலிராஜபுநகஷாநெயெஷு ஸஷுக் ஸநெயாஜு
உஷெயெசு |
விணீகூதகஷே யாவசு விணம் ஸநெயாஷெயெசு
புநம் || சகச ||
சுரிமெநெ: ஸொஷிநெஷொநெயெஷுஷுதம் வாவி
ஸொஷெயெசு |
ஹஸுநெவாங்கிதம் விணம் ஆசுவிணஸு உ ஸஜுசு ||
நாநாஜுநெந தநாஹம் ருஜாம்முநாயலிஷுதெ |
புஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு யசு உஷுஷுஷுஷு
புஷுஷுஷுதெ || சகச ||
விகதாநுஸாசுநம் உஷுஷுஷுஷுஷுஷு உ
ஸம்முதம் |

[உச]

உய்யெதிவனாநொயெய் உயாஸாஜாஷ்டவஸ்துகெ ||
 நிகழிவா யவமொயுஉயாஷ்டவீஜிவா வுணைபுகழ் |
 துயசவஸ்துஜெந வஸ்யொஜி நானிகொரவமெயுந வ ||
 ஜெயெந உய்யெசுபஸாசு தி விரஷ்டாஜவஸ்யுதழ் |
 ப்ரீவெஷ்டாமுதூமுதூபாவி வஜிபுரவஸுநுரவஸ்து ||
 வுணெண்புது உயிநா யுதூ உய்யெசு சுடாகுதெயெய் |
 உயா நஜநிவுணெண்புது உய்யுயாஸொந வஸ்யுதழ் ||
 உயாசுநிவுதெயுதூ வஸாசுபவஸுயாஸுதழ் |
 சுவிதவியு நியபாஸவாதினெபுஷெஸெயெந உய்யெசு ||
 சுதவீஷெஸெவஸ்யுதூ வஸெ ஹரிதாதுஷெவ வா |
 வுணெண்புதுநகவபுதிராமாஸொரொவநெஸுயா ||
 உய்யுயாஸொவஸ்யுதூ சுதவீஷெஸெவநஉய்யெசு |
 வஸவஸுநா ராஜிதம் வுணெண்பு யயா யாவெந
 வஸ்யுதழ் ||சஎக||

இருபத்தொருபது அந்யாயம்.

மருதஸம்ஸ்காரம்

(461-73) மருதஸம்ஸ்காரம் என்னும் மண்பூச்சு இனிச்சொல்லப்படுகிறது. சுத்தமான இடத்தில் மனோகரமான குழிமையில், உருசியுள்ள கீழ் நீராட்டம் உள்ள இடத்தில், புண்ணிப திர்த்தம் அல்லது நதி உள்ள இடத்தில் அல்லது புண்ணிய நீர் ஓடையில் அல்லது தடாகத்தில் மண் எடுப்பது மேலானது. மண் வெண்மையாகவே அல்லது

வெண்ணாறு]

(479-92) அதாவது உருவத்திற்குச் சேர்க்கவேண்டிய பருமனை 4 பாகம் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் 'ஜாங்கலம்' என்னும் நீர்வளமுள்ள பூமியிலிருந்து எடுத்த மண் 1 நூல் கனமும், 'அநாபம்' என்னும் வரண்ட பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் 2 நூல் கனமும், இவ்விரண்டு விதகுணமும் சேர்ந்த மண் 3 நூல் கனமுமாகப் பூசவேண்டும். இப்படிப் பூசியபிறகு 'பஞ்சுத்துகள்' சேர்ந்த சுக்கானால் ஆகிய 'கல்பம்' என்னும் பூச்சினால் பூசவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய சுக்மானை விளை நிலத்திலிருந்தும், ஆறுகளின் நடுவிலிருந்தும், குளங்கள் ஏரிகளிலிருந்தும், உப்பு சம்பந்த மில்லாத நல்ல ஜலம் இருக்குமிடத்திலிருந்தும் எடுக்க வேண்டும். சுக்கான் ஒரே பருமன் உள்ளதாகவும், நன்றாகப் பொடிசெய்யத் தகுதியானதாகவும் பெருமணலோடு சேர்ந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும். சுக்கானை எடுத்து நன்றாக அலம்பி நன்றாகப் பொடிசெய்து அந்தப் பொடியோடு கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவைகள் ஊறவைத்த ஜலத்தைக்கொண்டு உருண்டை செய்து உலர்த்திப் பிறகு பிசின் கலந்த நீரைச் சேர்த்துப் பிசிய வேண்டும். பிசின் கலந்த நீர் மூன்று வகைப்படும். பிசினுக்கு 5 மடங்கு தண்ணீர் சேர்ந்தது ஒருவகை, 5½ மடங்கு சேர்ந்தது இரண்டாவது வகை, 6 மடங்கு சேர்ந்தது மூன்றாவது வகை. இவைகளுக்கு முறையே 'ஸ்ருவம்,' 'ஸ்வச்சம்,' 'ஸைகம்' என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். 'ஸ்வச்சம்' என்ற இரண்டாவது வகைப் பிசின் நீரை விட்டு முதலில் பிசைந்து, பிறகு 'ஸைகம்' என்ற மூன்றாவதுவகை நீரால் வெண்ணெய்போல் பிசியவேண்டும். பிறகு பஞ்சுத்துகள்களைச் சேர்த்து நன்றாய்ப் பிசிய வேண்டும். இப்படிப் பிசைந்த மண்ணை விண்டால் வாழைத்தண்டை முறித்தால் நூல் கிளம்புவதுபோல் நூல் கிளம்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வகையான மண்

[ஜகலஹார]

னால் பூச்சுப் பூசவேண்டும். ஒருமுறை பூச்சுப் பூசியபிறகு இரண்டாவது முறை பூசுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிசின் ஜலம் 3 வகைப்படும். அவை முறையே பிசினுக்கு $1\frac{1}{2}$ மடங்கு ஜலம், $4\frac{1}{2}$ மடங்கு ஜலம், 3 மடங்கு ஜலம் சேர்ந்ததாக இருக்கும். அவைகள் சேர்த்துப் பூசப்படும் பூச்சுக்கு முறையே த்ருவம், அல்பம், அல்பா க்ஷரம் என்று பெயர். ஒவ்வொரு முறையும் பூசிய பிறகு 1 மாதம் அல்லது $1\frac{1}{2}$ மாதம் காயவைக்கவேண்டும். இப்படி பலதடவை பூசி, நன்றாகப் பிசைந்ததும் நல்ல பிசுக்கு உள்ளதுமான பூச்சுக்களால் மேலே பூசவேண்டும். பிறகு வெள்ளைப்பூச்சுப் பூசி அங்கங்களின் அமைப்பு கணக்குப்படி அமைந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கஉபாங்கங்களின் அமைப்பைப் பலவகை யாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தவேண்டிய இடங்களைத் திருத்திய பிறகு முன்சொன்ன முறைப்படி பிசின் சேர்ந்த பிசின் ஜலங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தைச் சுற்றி சீலை சுற்றவேண்டும். அதன் மேலும் கல்பம் என்னும் பஞ்சத்துகள் சேர்ந்த பூச்சைப்பூசிக் காயவைக்கவேண்டும். பிறகு பிம்பத்திற்குச் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அங்க உபாங்கங்கள் சேர்ந்திருக்கும் இடங்களைக் கவனித்து இடுக்கு விடாமலும் பந்தங்கள் நமுவாமல் இருக்கும்படிக்கும் பூச்சுப்பூச வேண்டும். அதன்மேல் வெண் நிறப் பூச்சுப்பூசவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்திய மகரிஷி அருளியசெய்த ஸ்கனடிகாரம் என்னும்

சிப்பராஸ்திரத்தில் மருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும்

21வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

வண்புலஸுலாரா]

|| சுய அவிஸொய்யாயி ||

வண்புலஸுலாரா ||

சுய வண்புலஸுலாரொ வக்ஷுதெ வியிநாடயுநா ||

விதவீதாருணம் சுருஷம் ப்ரயஜம் வெடிஸெடிகடி |

வனகெகம் வஹுயா ஹெடுடி ஸ்ரேதாஜீநாம்

வ்யயக வ்யயக || சகந ||

உகஸ்ரேதம் உ வாஷாணம் ஸம்வஜிம் ஸாகபுரம்விதடி |

ஹரிதாஜம் உ கஷிகுஷ்டம் டிஷசுலாரம் விவீதகடி ||

முஹுமரூமரூகஷா உ டிஷசுலாரம் ஹி ரகூகடி |

ஸ்ரஜம் வாஷாணஜிம் யஜிம் ராஜிவதபுஷு வுணபுகடி ||

வனவம் ஸுலாவஸெடிம் ஸுலாசு ஸங்கரொ வஹுயா

ஹவெசு |

தொகெ யயா தயா வணபு யொஜியெவணபு

யொமவிசு || சகசு ||

இருபத்தீனடாவது அத்யாயம்

வர்ணஸம்ஸ்காரம்

(492-496) இனி வர்ணம் பூசம் வகை சொல்லப் படுகிறது. மூல வர்ணங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை வெள்ளப்பு, மஞ்சள், சிவப்பு, கறுப்பு என்பனவாம். இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும். முதலில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. வெண்மையில் முத்து வெள்ளை, பாஷாண வெள்ளை, சங்கு வெள்ளை, சுக்கான் வெள்ளை என்று வகைகள் நான்கு. மஞ்சளில் அரிதார மஞ்சள், கங்குஷ்ட மஞ்சள், கல்மத மஞ்சள், தான்றிக்காய் மஞ்சள் என்று வகை நான்கு. சிவப்பில் குங்கிலயச்

[வண-3]

சிவப்பு, அகருச் (செவ்வகில்) சிவப்பு, அரக்குச்சிவப்பு, கல்மதச்சிவப்பு என்று வகை நான்கு. கறுப்பில் சியாமம் என்னும் கருலைக்கல், கறுப்புப் பாஷாணக் கறுப்பு, புகைக் கரிக் கறுப்பு, ராஜாவர்த்தக்கல் கறுப்பு என்று வகை 4. இவ்விதமாக் நான்கு வகைகளும் இயற்கையிலுள்ள வர்ண பேதங்களாகும். இவைகளைப் பலவகையாகச் சேர்க்கப் பலவித வர்ணங்கள் உண்டாகும். உலகவியற்கையில் வர்ணம் எப்படி அமைந்திருக்கிறதோ அவ்வித வர்ணத்தை வர்ணக்கலப்பில் தேர்ந்த கலைஞன் செயற்கை வர்ணமாகத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வளயெதாஹம் வ நீஹம் வ ஹிம்ஸாஹம் ஹாஷஜிம் விநா |
உத்திதம்(பிழிதம்) வஜ்யெஷஜிம் வகேஷ
வாஷாணஜிம் ஹிதடி || சுகௌ ||

ஸம்வஜிம் வாஹ வாகேஷஜிம் வஸ்யெஹம் ஹி
யொஜ்யெஷ ||

(497-498) சங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுத்தயாரித்த *ஸுதை என்னும் சுண்ணாம்புடன் அரிதாரம், நீலம், சாதி லிங்கம், அரக்கு இவைகளைத்தவிர மற்றவைகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. பாஷாணத்தைச் சேர்க்கலாம். பந்தயோகத் தோடு அதாவது பிசின் ஜலத்தோடு சங்குச் சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வண-பாநாஹம் வஸ்யெஹம் வ கவிதூநிய-பாஸகம் தயா ||

ஹிஷஜிம்ஸுதம்(ஹீநஹஜிம்ஸுதம்?)வாஹி மொவஜி
உஹிஷஜிம்ஸுதம் ||

வளவாஸாரவெஷஜிம் மொஹிஷஜிம்ஸுதம் ||சுகௌ||

*உத்திதம் ஸம்வாஜிம் காரெஷஜிம்ஸுதம் பசுஸுதா ஹி ஸா |
—பிஷஜிம்ஸுதம் வ-ஹ-48, 15.

[ஊகவிபொய்யாய]

தாமிரவர்ணம் கலந்தோ அல்லது கருமையாகவோ அல்லது மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தோ இருக்கலாம். மண்ணை எடுத்து நீர்வற்றச் செய்து சேருயிருக்கும் பதத்தில் அரக்கு, பால்மரத்தின் பட்டைச்சாறு, பால், அல்லது பிசின், கருங்காலிப்பட்டைக் கஷாயம், மருதம்பட்டைக் கஷாயம் இவைகளைச் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை உருட்டிப் பூசுவதற்கு யோக்கியமான பதம் வரும் வரையில் உலர்த்த வேண்டும். கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவற்றை ஊறவைத்த ஜலம் சேர்த்து இடித்து மறுபடி உலர்த்தவேண்டும். இந்த உண்டையில் கையை வைத்து அழுக்கினால் கை ரேகைகள் தெளிவாய்ப் பதியும் பக்தவமே பூசுவதற்கான சரியான பக்குவம். ஒரு அங்குலம் நீளம் 11 அங்குலம் நீளமுள்ள உருளைகளாக உருட்டவேண்டும். இந்த உருளைகளோடு சூர்ணம் சேர்க்க வேண்டிய அளவு ஒரு படி. மணல், கருங்கல் பொடி, சுக்கான் இவைகளோடு மண்ணையும் சேர்த்துக் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக் காய் ஊறவைத்த ஜலத்தை விட்டு இடித்து பத்தில் ஒரு பங்கு யவை என்னும் தானியப் பொடியும் 8ல் ஒரு பங்கு கோதுமைப் பொடியும், 7ல் 1 பங்கு உளுத்தம் பொடியும் சேர்த்து, மூன்று வகைப் பிசின் சேர்த்து இடித்து, ஸ்ரீ வேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 3 பங்கு, குங்கிலியம் 2 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் மராமரத்தின் பிசின் 8 பங்கு, குந்துருஷ்கம் 6 பங்கு இவைகளையும் பொடி செய்து சேர்த்துத் தயிர் விட்டு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி சூர்ணம் சேர்த்து உளுத்தம் பொடி, மஞ்சள் பொடி இவை மண்ணில் 10ல் 1 பாகம் சேர்த்துத் தேன், பால், நெய் விட்டு இடித்து 15ல் 1 பங்கு விளாம் பிசின், வில்வப் பிசின் சேர்த்து நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து திரிகடு சூர்ணத்திற்கு சமமாக அரிதாரப் பொடி சேர்த்து, சந்தனம், கர்ப்பூரம், அகரு, கோரோசனை இவைகள் மண்ணில் 30ல் 1 பாகம்

[உரு]

சேர்த்து நல்லெண்ணெயோடு இடிக்கவேண்டும். கிடைத்த வரையில் பொன் பொடி, வெள்ளிப் பொடி சேர்க்க வேண்டும்.

ஹும் மஹீ ஸஸு வஜீ கசுஹீராவாஸகஸுநாசு |
ஷஹநாசு ஹீரஷஜோவிஷாணஸு உயுகதஃ ||

யயா தாலெக ஸம்ஸுஹு ஸவபுமஸெஸுநாதித |
ஸவதிகநிஷுநே கபுரஸெக ஷபுயெசு || சளரு ||

த்ரிநாசுதாபாஷணாசுபஸுநாசு நாரிகெஸுஹும
நுஸெசு || சளசு ||

நஜுஉயுஷவொஹுமும் மஸுஹுமெஹம் உ யொஜயெசு |
ஸஸுதகம் தவநியபாஸம் உஷநாஜிதி ஷுதத || சள ||

நஜுஉபரிஷாஜாவிஷு வித்ரிஜாலாநகெவவா |
நஜுநா வெஷுயெசுபஸுநாசு ஸொஷயெசுபொஷு
தசுபுமஃ || சளஅ ||

உஸுஷெவம் நஜுஸகஸாபுமும் த்ரிவிடாவரிகஸுயெசு |

(474-79) (முதலில் பூசவேண்டிய 'தசம்ருத்' என்னும் 10வகை மண்ணின் சேர்க்கை சொல்லப்படுகிறது) நீர்நிலை, நதி, விளைநிலம், புற்று, நண்டுநீர், யானைக்கொம்பில் உள்ளது மலைமேல் உள்ளது, சமுத்திரத்தில் உள்ளது, கருங்கல்மேல் உள்ளது, எருதுக் கொப்பில் உள்ளது ஆக இந்த பத்துவகை மண்களையும் கிடைத்த வரையில் சேர்த்து, எல்லா வாஸனை சாமான்களையும் சேர்த்து, தேன் மெழுகு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மூன்றும் சேர்ந்த கஷாயம்

வண்ணார:]

இவைகளையும் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை மூன்று நாள் அப்படியேவைத்திருந்து அதனுடன் தேங்காய்ப்பால் சேர்க்கவேண்டும். கயிறு சுற்றியிருப்பதிக் அடிப்பக்கத்தைக் கத்தரித்து அவைகளின் நுனிகளை ஒன்று சேர்த்து இடித்துவைத்திருக்கும் 'மக்கு' என்னும் மண் மெழுகை அவற்றின்மேல் பூசி இரண்டொரு அங்குலம் கணத்திற்கும் மேலே பூசவேண்டும். இதன்மேலே கயிற்றினால் சுற்றிக் காயவைத்து அதன்மேல் மூவகை மண்ணையும் கணக்குப்படி பூசவேண்டும்.

ஜாமுராமலவவலிநு வெதிநுதிவியம் ஹவெசு ||

ஸாலுராஹ்வி: பூராணம் தஜ்துராஸாவிஹாஜிதெ |

வனகலிம்சொல்லுரை ஸாஸவெலிநுநெவிதெ ||

ஸெஷம் சுஷெந வஸவெயு வஸஜாஸவஹ வஜுதடி |

ஸாஷம் காவபாவதலெந யுதம் சுஷஜாஹுதடி ||

வஸஷ செஷெநு நஜீயெந தடாகெ ஶ்விபுகாணரெ |

வஸஸாஷ ஜெவஸயுதெ நிரலெஷாநெநாஹரெ ||

வஸஜுஸம் வலிணைபுதயுராஹம் மூரவாமுசு

வஸந்ரிதடி |

ஸகபுரம் மூரஹு வியிவசு பூஷாநு வலிகதெவாஷடி ||

வலிணைபுகுதநாமவலிணைபுந க்ரிவநெவாஷித

வாரிணா |

விணை க்ருகா தம் வஸஸாஷு வஸாநியபாவ

வாரிணா || சப்ச ||

[உருக]

நியபாவஸாரம் வணமுணம் வணாயபும் வஜுணம்
 சூராக் |
 ஸுவம் ஸுஜம் ஸெசுநாதா ஜிதம் த்ரிவியஜிஷுதெ ||
 வெஷயெசு ஸுஜஸெசுநாதா நவநீதம் யயா தயா |
 வஜாசுக்காவபாவதெநெஜு ஜிதம் கருகா
 ஸுவெஷயெசு || சஅசு ||

கஜஜீதம்பவஜுஜெயதசுகஜெந நெவயெசு |
 துயாயபும் வெஷயெசுபும் முணம் த்ரி வியதொயயாக் ||
 யுவாவூரூரூகூராதாயம் யுஜயம்ஜிதம் த்ரி யா |
 ஜாவஜாவாயபுஜாதெநெ ஜெநெ நெவஜுணம் நெஷயெசுபும் ||
 கருகா வுநம்புநம் கருதும் வெஷுணீஷா வ
 வெஷயெசு |
 ஸுஜெநாநிஷு ஸுவநெஷும் பூஜாணாநம் ஹி
 நெஷயெசு || சஅசு ||

ஸஹபூஜாணம் ஸுநெஷு கருகாவஜெவாஜு
 நிஷயபும் |
 வஜாசுசூஜெநெநெவ வடாஜாஜம் பூயொஜயெசு ||
 தஜெஷு கருகாவெஷு நெவஜுணம் வஜாசு
 ஸுவொஷயெசு |
 ஜெநாநெதஜெஷு து ஜெநெஷுநாநிதம் ||
 வஜாஜெயம்பூநிஷுய ஸுஜெநெவநிஷுதெ ||
 உதஜாமஜெஷு ஸ்கனடிகாரொ உருகஸுஜாரொ நாக
 ஸுநெஷயெசு ||

வாழ்வாரா]

ஹீஷ்டம் வா(ஹீநாஷ்டாஸம்)புரயொமெஷு

சுபுரயெஷு புரயொமவிசு |

(498-500) ஸுதை என்னும் சுண்ணாம்புப் பூச்சு, 'கல்கம்' அல்லது 'கல்பம்' என்னும் பஞ்சத்துகள் சேர்ந்த பூச்சு, 'நிர்யாஸம்' என்ற பிசின் பூச்சு இம் மூன்றும் பிம்பத்தின் முக்கியமான நல்ல அம்சங்கள். வர்ணங்களை ஸ்திரமாகப் பதியவைக்கும் 'பந்தயாகம்' என்னும் முறையில் வில்வப்பிசினையே..... யோ'* பசுமாட்டுத்தோல் அல்லது எருமைத்தோலில் தயார்செய்த வச்சிரப்பசையையோ உபயோகப்படுத்தலாம். இவ்விதமாகப் பசைகள் உபயோகப்படுத்தவேண்டிய இடங்களில் பசு எருமை இவைகளின் தோல் முதலியவற்றால் தயாரிக்கப் பட்ட வச்சிரப்பசையையோ 'ஹீமஷ்டகம்' என்பதையோ உபயோகிக்கலாம்.

சுயாயு வெஷிவெஷாயு வணாஸம் து புரயொஜ
யெசு ||

நியாயாவவிணவாணயு வா தொயம் வணெஷுஷு
யொஜயெசு |

சுவூ(விதம்)வாஷு புவிவாய வணாசவிண
புரெவநடி ||

வதயுயெவதயுநாஹெஷெவயுணெஷுஷுதார
ஸயுமெதே |

ஷெதொவாரி ஸுவணெஷு வதயுயெசுஸளயஜி உயுஷு ||

*இந்த இடத்தில் மூல சுலோகத்தில் 'ஹீஷ்டஸ்தம் வாவி' என்று கண்டிருக்கிறது. இதைப்பொருள் கொள்ளவோ திருத்தவோ கூடவில்லை.

சுமநாமுத்திராமபாணாம் நிஸ்யம் மூரூதொ உதடி |

(500-503) இப்படிப்பிசின் 'ஹீமஷ்டம்' அல்லது வச்சிரப்பசையை உபயோகிக்கையில் 3½ பங்கு 4 பங்கு 4½ பங்கு அல்லது 5 பங்கு ஐலத்தைச் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். பிசின் உருண்டையாகவோ, பொடிபண்ணியோ, ஐலத்தோடு கலந்தோ வர்ணத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். முதலில் வெள்ளை வர்ணத்தைப்பூசிப் பிறகு உருண்டையைப் பூசவேண்டும். பிறகு பட்டைச்சாறுகள் சேர்ந்த வர்ணங்களைக்கொண்டு பூச்சை ஆற்றிவிட வேண்டும். முதலில் வெள்ளையைப்பூசிப்பிறகு வேண்டிய வர்ணத்தைக்கொண்டு ஆற்றிவிடவேண்டும். இதில் சொல்லப்படாத மற்ற விவரங்களை குருமுகமாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்

ஹம் யம் உவாமாஸம் ஸ்ராஹணஸு வியீயதெ ||

நுமெராயம் க்ஷத்ரியஸு ஸூதாஸ ஐராக்ஷம் விடீ^௧
ஸுதேரயொஹபுவெசு |

நுமெராயவிஷ்ணுள ஸூதாம் ஸவெஷூம்
யம்மராக்ஷம் || நூச ||

ஸவெஷூரெவ வணபாநாம் ஸளவணபூம் கூவிகொ
(காண்டூகம்) ஹவெசு |

நாஜிதம் தா உபயவா யொகூத தெஷாம் யயாகூஉடி || நூரு ||

சூயாமுஜீர விரணூஃ காவாரஜீம் உதம் உயா |

ஹமஹிதம் உரெதம் உகாரயெஷெசுயா நிவசு* || நூசு ||

உதஜாமதேஜ ஸகஸாயிகாரெ வண-3 ஸ்ரோரொ நா8

அவிம்பொய்யாய: ||

* இந்த சுலோகம் பிழை மலிந்திருப்பதால் திருத்திப் பொருள் கொள்ளக்கூடவில்லை.

வாழ்வோராயுதம்]

(503-506) பிம்பம் முதலியவைகளுக்கு மரத்தினால் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யஜமானனுடைய ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம், புரசமரம் இவை ப்ராம்ஹண ஜாதிக்கும், ஆலமரம் கூத்திரிய ஜாதிக்கும், இச்சிமரம் வைசிய குத்ர ஜாதிகளுக்கும் உரியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆலமரம், அரசமரம், கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம் இந்நான்கையும் 4 ஜாதிக்கும் பொதுவாக உபயோகிக்கலாம், உலோகங்கள் உபயோகிக்க வேண்டிய இடங்களில் 4 ஜாதிக்கும் தங்கம் (வெண்கலம்) வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளைப் பொதுவாகவோ, முறையாகவோ உபயோகிக்கலாம்.

... ..

இவ்வாறு அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸ்கனதீகாரம் என்னும் சிலப் நூலில் வர்ண ஸம்ஸ்காரம் என்னும் இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

இந்த அத்யாயத்தில் சுலோகங்கள் மிகவும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. பிழை மலிந்த மற்றொரு சுவடியாகிய ஸாரஸ்வதியத்தைக்கொண்டு சில இடங்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன,

[சுக்ஷி]

॥ சுய சூயொவிம்ஸொய்யாயஃ ॥

சுக்ஷிஜொக்ஷணடி ॥

ஸகலாநாஃ து ஸவெபுஷாஃ வக்ஷுதெ வாக்ஷி
ஜொக்ஷணடி ।

வணுவூழிநெஹொ வா ஐமுஹ(ஐமுஹ)
ஹிவஸாஸபுரா ॥ ரூ௮ ॥

சுக்ஷிஜொவநஜூஸூ கதபுஷா வாவநாவபுணடி
(ஸகலாபுஷா) ।

விஜநவூ வுரொஹாமெ ஜணவெ ஸஜயுகுதெ ॥

விதாநபூஜிஸம்யுக்தெ வுஷஜாதாவதம்ஸநெ ।
தநூயெ யாநூவீரெ து ஹஜ்ஜம் ஹஜ்ஜாயபுஜெவ வா ॥

ஹிஹஜ்ஜம் து ஸஜுஸவெஸம் ஹஜ்ஜாயபுஜ வா ஷஜஜூமடி ।
ஜயூவீரெ நூவெகூஸூ (பஜா) பஜஜயெ து
விநூவெஸ ॥ ரூகய ॥

நா(தா)ஹபூஜாணவதூரம்(ஃ) நவகொஹம் து
கதுபெசு ।

கொஷஜயூவாபெ ரகூ விநூவெஸ ஹிஸிகொ
(ஹிஸிகொ)தூஜா(ஃ) ॥

பஜராஹம் வ வெவபுயபுஜ நீயம் ஜரகதம் தயா ।

ஜளஜிகம் ஹாபிகம் வெவ வுஷஜராஹம் தயெவ வ ॥

பூவாஹவஜூஜிதெதெ ஜயூஜக்ஷிணதொ நூவெஸ ॥

யாதூஸீஜம் நூவெஸ வஸூசு சுஜநம் ஹரிதாஹகடி ॥

மொழிபெயர்ப்பு]

சூரமும் உதயமும் வாசு(வீர)மலம் நாராஷ(வள்ளாராஷ)

மொழிபெயர்ப்பு |

மொழிபெயர்ப்பு விநாயகமும் விநாயகமும், மொழிபெயர்ப்பு ||

மீயும்(தினம்)மீயாரமும் உயவமும்யாவும் தயா

(யவமும்யாவும்) |

சூரமும்(மொழி)மொழிமும்(மொழிமும்)உயவமும்யாவும்

தமொழிபெயர்ப்பு || மொழி ||

மீயும் மொழிபெயர்ப்பு மொழிபெயர்ப்பு(மொழிபெயர்ப்பு?)மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு |

(506-515) எல்லா வகை பிம்பங்களுக்கும் 'அகலி
மொழிபெயர்ப்பு' என்னும் 'கண்டிதற்கும்' விதி சொல்லப்
படுகிறது. கண்டிதற்ப்பதற்குரிய சுபதினத்திற்கு 5 அல்லது
7 நாளைக்குமுன் கண்டிதற்க்கவேண்டிய தேவதா பிம்பத்தை
ஸ்தாபனம் செய்து அதற்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் *
பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய ப்ராஸாத விமானத்
துக்கு எதிரில் ஓர் மண்டபம் ஏற்பாடு செய்து அதற்குக்
கொடி, தோரணம், தொங்குமாலைகள் முதலிய அலங்காரங்
கள் செய்து அதன் மத்தியில் தானியத்தினால் பீடம்

* இந்த இடத்தில் மூலசுலோகம் சுவடியில் அாவறாவ-ணம்
என்று இருக்கிறது. அர்ப்பணம் என்பது அர்ச்சனம் என்னும்
சொல்லாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கப்பட்டது.
அாவறாவ என்பது ஒரு வேளை சுலோகம் என்று இருக்கலாம்
அல்லது ஸுகலம் என்று இருக்கலாமோ என்று நினைக்கக்
கூடியதாக இருக்கிறது. கலசஸ்தாபனம் செய்து அர்ச்சனை
செய்யவேண்டும் என்றே தேவதா பிம்பத்துக்கே அர்ச்சனை
செய்யவேண்டும் என்றே பொருள்கொள்ளலாம் என்று
தோன்றுகிறது.

[சுருதி]

அமைக்கவேண்டும். அந்தப்பீடத்தின் நீள அகலம் ஒரு முழம், 1½ முழம், அல்லது 2 முழச்சதூரம் இருக்கலாம். உயரம் அரைமுழம் அல்லது 6 அங்குலமிருக்கலாம். அதன் மத்தியில் பிம்ப ப்ரதிஷ்டைக்காக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட பீடமாகிய பத்மபீடத்தை வைக்கவேண்டும். இந்தப் பத்மபீடத்தில் ஒன்பது கோஷ்டங்கள் அல்லது கட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். நடு கோஷ்டத்தில் சிவப்பு ரத்னமாகிய பத்மராகத்தை வைக்கவேண்டும். வைடூரியம், நீலம், மரகதம், முத்து, ஸ்படிகம், புஷ்பராகம், பவழம், வைரம் ஆக இந்த மற்ற ரத்னங்களையும் மத்தியிலுள்ள கோஷ்டத்திற்கு வலது புறமுள்ள கோஷ்டம் முதலாக வரிசையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு அந்த கோஷ்டங்களில் முறையே தாதுப்பொடி, பாதரசம், ரஸாஞ்ஜனம், அரிதாரம், கறுப்புப்பாஷாணம், மனோசகை, சவ்வீரம், செம்மண், தேன்மெழுது இவைகளை வைக்கவேண்டும். மேலும் பீடத்தில் பிம்பம் வைக்கவேண்டிய பள்ளத்தில் இனிச்சொல்லப்பட்ட விதைகளை நட்டுவைக்கவேண்டும். அவைகளாவன:— எள், காட்டுநெல், பயறு, புல்லரிசி, யவையரிசி, கடுகு, கறுப்பு நெல், கொள்ளு, கம்பு இவைகளாகும். இவைகளையெல்லாம் அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைச்சொல்லி வைக்கவேண்டும். இந்த விதைகளை பொன்னால் செய்தோ அல்லது பொன்னைச்சீர்த்தோ போடவேண்டும்.

ஸூத்ரம் து ஹ்ரத்யெநெவ ஸிவீஜெந்தூண யாதூக்ஷ ||

கவலெந து ஸீஜம் வ விநுலெசு லீஜயுநெ |

சூஜ்யம் யுவலெந்தூண சூயொயு லுலவகாங்கா ||

லீம் வஸாநிதம் சுசுவா லூராம் வரிகத(கூ)

வலுண்டுகூ |

மொகாஷணா]

மொரொவநாவட்டாநெடுஞ் வடுவண்ணாஜாடியெசு
வாசு ||ருகஅ||

(515-517) ரத்னங்களை குறிப்பிட்ட தேவதையின் ஹ்ருதய மந்திரத்தை* உச்சரித்துக்கொண்டு, தாதுக்களை சில்பி மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும், விரைகளை கவச மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும் ரீபாடீவண்டும் பீடத்தின் நடுவில் பிம்பத்தை அதன் சில்பி, ஹ்ருதய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

(517-18) பிம்பத்தைவைத்து லம்பஸூத்ரம் என்னும் தூக்குக்குண்டைக்கொண்டு நிமிர்ந்து நேராக இருப்பதைச் பார்த்துப் பிறகு அஷ்டபந்தனத்தினால் கட்டித் தப்பிறகு ஹரிசந்தனம், கோரோசனைமுதலிய வாசனைத் திரவியங்களால் ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளிப்பட்டங் களாலும் வஸ்திரத்தாலும் அங்கங்கள் மறைய அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

சுக்ஷிபொவநநிஜிஷ்டிநாசுவாவடிநெ வாசு ||

சுயிவாவஸம் ப்ரகுவீஷுத சூதூநிஷு(வூவெடூலிஷு)
பூஷெஸகெ || ருக்க ||

வூவூவசு யாநூவீஓ தூ ஷெவம் ஷெவீ நியா
வாயெசு ||

ஷெவவூ வாஜனாமெ தூ யாநூவீஓ வாநொகூவசு ||

* ஒவ்வொரு தேவதைக்கும், ஹ்ருதயம், கவசம், அர்க்களம், என்ற பெயரால் வழங்கும் மந்திரக்கோவைகள் உண்டு. இவற்றின் விவரம் தந்திரசாஸ்திரங்களிலும், ப்ரபஞ்சஸார ஸாரஸங்கிரஹம் (சரஸ்வதிமகால் B. நெ.8682) போன்ற மந்திர சாஸ்திரங்களிலும் தேவதா கல்பங்களிலும் காணலாம்.

மொக்திணாழி

யினால் பீடம் அமைத்து அல்லது உபபீடம் இல்லாமலே அரிசியினால் பீடம் அமைத்து அதில் கலசஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். கலசத்தை வெண்மையான நூல் கயிற்றால் அழகாகச்சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்து அந்தந்த தேவதைகளுக்கரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து விதிப்படி பலிபோட்டு, பிறகு ஸ்நானம் செய்து பூசுததி செய்துகொண்டு சந்தோஷமான மனதுடன் புதிய வஸ்திரம் தரித்த ஒரு தோளில் உத்தரீயம் (மேல் வேஷ்டி) தரித்து கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தினால் நர்த்தனகீத வாத்தியங்களுக்கிடையே பிம்பத்துக்கு அபிஷேகம்செய்து பொன்னால் செய்த ஊசிச்சலாகையினால் பிம்பத்திற்கான மூன்று கண்களையும் எழுதவேண்டும். பிறகு கூரான ஆயுதத்தினால் மூன்று நேத்ர மண்டலங் களையும் உண்டாக்கவேண்டும்.

வண்புயங்கூண்டெ ஸெரெ யெவாஹெகூம் ஹவெசு ||

சுவிஸ்(உஷீ)ராத்தூ து வுளவணெடு சுசுவி

கும்பொலாகெந வ |

சுவாஹு ஸுவநாயஸம் ஜிவா ஜெவெஸஜய்யெசு ||

சுவாமிநாதர் ஐயா டீவீ: வாடிக்காணி உய்யா: |

உருத்ரத்தாழிஸ்ஜீஃகுண உதஸா ஸ்ரநு ||

உயிர் உணர்வுநீய் வாழ்காமை உணர்வுதல்

ஸவ்யம் பூஷஸ்யபெசுவதுவ்யம் உயுக்ஞீரதஃ வரமு ||

யாநுராஸிம் ஸவசிஸாஜாம் ஸ்ராவணநாநா

உயர்ப்பெயர்.

ஸ்வபூதாஸ்வபூதிநிதித் தொம் ஸ்வபூதி

ബാലധ്യേഷ് ||

[சுகதி]

யஜோநஸு(ஸு) ஹத்ஸு(ஸு) வீஹோ தெ வரண
 ஸ்ரீதம் |
 உஹ வஹிஹிதள ஹிசுவா யயாஸத்ஸுபவாஜிதடி ||
 சடிபுலுதிசெவெஸவஜிம் மஹாண ஸவடிதா |
 நஹெஸுஸுஸு ஸுரெஸாநஹீநாயிசுஸு சடிபு ஸுஹோ ||
 கஸுஸு வஜிஜிதம் ஸத்ஸு ஜியஹத்ஸு ஸுபவஜிவெ |
 ஸவம் ஸுபுராயுடி செவெஸம் நஹெஸுஸு ஸுரெஸுஸு ||
 ஸிஸிஹி ஸுஸுஸுஸு க்ருசுவா வயடிதாஸாயு ஸுரவெசு |
 க்ருஸிஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு விஸெஸுதம் |
 ஸவசுஸுஸுஸு ஸவஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸிஸிஸுஸு க்ருசு ||
 வஸெஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸிஸிஸுஸு
 க்ருசுவாஸு விஸிவசு விஸுஸு நயநெநீஸுஸுஸு
 ஸிஸிஸுஸு |
 ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு விஸிதம் ஸாஸுஸுஸு
 வாஸுஸுஸுஸு
 க்ருசுவா ஸெவதஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு
 காரஸெசு || ௫௫ ||

உத்யாஸெஸுஸு ஸகஸாயிகாரெ சுகதிஸெஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

|| ஸகஸாயிகாரெ ஸுஸுஸு ||

செய்யுள்]

(526-535) பிம்பம் வர்ணம் தீட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்குக் கண் திறப்பதில் அதற்குத்தகுந்தபடி மாற்றி யெழுதவேண்டும். பொன்மயமான அல்லது பொன் வர்ணமான பிம்பத்துக்கு மசியினால் மட்டும் கண்ணை எழுதலாம். அக்ஷிமோசநத்துக்காக ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட சூழ்ப்பத்தின் தீர்த்தத்தினால் பிம்பத்தில் தேவதையை ஆவாஹனம் செய்து தேவதையின் மந்திரத்தை ஜபித்து தேவதையைப் பூஜை செய்யவேண்டும். ஆசாரியன் அனுமதியின்பேரில் வலது கண், இடது கண், நடுக்கண் இம்முன்று கண்களையும் சந்திர பீஜமந்திரம், ஸூர்யபீஜ மந்திரம், அக்னி பீஜ மந்திரங்களை மனதால் ஸ்மரித்துக்கொண்டு கண் திறந்து தூபதீபாதி ஷோடசோபசாரங்களைக்காட்டி பிறகு தேனும் பாலும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். தானியக் குவியல் களையும், கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள யாவரும் ஷேமமாக இருக்கும்பொருட்டு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்விக்கவேண்டும். அப்படி ஸ்வஸ்திவசனம் செய்யும் ரித்விக்குகள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படும் தேவதையை ஸ்தோத்திரம் செய்து இவ்வாறு ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். “ப்ரபுவே! இந்த ப்ரதிஷ்டை செய்விக்கும் யஜமானன் நல்ல பக்தன். தங்கள் பாதமலரடியை அண்டிநிற்கிறான். தேவியுடன் தாங்கள் ப்ரஸந்நமாகி யஜமானனால் இன்றுமுதல் தன் சக்திக்கேற்றபடி செய்யப்படும் பூஜையை ஒப்புக்கொள்வீராக. உலகுக்கெல்லாம் நாயகனாகிய ப்ரபுவே, இவரால் செய்யப்படும் பூஜையிலுள்ள குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும். தேவாரை முறைப்படி பூஜிக்கும் சக்தியுடையவர் யாவர்? ஆகையினாலேயே பூஜை செய்வோருடைய பக்தியினாலேயே பூஜை செய்யப்பட்டவராக தேவரீர் கருதுகிறீர்கள்.” இவ்வாறு ப்ரார்த்தித்து நமஸ்கரித்து சிஸ்பிகளைக்கொண்டு

[அக்ஷிமோக்ஷணம்]

பிம்பத்திற்கான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு ஆசாரியன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய பூஜை அதற்கான சரியை இவைகளைச் செய்யவேண்டும். கண் திறத்தலை உத்தேசித்து கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் இதரத்ரவ்யங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், வேலை ஆட்களையும் சிலபிகளுக்கும் கொடுத்து அவர்களை சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்து விதிப்படி கண் திறத்தலைச் செய்து ஆசாரியர் தனது சிஷ்யர்களுடன் பக்தியுடன் தேவதாப்ரதிஷ்டையைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு அகஸ்தியர் அருவிச்செய்த ஸ்களாதிகாரம் என்னும்

சிம்பநூலில் அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும்

23வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

ஸ்களாதிகாரம் முற்றிற்று.

|| சு நு வ ஸ : ||

சுயாதி லக்ஷணம் ||

சுய வசெஷு விஸொஷெண சுயாதிநாம் து லக்ஷணம் |
நடுவகதுபுது வாஸுதுநாம் ஸவகம் ஸவதூராயுகம் ||

அ நு ப ந் த ம்

ஆயாதி லக்ஷணம்.

1. ஆயாதி என்னும் லக்ஷணம் இனி கூறப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் அரசனுக்கும் சிற்பங்களைச் செய்விப்பவருக்கும் செய்பவருக்கும் ஸம்பத்தை உண்டாக்குவதாகும்.

சுயாதிவிருவெதம் யநாநம் தஜீகரம் ஹவெசு |
சுவெதம் ஸவபுஷொஷம் ஸூசு தவூராயாதிஸம்யுகம் ||

2. ஆயாதி கணக்குப்படி உள்ள அளவுகள் எந்த சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அது செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். அப்படிப்பட்ட அளவுகள் இல்லாத சிற்பங்கள் பலவகை தோஷங்கள் உள்ளவை. ஆகையால் ஆயாதிக் கணக்குப்படியே சிற்பங்களை அமைக்கவேண்டும்.

சுயம் வுயம் உ வாரம் உ நக்சுதம் ஹம்ஸம்ஸகம் |
வக்சம் உ யொநிகம் ராஸிமணம் உ ஷஸயா உதம் || ௧ ||

3. ஆயாதி என்பது 1 ஆயம், 2 வ்யயம், 3 வாரம், 4 நட்சத்திரம், 5 பாம்சம், 6 அம்சம், 7 பட்சம், 8 யோனி 9 ராசி, 10 கணம் என பத்து வகைப்படும்.

[சூயாழி]

முரஜாழிநாம் உ வாஹூஉநாம் யநூநம் ஸ்ரீகரம் தயா |

தெததாநாம் உநுஷ்ணாணாம் சூயயம் உ தயா வுமஃ ||

விஜ்வெராழிகம் வெவ யாநாழிஸயநாவநடி |

உநாநாம் ச்வாயஜாழிநி நிஸிதம் தக்ஷுவக்ஷுதெ ||ரு||

(4-5) கிராமம் முதலியவைகளை அமைக்கும் விஷயத் திலும் கோயில்கள், வீடுகள் முதலியவைகளை அமைப்பதிலும் லிங்கம், பீடம் இவைகளை அமைப்பதிலும் வாகனங்கள், கட்டில், ஆஸனங்கள் முதலியவைகளைச் செய்வதிலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும் ஆயாதிக்கணக்குகள் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்றன.

முரஜாழிநாம் உ வாஹூஉநாம் உணூஉநெந காரயெசு |

பூரஸாடிஸு வஸாஸாரூ பூரகாரம் மொவாரம் ஹஹ ||

உரூகாஉணூவாநாம் உ பூவாரஜம் தயெவ உ |

ஹஹூஉநெந ஸம்வீக்ஷு சூயாழிநாம் து ஸம்ஹம் ||

(6-7) கிராமம், நகரம் இவைகளை அமைப்பதற்கான அளவுகளைத் தண்டம் அதாவது 4 முழம் 8 முழம் கொண்ட அளவுகளிலேயே கணக்கிடவேண்டும். ப்ராஸாதம் அதாவது கோயில், அரண்மனை, சபை, சாலை (பல கட்டுக்கள் உள்ள கட்டடங்கள்), ப்ராகாரம் கோபுரம், வீடு, மாளிகை, மண்டபம், தண்ணீர்ப்பந்தல், நாடகசாலை முதலியவைகளுக்கு முழத்தைக்கொண்டு அளவுகளைக் கணக்கிட்டு ஆயாதிக்கணக்கில் சொல்லப்பட்டபடி நிச்சயிக்கவேண்டும்.

யநாநாம் ஸயநாநாம் உ உணூஉணூவூகம் தயா |

விதவூநா வியாதவூ பூரபேஸாஜுமுகெந வா ||அ||

முகூட்டம்]

சுருஷா கஜபீஷா து ப்ராபெஸாஜுமலிஷாதெ ।

(8-9) தேர், பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களுக்கும், உட்காருவதற்கும், படுப்பதற்கும் வேண்டிய சாதனங்களுக்கும் 'விதஸ்தி' என்னும் சாண், அல்லது ப்ராபேசம் என்னும்¹ ஓட்டை, அல்லது அங்குலம் ஆகிய அளவைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் ॥

மலபூலம் மலபூலம் தசுசுயபூசு சுயாஜீநாம் விபெஷாதெ ।

(9-10) கர்ப்பகிருஹத்திலுள்ள தூண், வீடுகளில் உள்ள தூண், வாசற்படி நிலை. இவற்றை² மானாங்குலத்தினால் கணக்கிட்டு ஆயாதிகளைச் சோதித்தல் வேண்டும்.

விஜயெஸாஜிகம் வெவ வயுபூவிஷாதெ தயா ॥

மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் ॥

சுயாஜீநாம் மலபூலம் வா கசுசுயபூசு சுயாஜீநாம் ப்ரகஸ்தெ ॥

(10-11) லிங்கம், பிம்பம் முதலியவைகளுக்கும், பவிபீடம், பிம்பபீடம் முதலியவைகளுக்கும் மானாங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவைகளை உபயோகித்து ஆயாதி சுத்திசெய்யலாம்.

சுயாஜீநாம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் மலபூலம் ॥

1. கட்டை விரலையும் ஆள்காட்டி விரலையும் பிரித்து வைக்கும்போது ஏற்படும் இடைவெளிக்கு ப்ராபேசம் அல்லது ஓட்டை என்று பெயர்.

2. மானாங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவற்றின் விவரம் முன் 12, 13 14 பக்கங்களில் 18, 19, 20வது சுலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[சூயாதி]

டிணஹஹூஜுமூ தாமூ ப்ராஜெஸாஜுமூகம் தயா ||

வ்ரஜிம் ஹாநிம் தயா கும்பாஸு வனகெகம் ஜாந
வம்ப்யா |

தந்நாநம் மூஹம் ஜெத்யம் வவபுகாஜமரூபுடி ||கக||

(12-13) மேலே சொன்னபடி தண்டம், முழம், அங்குலம், தாலம் என்னும் சாண், ப்ராஜேதசம், அங்குலம் இவைகளால் அளக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை நன்மையையோ கெடுதியையோ செய்யவல்லது. ஆயாதி விதிகளில் சுபம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட அளவுகள் நாம் விரும்பும் நன்மையெல்லாம் தரும்.

மூஜாதிவாஹூஜாநாநி விதேரஹுஞரெண து |

ப்ராஸாதிநாம் உயந்நாநம் ஜெவாதிநாம் விசெஷதே ||

கூபூவாடி(து?)ஸு வாஹூம் வா தந்யூஹுஞரம்
து வா |

ததெயேவ ஜாநஸீஜா வா கூபூநாம் கெவவ ஸாமுகடி ||

விதூஞரம் வா உயூம் வா ததெயேவ மொபுராஜிகடி |

ப்ராணம் விசுவிவாஹூ வா தந்யூஹுஞரம் து வா ||

விதூஉயூம் மூவாணாம் து சுஹுஞரஜயாவி வா |

சுஹுஞரமதஹூம் வாஹூஹுஞரஜேவ உ ||

தசுஹூஹுஜே வெஸூர ஸூஜா சுஹுஞரம் தயா |

வவெபுஷாம் ஹூஹுஜே வா ஜாநஸூத்ராவஸாநகடி ||

யாநாநாம் ஸயநாநாம் உ வமிஹாஸநாதிவிஷ்டடி |

வாஹூஹூ வாடிஜே வா வாஹுஹுஞரஜேவ வா ||

மக்களால்]

(14-19) கிராமம் நகரம் முதலியவைகளின் அளவுகணக்கிடும்போது சுவர்களுக்கு இடையே உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ப்ராஸாதத் (கோயில், அரண்மனை) தின் அளவு சுவற்றின் வெளிப்புறங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவர்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாலைகளுக்கு (பல கட்டுக்கள் உள்ள வீடுகள்) எல்லைகளை நிச்சயிக்கும் அளவு சுவர்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவர்களின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அவ்விதமே கோபுரம் முதலியவைகளின் அளவுகள் சுவற்றின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவற்றின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ அல்லது சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அரசர்களுக்குரிய நிர்மாணங்களில் சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டடங்களில் ஸ்தம்பங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கும் அளவுகள் ஸ்தம்பங்களின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். (இது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியது) வைசியர்கள் ஸ்தம்பமத்தியங்களின் இடைவெளியையே கொள்ளவேண்டும். குத்திரர்களுக்கு ஸ்தம்பங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஸ்தம்பங்களின் மத்தியங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டில், ஆசனம், சிம்மாசனம், பீடம் முதலியவைகளுக்கு அவற்றின் கால்களின் வெளிப்புறங்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ, கால்களின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, கால்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

உய்யெண வியெயாநி தொரணெ சுயுகுடும்பெ !

[சூயாதி]

விஜயெவெரெ விஸெஷெண துஜெஷெநெவ நிரீக்ஷயெசு ||

(20) தோரணம் (அலங்கார வாசல்) கல்பவிருக்ஷம் என்னும் அமைப்பு, லிங்கம், பீடம் இவற்றின் அளவு உயரத்தைக் கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

விஜயராசுசெவநாஅய சூயாநெநாவநெஷு வா |
வரிணாஹவநெ, வபூய மூராதீநா து காரயெசு ||

பூராஸாதிசுவாஷுமநா காரயெசிஷுநெந வா |
சூயாநெஷுநாஹநெவபூய வநெஷுபூய வஸெஷதஃ ||

சூயாதிஸுஹஸுமெயாம தஸெவ அரமொவூரெ |
தஸெவ யாநஸயந வலிஹாஸநாதிவிஷுநடி || 20 ||

வனவநெவ பூகாரெண சவாயாதிஸொஹநொதிடி |

(21-24) அகலத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது நீளத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது பள்ளமான இடங்களுக்கு சுற்றளவைக்கொண்டு கிராமம் முதலியவைகளுக்கு ஆயாதி க் கணக்குப் பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவைகளுக்கு அகலத்தினாலேயாவது நீளத்தினாலேயாவது, உயரத்தினாலேயாவது சுற்றளவினாலேயாவது ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம். இப்படியே வாயில், கோபுரம், ரதம் முதலிய வாகனங்கள், படுக்கைக்கான உபகரணங்கள், சிம்மாசனம் முதலிய உட்காரும் சாதனங்கள் இவைகளுக்கும் ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம்.

சூயாதீநா விஸெஷெண வஸஜிநுகலிஷுநெ || 21 ||

சூயம் வபூயம் யஸொசுஷெயம் நாவெநவாரதீநிடி |

முகூணம் |

தாரெணொதுஜஸம்வூரவிஃ ஸகஸாநாஜஸகம் தியிஃ ||

விவ்மெந யொநிகம் யுதும் பூரஸாஜாநி காரயெசு |

பூரஸாஜாநி வாஹூநாந் காரயெவிலுதெநவா ||

விஜோடியெந கம்(வெ)யொநிநிநாயா தயெவ வ |

வ்யாஸம் தாரகெணெவ நாவெந வாரஜீரிதடி ||௨௭||

விஹாரம் வயிவீஸு சவபூவீம் தயெவ வ |

மஹூஸம்வெ மஹூஸம்வெ வொசுஸெயா து

நிரீக்ஷயெசு || ௨௮ ||

சுஹுஸஹுஜிகெ வெவம் உசுஸெயம் காரயெசுஸுயம் |

சுதூயம் யஜுஹாஜுபாயா ஜாதுஜுமெந ஸஷதடி ||

சுயுயாநாந் தயெவொஹூம் ஷெஹஜாதுஜுமெந வா |

வ்வம் ஜாநாஜிஸம்ஸூரநாசு சுயாஜீநுவரிகலுயெசு ||௩௦||

(24-30) ஆயாதி முதலியவைகளுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமான அளவைக்கொண்டோ அல்லது ஆயம் வ்யயம் முதலானவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு வகை அளவைக்கொண்டோ கணக்குப் பார்க்கலாம். ஒரே வகை அளவைக்கொண்டு கணக்குப்பார்ப்பதற்கு 'ஸமம்' என்று பெயர். வெவ்வேறு அளவுகளைக்கொண்டு கணக்குப் பார்க்ப்பதற்கு 'மிச்சரகம்' என்று பெயர். ஆயம், வ்யயம் இவ்விரண்டையும் உயரத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக்கொண்டும் பிம்பங்களுக்கு அம்சம், திதி இவைகளை வீட்டம் உயரம் இவைகளைக்கொண்டும், ப்ராஸாதம் முதலியவைகளின் யோனியை அகலத்தைக் கொண்டும் கணக்குப்பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவை

[சூயாழி]

களின் ஆயாதிக்கை அகலத்தைக்கொண்டே நிச்சயிக்கலாம். லிங்கத்தின் உயரத்தைக்கொண்டு யோனி, தினம், ஆயம் இவைகளை நிச்சயிக்கலாம். வ்யயம், அம்சம் இரண்டையும் வீட்டத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக் கொண்டும் நிச்சயிக்கலாம். பவிபீடம், பிப்பீடம் இவைகளுக்கு அகலத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். கர்ப்ப கிருஹத்தின் தூண் வீட்டிலுள்ள தூண் இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். அஸ்திரம் (அதாவது அம்பு முதலியவை), சஸ்திரம் (கத்தி முதலியவை) இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிட வேண்டும். ஆத்மார்த்தமாக வீட்டில்வைத்துப் பூஜை செய்யவேண்டிய பிப்பங்களுக்கு மாத்ராங்குலத்தினால் கணக்கிடவேண்டும். ஆயுதங்களுக்கு தேஹலப்தாங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவ்விரண்டினாலும் கணக்கிடலாம். இவ்விதமாக ஆயாதி சுத்தி செய்யவேண்டும்

ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹு ஸுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹு |
 ஸுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹு வா
 ஸுஹுஹுஹுஹுஹு || ௧௧ ||

ஹிஹுஹுஹு ஸுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹு |
 ஹிஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹு ஸுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ௧௨ ||

நாநாஹுஹுஹுநாநாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு |

(31-33) சுக்லபக்ஷத்தில் நல்லநாள் நக்ஷத்திரம். பார்த்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல லக்ஷத்தில் சிலபத்தை செய்விக்கும் கர்த்தா ஜ்யோதிஷர்களை வரவழைத்து ஸ்தாபகர், ஸ்தபதி இவர்களுடன், பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுறிந்த வித்வான்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு சுத்தமான

முக்தி]

பிரதேசத்தில் ஸ்நானாதிகளால் தங்களை சுத்தி செய்து கொண்டு கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து ஆயாதிக்கணக்குப்பாட்டு ஆயர்தி சுத்தி செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஆயாதிகளைக் கணக்குப்பார்ப்பதில் பல வகையுண்டு. அவை இனிச் சொல்லப்படுகின்றன.

சுஷ்டிஷ்டிமுண்ணம் ஹநூசு ஹநூசுஹநூசுஹநூசு
தசு || ௧௧ ||

செஷ்டாயம் த்ரி யா ஹ்ராதம் சுஷ்டெண ப்ரயஜாஜிவெ |
வக்ஷிநநாஷ்டமுண்ணிதெ வஹதமுஷ்டஸலிஷ்டயடி || ௧௨ ||

வயடியஹவாஷ்டரவசெஷ்டமுஷ்டாஜாரம் ஹநாஜிவி |
ரவஷ்டலிமுஷ்டெணசு வஹ்விஷ்டாஜுதெ ஹிதடி || ௧௩ ||

யாதுஷ்டுதமுண்ணிதெ நவஹநூ நவாஸகடி |
வயடி நவாஷ்டமுண்ணிதெ தியயெத்ரிஸ்தாஹரெசு ||

வ்ருஷ்டமுணாஹதொஷ்டாவி | யொநிஷ்டு ஸ்ஷ்டாஜிவி |

(33-37) அளவைக்குறிக்கும் எண்ணை 8, 6 அல்லது 3 ஆல் பெருக்கி முறையே 12, 11, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சமே ஆயம். இப்படி மூன்று வகையாக ஆயத்தைக் கண்டு பிடிக்கலாம். 10, 9, 8 ஆல் பெருக்கி முறையே 7, 6, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் வ்யயம். இப்படி மூன்று வகையாக வ்யயத்தைக் கண்டுபிடிக்கலாம். 9, 8 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் ரூயிறு முதல்வாரமாகும். இப்படி 3 வகையாக வாரம் கிடைக்கும். 6, 8, 10 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாக தினம் என்னும் நக்ஷத்திரம் கிடைக்கும். 7, 6, 5 ஆல் பெருக்கி 9-ஆல் வகுக்க மூன்று வகையில் நவாட்சம்

[சூயாழி]

கிடைக்கும். 9, 8 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்க இரண்டு வகையாக திதி கிடைக்கும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க த்வஜமாதியாக யோசி கிடைக்கும்.

சுயவா஽நுபுரகாரொண சூயாழிவியிரும்புதெ || ௩௭ ||

வவஸுநநாரவெவபுரகா ஹரெசு ஶாடிஸாவிஹபுரெசு |

சூயம் திரயா ஸஜாவஸாதம் ஹவெதூசுக்ருஜஸொ விடிஃ ||

நவாஷு வெடிவரகா து ஶாவிஹபுராயெய்யபு |

நவாஷு தபுமூணம் ஸஷஹாராஶாரஶூயா ஹவெசு ||

சுஷுபு஽தூசுபுஸம்வரகா ஹபுதெ஽கெஷபிபுநம்

ஹவெசு |

வெடிநநாழிவரகா ஶ நவதிஸாஷுவிஹபுரெசு ||

நவாஸம் ஶ தியிஸெஸுவ யொநிஸுக்ருஜஸொ ஹவெசு |

(37-41) அல்லது வேறு வகையாகவும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 8, 9, 6 ஆல் பெருக்கி 12 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் ஆயமாகும். 9, 8, 4 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் வ்யயம் மூன்று வகை. 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். 8, 10, 12 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் மிச்சம் தினம் அல்லது நக்ஷத்திரமாகும். 4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். 9 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்கக்கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் யோசியாகும்.

சுயவா஽நுபுரகாரொண சூயாழிவியிரும்புதெ || ௪௧ ||

இக்கணம்]

நவநாமரவெவையுந் நுஞ்ஞாநுநெடுவெவையுநெடு
செவ்வையம் திருநா நெடுநாமரவெவையுநெடு ||

வயிடுதெவையு வயுந் நெடுநாமரவெவையு
வெவையு ||

சுருநாமரவெவையு நெடுநாமரவெவையு வயுந் ||

வயிடுதெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||

சுருநாமரவெவையு நெடுநாமரவெவையு வயுந் ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

வெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

சுருநாமரவெவையு நெடுநெடுவெவையுநெடுநெடு
வெவையு ||சச||

முகுண்ட]

மத்யமம். நாம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது அதமம். இப்படி எண்ணிக்கிடைக்கும் எண் 1 ஆனால் அதற்கு ஜன்மம் என்று பெயர். 2 ஆனால் சம்பத்து, 3 ஆனால் வீபத்து, 4 ஆனால் கேஷமம், 5 ஆனால் ப்ரத்யுரம், 6 ஆனால் ஸாதகம், 7 ஆனால் வதம், 8 ஆனால் மைத்ரம், 9 ஆனால் பரம மைத்ரம். 9 ஐக்தாண்டினால் மறுபடி 1, 2, 3 என்று. 9 வரையில் எண்ணி பலனைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் 3 முறை வரையில் செய்யலாம். இவைகளுள் 3வது நக்ஷத்திரம், 5வது நக்ஷத்திரம், 7வது நக்ஷத்திரம், 13வது நக்ஷத்திரம், 17வது நக்ஷத்திரம், 18வது நக்ஷத்திரம், 22வது நக்ஷத்திரம், 27வது நக்ஷத்திரம் இவை விலக்கத்தக்கவை. மற்றவை சுபம். 22வது நக்ஷத்திரத்திற்கு வைணுசிக நக்ஷத்திரம் என்று பெயர். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திய நக்ஷத்திரம் 27வது நக்ஷத்திரமாகும். 13வது நக்ஷத்திரத்தில் சந்திரனுடைய அம்சம் விலக்கத்தக்கது. மற்ற அம்சங்களாக இருந்தால் சுபம். மேலும் ஜன்ம நக்ஷத்திர பாதத்திலிருந்து 88வது பாதமும் விலக்கத்தக்கது. மற்ற பாதங்கள் சுபம்.

ஜந்நநாகக்ஷபுராநக்ஷபுரணாகக்ஷபுரஸூலஹி விஹி |

திஷ்டபுரணவாரஸூலபுரணவிஷ்ட வாரிவெகுலபுரண ||

தெஷ்ட நக்ஷபுரணகம் யக்ஷ வஜ்யபெஜ்ஜுலஹி ||

வாவம் வரீக்ஷபுரணபுரண நக்ஷபுரணா

விஸேஷதஃ || ௫௫ ||

(54-55) ஜன்ம நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் மூன்றும் ஒரே நக்ஷத்திரமானால் சுபம். ஆனால் பூசம், மூலம், மகம்,

முஷணம்]

(58-59) நிர்மானம் செய்யப்படும் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நஷத்திரத்தின் எண்ணை இரட்டித்து நான்கால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சம் பாம்சமாகும். நஷத்திரம் ௪ம் என்பது இதன் பொருள். இந்த பாம்சத்தை நூறால் பெருக்க சில்பத்தின் வயது கிடைக்கும். பாம்சம் சில்பத்தை செய்விக்கும் யஜுமானனுடைய ராசிக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.

புயோஷி அபிதீயம் வ துதீயம் வ வதுயுக்டி |
 வதுஷாடிஸவொவெதம் சுஸுதூபி நிர்ஷயெசு || சுய ||
 சுஸுதூரெவதூந்தா வ ஸவாடியுமயம் டிநடி |
 ஜெஷாபிநீநவயுக்தம் னகெகம் து வுயுக்ட் வுயுக்ட் ||
 னவம் நாஸிவிபுயெயி ஸுாசு தஜாஸெஸொ
 விஸெஷத: |
 ஜெஷவ்யூபிக(ஸ்ரீ வ) ஹளஜெஸள தவஸு வங்ஸுவிதொ
 வுய: || சுஉ ||
 வுஷதெளஸெஸுள ஹுமுகெஷதெள ஸுயுக்டா
 மெஸுளவததூஹுசு |
 ஜிஸுநகமெஸு வுயுகெஷதெ தவஸுஸுதூ
 டிவாகர: (நிஸாகர:) || சுந ||
 சுஹீரஸுஞ்ஜெஷவதூஸுஸுஸுயுமயும
 (ரிநொ) வுய: |
 வுஸுஹஸு ஹாஸுரொஷெவ ஸுஸுஸுயுஸுயுஸுயுஸுயு
 (ததூஹுடிள சுஜெராமுர: || சுச ||
 யமதீபுள முமுகெஷதெள விசுகுஜிநு
 (சுஜெநு) முஹாஸுஸுஸு |

[சூபாடி]

கூலகரவொநொவிடீ கூஜெநுழிவாகரா? || கூரு ||

ராஸிதத்திசூபாடி சூவவெழுவ சீதிபுதா? |

(60-66) அசுவதி முதல் ஒவ்வொரு நஷத்திரத்திற்கும் முதல் பாதம், இரண்டாம் பாதம், மூன்றாம் பாதம், நான்காம் பாதம் என்று நான்கு பாதங்கள் கணக்கிட வேண்டும். அசுவதி முதல் ரேவதி வரையில் உள்ள 27 நஷத்திரங்களையும் மேஷம் முதல் மீனம் வரையில் உள்ள ராசி 12க்கு வீதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது ராசி ஒன்றில் 2½ நஷத்திரம் அடங்கும். இவ்விதமாக ராசியை நிச்சயிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ராசிக்கும் ஏற்பட்ட அதிபதியும், அதிபதியின் சத்ரு மித்ரர்களும் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. மேஷத்திற்கும், வ்ருச்சிகத்திற்கும் அதிபதி செவ்வாய். அவருடைய சத்ரு புதன். 1 வ்ருஷப தலாத்திற்கு அதிபதி சுக்ரன். அவருடைய சத்ரு சந்திரனும் சூரியனும் மிதன் கன்னிக்கு அதிபதி புதன். அவருடைய சத்ரு சந்திரன். கடகத்திற்கு அதிபதி சந்திரன். அவருக்கு மித்ரன் சூரியனும் புதனும். சிம்மத்திற்கு அதிபதி சூரியன். அவருடைய மித்ரன் செவ்வாய், சந்திரன், குரு. தனுசு, மீனத்திற்கு அதிபதி குரு. அவருக்கு மித்திரன் சுக்ரன், செவ்வாய், சந்திரன். மகர கும்பத்திற்கு அதிபதி சனி. இவருடைய சத்ருக்கள் சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய் ஆகும் இவ்வாறாக ராசிகளின் அதிபதிகளும் அவர்களின் சத்ரு மித்ரர்களும் சொல்லப்பட்டது.

ஜெஷஜெஷாஷா வ ககரொ கருகககபுடகள் தயா || கூகா ||

1. கிரகங்களின் சத்ரு மித்திரர்கள் மூலச் சுலோகத்தில் கண்டிருப்பது சில இடங்களில் ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களை ஜோதிஷ சாஸ்திரத்துக்கு அனுகுணமாகத் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

யுகூணம்]

உகூதுளாதுள ராவாழிதுஜாராஸி: புகூதிபுதம் |

தபூரொஸுஷுதம் நீவம் வியிதபூஜையெஹுயம் || சுள ||

(66-67) மேஷம், வ்ருஷபம், மகரம், கன்னி, கடகம், மீனம், துலாம் இந்த ராசிகள் முறையே குரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களின் உச்சஸ்தானங்கள். உச்சஸ்தானத்திலிருந்து 7வது ராசி நீசஸ்தானமாகும்.

சுதுபூராஸுநுகூலம் ஸூசு பாநநகூதுலாஸகம் |

சுதுபூநாகூபூராஸுஸு வதுஷுஷாஸகம் துஜெசு ||

வாடிஸீ வெவ ஸாதூஜூ செஷாஸெஸுவ ஸுலாவஹா: |

வாடிஸாஷுபூராஸிஸு ஷடபுவதுயபுள விஸெஷத: || சுசு ||

ஸகாஸாவஸுவமபூஸு சுதிதுஜாஸுலாவஹா: |

ஸகூநீவவயம் ஹனி வஜுயெஹுஹகூயா || எயி ||

(68-70) சில்பத்தைச் செய்யிக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு சில்பத்தின் அளவினால் ஏற்பட்ட நகூத்திரத்தின் பாம்சம் அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். எஜமானனுடைய நகூத்திரம், நாம நகூத்திரம் இவைகளுக்குரிய ராசிக்கு நாலாவது, ஆறாவது அம்சத்தை விலக்கவேண்டும். பனிரெண்டாவது ராசியையும் விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம். இது பொதுவீதி. 12வது, 8வது, 6வது, 4வது ராசிகள் ஒரே அம்சமாக இருந்தாலும் அல்லது மித்திரனது அம்சமாயிருந்தாலும், உச்சாம்சமாயிருந்தாலும் சுபத்தையே கொடுக்கும். சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியையே உண்டாக்கும். அவற்றை விலக்கவேண்டும்.

[சூயாடி]

ஸவ துதூலுத்வெடியும் நவஹாநூநவாஸாகடு |
 தவூரம் ஸத்திஹத்திஸ்ய யமெநூ நாவதிக் கிவம் ||எக||
 நிவீடுதிரயம் வெவெநூ நவாஸாநி ஹவனி ஹி |
 தவூரம் ஹவிவ்சு(வாயம்)ஷணாம் வஜ்யெஜ்யஹநூயா ||

(71-72, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு இவைகளால் பெருக்கி ஒன்பதால் வகுக்க மூன்று வகையாகக்கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். ஒன்பது நவாம்சங்களுக்கும் முறையே தஸ்கரன், சக்தி, புக்தி, தன்யன், ராஜா, க்லீபன் (அலி) பயமின்மை, அதனன் (தரித்திரன்) ப்ரேஷ்யன் (வேலைக் காரன்) என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் தஸ்கரன், அதனன் க்லீபன் இந்த நவாம்சங்களை விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம்.

வய்யுதவாஷூரவாகெவியிஃ வநூதிஸ்தாஹரொசு |
 நநூலூரஜயாரிகூ வுணூடாவெதி வுநம் வுநம் ||

நநூம் ரிகூவிநா வாகூஸுஸுஹம் வுவிஸ்யதெ |
 சுயம்மாஸூஸ்யஸூவெடு வுஜிதா நவஜீ விநா ||எச||

புமெ வுசுஜீ ஷஷீ விதீயா வுஜிதா உதாஃ |

(73-75) ஒன்பது, எட்டு, ஆறு இவைகளால் பெருக்கி 30ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். திதிகளுக்கு நந்தா, பத்ரா, ஜயா, ரிக்தா, பூர்ணா என்று ஐந்தைந்து திதிகளுக்கு வரிசையாகப் பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் நந்தை, ரிக்தை இவையிரண்டையும் தவிர மற்றவை சுபம். ஒற்றைப்படைத் திதிகளில் நவமியைத் தவிர மற்றவை சுபம். இரட்டைப்படைத்திதிகளில் தசமி, ஷஷ்டி, துவதீயை இவை சுபம்.

யுக்தணம்]

தியிவாரவாசாயொம சுகுடாஜீநாம் விஸெஷதஃ ||

சாடிஸெகாடிஸீ வெவ வங்ஜீ வ விகீயகா |

ஷஷா தயாஷஷீ வெவ நவஜீ வ தஸெவ வ || எக ||

ஷணயொமஜிதி ஷுதா தம் சுகெஷாஷஜதம் ஹவெசு |

(75-77) திதி, கிழமை இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படும் சேர்க்கையின் யோகம் வருமாறு:—ஞாயிறு முதல் ஏழு நாட்களிலும் முறையே த்வாதசி, ஏகாதசி, பஞ்சமி, த்விதீயை ஷஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி இவை சேர்ந்தால் அதற்கு தண்டயோகம் என்று பெயர். அதை விலக்த வேண்டும். மற்றவை சுபம்.

தியிவாரவாசாயொம தம் வசுஷுதெ தவிஸெஷதஃ ||

சுஜிதூஜீவ வணுஜூஜிநுவெவெசு விகீயகெ |

ஹஜெவ வளணுரெவதூள ஹாணூம்

வளஜுவஜீ || எஅ ||

ஜீவெவூதிவஜாஜெஷாஜாஷஜூம் ஸுகுரொஹிணீ |

சுஜெஷுவரெவதீவெவ வாடிஸீவெவெதெ தயா || எக ||

நாஸயொமஜிதிஷுதா தம் சுகெஷாஷஜதம் ஹவெசு |

(77-80) திதி, கிழமை, நஷத்திரம் இவை மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கையினாலுண்டாகும் யோகம் இனி சொல்லப் படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமையோடு, கார்த்திகையும் பஞ்சமியும் சேர்ந்தாலும், திங்கட்கிழமையோடு சித்திரையும் த்விதீயையும் சேர்ந்தாலும், செவ்வாய்க் கிழமையோடு பெளர்ணமியும் ரேவதியும் சேர்ந்தாலும், புதன்கிழமையோடு பரணியும் சப்தமியும் சேர்ந்தாலும், வ்யாழக் கிழமையோடு

[சூயாழி]

ப்ரதமையும். கேட்டையும் சேர்ந்தாலும், வெள்ளிக் கிழமையோடு ரோஹிணியும் அஷ்டமியும் சேர்ந்தாலும், சனிக் கிழமையோடு ரேவதியும் த்வாதசியும் சேர்ந்தாலும், 'நாச யோகம்' என்று பெயர். இது விலக்கத்தக்கது. மற்ற சேர்க்கைகள் அமிர்தயோகம் ஆகும்.

நநரூபாழிவருவா யொநிவிஃஷ்வயெதுயா || அயி ||

ஸெஷு: வபுவபாழிஷுஷுரபெஷா ஸ்ரெஜா யந்ரஹு
கெவஸீ |

ஸாராபெயஸுவுஷுஷு: வரொநாமஹு வாயஸ: || அக ||

ஸ்ரெஷிவிஹவரஷாஹஸீ ஸுஸாஸாநாஸாஸு வஜிபுயெசு |
முராதீநா து வாஸுவிநா ப்ராஸாநாழிநஸெவ வ ||

வபுவபாஸாழிஸு தாயொநி: ப்ராநகஷிநாஸு நெண து |
ஸ்ரெஷுணொநிஸு வபுவபாஸாஸு நிஷியுநெ ||
ததுக்ஷுரபெஷு தநெஷாநி: ப்ராநெந ப்ராஜாயநெ
(ஜாயநெயி) |

ஸுஸாஸு: வபுவபாஸாஸு தநெந விஸீயநெ || அச ||

ஸ்ரெஷுஷுநெ ஸுஸாஸு: வா ஸுஸு: வா வரஷுஷு
ஸுஸாஸு |

ஸுஸாஸு: ஸுஸாஸு: யநயாஸுஸாஸு: ||

வரஷுஷுநெ ஸுஸாஸு: யநயாஸு: யநயாஸு: ||
ஸுஸாஸு: ஸுஸாஸு: யநயாஸு: ||

உதுரெ வரஷுஷு: ஸுஸாஸு: யநயாஸு: ||
வரஷுஷு: ஸுஸாஸு: யநயாஸு: ||

[சூயாதி]

படுத்தினால் தனதான்யம் விருத்தியடையும் வருஷப
யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜ்யோனி, கஜ்யோனியுள்ள
நீர்மாணம் ஏற்படுத்தவதனால் புத்ரன் தனம் இவை
உண்டாகும். கஜ்யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜ்யோனி
யுள்ள நீர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனால் எல்லா சுபங்களும்
உண்டாகும். மேலும் வடக்கு திசையில் வருஷபம் அல்லது
சிம்மம் சேர்ந்தால் மரணம் சம்பவீக்கும். மேற்கே சிம்ம
யோனி சேர்ந்தாலும் அதேபலன். தெற்கில் வருஷபம்
கஜம் சேர்ந்தால் ஆபத்தை உண்டாக்குர். வருஷபத்தின்
ஸ்தானத்தில் மற்ற யோனிகளைச் சேர்க்கலாம். மற்ற
யோனிகளின் ஸ்தானங்களில் வருஷபத்தைச் சேர்க்கக்
கூடாது இவ்வாறு 5 இரட்டைப்படை யோனி சொல்லப்
பட்டது. ஒற்றைப்படை யோனியும் ¹ இப்படியே மூன்று
வகையாகப் பிரித்துப் பலன் கொள்ளவும்.

ஸவ்யொநிஸ்யாவணு யொநி: ஸ்லாசு கீரணி
யொநிகடி |

ஷஜ்ஜீஷஹமாஸார டயூலம் வணலம் தயா || கூய ||

ஸெவதம் நிஷயம் ஸவ்யொநிவி: கூவயெசு
தா தசு |

வாவம் ஸவ்யஸுரொயொநிலகுதயொநிவிபுயீயதெ ||

வரயிவ்ராவஸ்யா தெஜொவாயுராகாஸரெவய |

கூவயெதுணுயொநிஸுாசு டசஷிணாஹவநீயகடி ||

மாஹபவதம் க்ரிவிஸூதி ஸம்ஸ்யாவ விஸஜுதெ |

ஷஜ்ஜு ஜீஷஹா டயூ: வுஜிதாஸூநுவஜிபுதா: ||

1. இந்த ச்லோகத்தின் பிற்பகுதியின் பொருள் சரியாக
விளங்கவில்லை.

முக்திண]

ஹதெஷு வ்யயிவீஜோதி: நெஷாவநூநி
வஜ்யெசு |

மாஹபவதூஹவநீயள வஜிதள வநூ
வஜிதள || கூச ||

ஷஜ்ஜு வவபுஜிஷ்ஞு ஸந்தம் ஷ்ஷிணோதுரோ |
உயுஜ்ஜு ப்ரஸஜ்ஜு: ஸூசு ப்ரஸிஜே ஷ்ஷெஹாவெசு ||

ஸவெபுஷாஜிவாவூதநாம் வஜிதெ வ்யயிவீஜெநெ |
வாரூணே ஷ்ஷிணெஸொஜே ஸௌஷு
ஜாஹவநீயசு || கூச ||

ஸவெபுஷாஜிவாவூதநாம் மாஹபவதூ து
யொஜ்யெசு |

வதுவிபுயபூகாரேண யொநிஷ்ஞெகௌஸ்யுதது ||

யுமாநாம் வ சுயுமூ: ஸூசு யுமூ: வவபுயொநிகது |
சூயாஜிநு யொஜ்யெஜீநு வவபு: வவெபுண
ஸந்தம் || கூச ||

விதீயெந விதீயம் து துதீயெந துதீயசு |

தஸு வ்யபூயகெவபுஜி ஹாநிஷ்ஞாதுஸவ்யுயா ||

யபூகூஜெணகதபுஷு விவரீதம் விவசுகரது |

(90-100) யோநியை ஏழாகவும், ஐந்தாகவும், முன்றாகவும் கணக்கிடலாம். ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவைகளுக்கு ஸப்த ஸ்வரங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்பவை ஒன்று

முதல் வரிசையாகப் பெயர்களாகும். ஐந்தாகக் கணக்கிடும் போது பஞ்ச பூதங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பவை முறையே ஒன்று முதல் பெயர்களாம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் போது திவித அக்னிகளின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே தக்ஷிணாக்கினி, ஆஹவரீயம், கார்ஹபத்தியம் என்பவை பெயர்களாம். ஏழாகக் கணக்கிடுவதற்கு ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தையும் ஐந்தாகக் கணக்கிடும்போது ஐந்தால் வகுத்த மிச்சத்தையும், மூன்றாகக் கணக்கிடும்போது மூன்றால் வகுத்த மிச்சத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏழாகக் கணக்கிடும் யோரியில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், மத்யமம் இம்மூன்றும் சுபம். மற்றவை அசுபம். 5 ஆகக் கணக்கிடும் யோரியில் ப்ருதிவி, தேயு, இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் யோரியில் கார்ஹபத்தியம், ஆஹவரீயம் இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மேலும் ஸப்த யோரியில் ஷட்ஜம் எந்த திக்கிலும் சுபம். மத்யமம் தெற்கிலும் வடக்கிலும் சுபம். ரிஷபம் மேற்கில் சுபம். பஞ்ச யோரியில் ப்ருதிவியுள் அப்பும் எல்லாவிடங்களிலும் சுபம். த்ரியோரியில் ஆஹவரீயம் மேற்கிலும், தெற்கிலும், வடக்கிலும் சுபம். கார்ஹபத்தியம் எல்லாதிக்குக்களிலும் சுபம்.

இவ்விதமாக 4 வகையாக யோரியை ஆயாதி சுத்தி செய்யும்போது ஏதாவது ஒரு வகையில் சுத்தியாக வேண்டியது அவசியம். மேலும் இரட்டைப்படை யோரியின் ஸ்தானத்தில் இரட்டைப்படை யோரியுள்ள நிர்மாணத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒற்றைப்படை யோரியின் ஸ்தானத்தில் ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை இரண்டு வகை யோரியுள்ள நிர்மாணத்தையும் செய்யலாம். மேலும் ஸப்தயோரி, பஞ்சயோரி, த்ரியோரி இந்த மூன்று

றுகூணம்]

வகையாக யோசி சுத்தி செய்யும்போது அததற்கேற்பட்ட விதிப்படி கணக்குப் பார்த்துக் கூடுதல் குறைத்தல் செய்ய வேண்டும். ஒன்றோடொன்று கலந்து சுத்தி செய்யக் கூடாது. அது ஆபத்தை உண்டாக்கும்.

மெகுபுருவணரெவதூ: வுநவபுலுதி

ஹலுகா: || ஈ ||

சுபூரிநீபுமரீஷ்டம் வ வுஷ்டம் டெவமணா: ஸுபுதா: |

சூணுதூராணி வடுவபுராணி ரொஹிணி வ

தமெவ வ || ஈக ||

ஹாணாபுரா வ விஜெயா பாநுஷா ஹதி சீதிபுதா: |

சுபூதிசா வ உவா22ஸுஷா விஸாவாஸததாரகா || ஈஉ ||

புவிஷா விசுலாயுதா ஜெஷா உலு வ ராக்ஷஸா: |

வமணவொதூவிஷாசு தபூரீயநவபுநடி || ஈங ||

புலு2 டெவபாநுஷ்டம் வுசுபெளசூலிவபுநடி |

சுபுலு டெவராக்ஷஸு குயு:ஸ்ரீயநபாடிஸெசு || ஈச ||

புஷ்டுராக்ஷஸுயுதூ பாணம் பூவியீயதெ |

(100-:05) அனுஷம், திந்வேணம், ரேவதி,¹ புனர் பூசம், ஸ்வாதி, ஹஸ்தம், அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், பூசம், இவை தேவகணம். பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி ரோஹிணி, பரணி, திருவாதிரை, இவை மனுஷ்யகணம் கிருத்திகை, மகம்,

1. சோதிட நூல்களில் ரேவதி மனுஷ்யகணம் என்றும், சதயம் மனுஷ்யகணம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[சூயாழி]

ஆயில்யம், விசாகம், சதயம், அவிட்டம், சித்திரை, கேட்டை, மூலம் இவை ராக்ஷஸகணம். கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரமும் சில்பத்தின் அளவால்கிடைத்த நக்ஷத்திரமும் ஒரே கணமாகில் உத்தமம். சகல சம்பத்தும் உண்டாகும். இவை தேவகணம், மனுஷ்ய கணமானால் மத்யமம். புத்திர பௌத்திர விருத்திபுண்டாகும். இவை தேவகணம் ராக்ஷஸகணம் ஆனால் அதமம். ஆயுள், சம்பத்து இவையுண்டாகும். இவை மனுஷ்யகணம் ராக்ஷஸகணமானால் மரணத்துக்கு ஹேது உண்டு.

நக்ஷத்ருவாரஸம்யுக்தம் யொமம் தக்ஷபுவியீயதெ ||

விசாவாஜவா஽நுராயா ஸுவ ஷாதிஷுரொஹிணீ |
சுயிரீஜ்ஜமஸிரொஜெஷா ஸுயெபுஷா஽நுயாவராஃ ||

தீண்ஸுதூராணஸுதீஹ ஜவாவித்ரா஽நுராயிகா |
விசாவாவொஜஸம்யுக்தா மரயொமொ஽நுயாவராஃ ||

பெராஜஸாவொதூராஷாஜா விசாவாஸ்வணாஜுபஸு |
ஜெஷாஸதவிஷுஹாஜெ மரயொமொ஽நுயாவராஃ ||

வசுவபுத்ருயொஜவாஸவபா வுஷு வளஸ்தாயஜஸ்யா |
ஸூராவரா஽ஸிரீஜ்வொயெ மரயொமொ஽நுயா
வராஃ || ராகு ||

உதூராஷாஜரொஹிணௌ வாருணாக்ருதீகொதூரெ |
ஜ்ஜமஸிரொகூரெஜீவெ மரயொமொ஽நுயாவராஃ ||

ஸ்வவிஷாவித்ருரொஹிணௌ ஜெத்ருஸுயபு
ஜவாஸ்யா |

[சூயாழி]

கிழமைபோடு உத்திராடம், ரேவதி, ஹஸ்தம், திருவோணம், பூசம், சதயம், புனர்பூசம், உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் தத்தயோகமாகும். இவை தவிர மற்ற சேர்க்கைகள் சுபம்.

ஜாதஸூகம் வியெயம் ஸூசு வுபாஹணாழி
வதுஷ்டபி |

வதுராயிகாஸீதஸூகம் ஸவிஷஷ்டஸூகம் தயா || ராகம் ||

வதுவிபாஸாஸூகம் வெவ வெஷாஸாஸா தவெவவ |

ததுஷேகாஸஸாயுதம் ததுஜாதஸூகம் உதடி || ராகம் ||

ததுஸாஷ்டபூவஸூகம் து ஸவஸிஸாஸூகம் உதடி |

விஜநுநூவவிபாஸாஸூகம் துஜாதஸூகம் து ||

புமஸிராஸி ஜெஷா வுவிபாஸாஸூகம் து ||

யுதிநம் வியிவஸாஸூகம் து ||

யுதிநம் வியிவஸாஸூகம் து ||

ததுஷேகாஸஸாயுதம் து ||

(113-117) சிற்பம் எந்த எஜமானனுக்காக நிர்மாணிக்கப்படுகிறதோ அவனுடைய ஜாதியைப் பொறுத்து சிற்பத்தின் அளவோடு அடியில் விவரிக்கப்படும் ஜாத்யம்சம் என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஆபாதி சுத்தம் செய்யவேண்டும். சிற்பத்தின் அளவில் 84-ல் 1 பங்கு பிராம்மண ஜாதிக்கும், 62-ல் 1 பங்கு க்ஷத்திரிய ஜாதிக்கும், 24-ல் 1 பங்கு வைசிய ஜாதிக்கும், 16-ல் 1 பங்கு குத்திர ஜாதிக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜாத்யம் சுத்திற்கான பாகத்தைச் சேர்த்துக் கிடைத்த அளவை எட்டால் பெருக்கி இருபத்தேழால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் அச்வினி முதலாக தினம் அல்லது நக்ஷத்திரத்தைக் குறிக்கும். உதாரணமாக சிற்பத்தின் அளவு நான்கு ஜாதிகளுக்கும் முறையே 84, 62, 24, 16 எனக் கொண்டால்

முக்திண]

ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்த அளவு முறையே 85, 63, 25, 17 என ஆகும். இவற்றை 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் முறையே மிஞ்சிவரும், சேட்டை, பூரம், அச்சினி ஆகும். இவ்விதமாகக் கிடைத்த சிற்பத்திற்கான நகரத்திரம் கர்த்தாவின் நாம நகரத்திரத்துக்குச் சமமானால் தன விருத்தி, குல விருத்தி, பசு விருத்தி, பூமி விருத்தி இவைகளைக் கொடுக்கும். அல்லது சிற்பத்திற்காகக் கிடைத்த நட்சத்திரத்திற்கு நாம நட்சத்திரம் அனுகூலமாக இருந்தாலும் சபம்.

ஸுலோகமேவ ஸம்யுக்தம் ராஜ்ய ராஜிவாவஸுஷம் |
 சூரியாஷ்டாஸம் பூஜிதவாநு சூரியாஷ்டாஸம் விஜாநகடி ||
 வாஸுஷ்வராஜிகாநாம் வ சூரியாஷ்டாஸம் பூயொஜயெசு |
 ஸதாஸாசு திரிஸாஷ்டாஸாஜி ஹஜெஜுகாஸெந
 யொஜயெசு || ககக ||

(118-119) விமானம், வாஸ்து அல்லது ஏனைய கட்டடம், பிம்பங்கள் இவைகளின் அளவு அரசன் அல்லது மற்ற கர்த்தாவினுடைய நகரத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான அளவாகவே இருக்கவேண்டும். அப்படிப் பொருந்தா வீட்டால் அளவை நூறு கூறுக்கி உள்ள அளவோடு முப்பது பங்கு முதல் நூறு பங்கு வரையில் பொருந்தும் அளவு கிடைக்கிறவரையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வனவலாயாஜிகம் ப்ரோக்தம் ததூதம் தம் ப்ரவக்ஷுதே |
 யொமம் ஹொமம் வ ஸாப்ராஹ்மீ விரம் யாத்நம்
 யதம் ஸம்வடி || கஉயி ||

யதம் ஜோதம் வ ஹொமம் வ வலிவிதம் வாயுதாயகடி |
 வாத்நாயதநாநாநி யயாயதம் ததூதாநி வெ || கஉக ||

[சூயாதி]

(120 121) இவ்வாறாக ஆயாதிக்கணக்கு சொல்லப் பட்டது. அவை ஒவ்வொன்றின் பயன் இனிச் சொல்லப் படுகிறது. ஆயம் பனிரெண்டுக்கும் முறையே யோகம், (அதிர்ஷ்டம்) போகம், (சுகானுபவம்), ஸம்ப்ராப்தி (கிடைத்தல்) வீரம், தான்யம், தனம், சுகம், தர்மம், ஞானம், யோகம், சித்திதம் (சித்தியைக் கொடுப்பது), அர்த்ததாயகம் (செல்வத்தைக் கொடுப்பது) என்று பெயர். அவற்றின் பலனும் பெயர்களின் பொருள்களே யாகும்.

சுதீநாஸம் தயா பீலிராவவஹு சூவயுகமடி ।

வக்ஷஹீகம் வ விஜயா டரிஹம் ஸ்ரீபுஹம் கரணாடி ॥

வசூநாஸஸு வஷிஃ ஸ்ராஸ ஹெதூதெவ்யநாஹதஃ ।

(122-123) வ்யயம் பத்து வகைக்கும் பேயர்கள் வருமாறு:— அக்னி, நாசம், ருத்தி (செல்வம்) ஆபவத் (?) புத்ரவர்த்தனம், சக்ஷர்ஷீணம், விஜயம், தரித்திரம், ஸ்ரீப்ரதம், புத்ரநாசம், புஷ்டி இவைகளாம். இவைகளின் பலன்களும் இப்பேயர்களின் பொருளேயாகும்.

சூயாயிகூம் வ்யயம் க்ஷீணம் தஹும ஸுஹம் வ்யுதடி ॥

வ்யாயிகவஸம் யதூக் ஸவயஸவக்ஷயொ ஹவெக் ।

... ..

... ..

(123-125) ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது சுபத்தைக்கொடுக்கும். வ்யயம் அதிகமாகவும் ஆயம் குறைவாகவும் அல்லது இரண்டும் சமமாகவோ இருந்தால் சம்பத்தைக் குறைக்கும்.

... ..

ஞெஞ்ஞா]

சுருங்குமலர் ஹனி வஜ்யெயுலுலுயா || கடக ||

தவூரொ நாஸொ ஹுத்யுநயாநுவிவூலிதா |

சுருங்குமலர் ஹுத்யுநயாநுவிவூலிதா ஹவெச ||

நூவ் கெஞ்சுநாயுவய்யுது தீவ் சுயஹாழிமெச |

நிலீயுதி ஹுத்யுநயாநுவிவூலிதா யநநாஸநு ||

பெருஞ்ஞா துஜெசு ஜயத்யு ஹுத்யுநு

வளஞ்ஞாலிவய்யுநு |

நவாஸகமலுஜெயம் துஜுலாஸுலுவிதச || கடக ||

(120-129) சத்ரு ராசியும், நீச ராசியும் கெடுதியைச் செய்யும். அதை விலக்கவேண்டும். நவாஸம் ஒன்பதின் பலன் வருமாறு:— தஸ்கரம் நாசத்தையுண்டுபண்ணும். புத்தி தனதான்யத்தை விருத்தி செய்யும். சக்தி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். தன்யம் தனத்தைக் கொடுக்கும். ந்ருபன் பூமி ஆயுள் இவற்றை விருத்தி செய்யும். க்லீபன் கலகத்தை உண்டாக்கும். நிர்பீதி பிரியத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும். தரித்திரம் தனத்தை நாசம் செய்யும். ப்ரேஷ்யன் ஐயத்தையும் புத்ர பௌத்ராதிகளையும் விருத்தி செய்யும்.

திலீ: வலுவூவாஸ ஜஞ்சவா பூயாழிமலாஹு ||

தயொவியுநா(வஜ்யுநா)பூயா விஜ்யாசி வித்யாயா

யநகூய || கக ||

சுருத்யா விஜயம் ஜெயம் வதூய் விஜயகூய ||

வணு வுஞ்ஞாலி: ஹுத்யு ஹுத்யு வாயுஷு

வய்யுநு || கக ||

[சூயாஜி]

வலுஜீ யொமலாவுராதா ஸஷுஜாரொமுவயபுநடி |

நவஜீ யநநாஸா ஸுஸாஸு டுஸஜீ ஜீவபுஹொமடா || ககஉ ||

வனகாடிஸீ வயஃ ஸ்ரொகூதா லாடிஸீ வுசூவயபுநடி |

வலவபுஸஸவசு சூயொடிஸுரொ தஹ்ரெ யநநாஸநடி ||

சூரவணுவரஜம் ஸளவஹொ தஹ்ரெ து விநாஸநடி |

(131-131) திதினைப் பூர்வபக்ஷம் பதினைந்து, அபர பக்ஷம் பதினைந்தாகப்பிரித்துப் பலன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் பூர்வ பக்ஷத்தில் பிரதமை விலக்கத்தக்கது. த்விதீயை தனத்தைக் குறைக்கும். த்ருதீயை ஜயத்தைக் கொடுக்கும். சதூர்த்தி செவ்வத்தைக் குறைக்கும். பஞ்சமி புத்ர விருத்தி செய்யும். ஷஷ்டி ஆயுளை விருத்தி செய்யும் சப்தமி செளக்யத்தைக்கொடுக்கும். அஷ்டமி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். நவமி தனத்தை நாசம் செய்யும். தசமி வெகு காலம் செளக்யத்தைக்கொடுக்கும். ஏகாதசி ஆயுளை விருத்தி செய்யும். த்வாதசி புத்ர விருத்தி செய்யும். த்ரயோதசி எல்லா ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். சதூர்த்தசி யும் தனத்தை நாசம் செய்யும். பெளர்ணமி அதிக சத்தியைக்கொடுக்கும். அதன் பிறகு உள்ள அபர பக்ஷத்திலுள்ள 15 திதிகளும் தனத்தை நாசம் செய்யும்.

நக்ஷத்ரவாரஸம்யுக்தம் தியியொநிஹுநாநிதடி || ககச ||

தஹ்ரெ ஹெஸுவலாவுராதா வுசூவளசூலி

வயபுநடி |

(134-135) நக்ஷத்திரம், கிழமை, திதி, யோனி இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளாக ஏற்பட்டால் அதுவே ஈபம், புத்ர பெளத்ரர்களை விருத்தி செய்யும்.

ஹக்ஷணம்]

பூஜாதிவாயஸாஹம் யசு ஸுலாஸுலாஹிஹொஹுதெ ||

ஸ்ரீகரணாதிநாஸம் ஸுஸாசு விஜயம் கருஹம் ஹவெசு |

வாசுதூ மூலம் உ ரொமம் ஸுஸாசு சூரொமம்

யநநாஸமடி || ககசு ||

(135-136) த்வஜம் முதல் வாயஸம் வரையிலுள்ள எட்டு வகை யோனிகளுக்கும் பலன் முறையே (1) செல்வத்தை உண்டாக்குவது (2) அக்னியினால் கெடுதி (3) ஜெயம் (4) கலகம் (5) புத்ரோத்பத்தி (6) வியாதி (7) ஆரோக்கியம் (8) தனநாசம் ஆகும். இவ்விதமாக அஷ்டயோனிகளின் பலன் சொல்லப்பட்டது.

சுஷ்டயொநிரிதிஸூதம் ஸஷ்டயொநிவிபுஸிஷுதெ |

ஷஜ்ஜ் ஸ்ரீகரணாரொமம் பீஷஹம் வாசுதூவயபுகடி ||

மாயாஸம் கருஹம் விஷுஸு உயுரொ ரொமஹொ

ஹவெசு |

வணஜ் வாசுதூவரூபிஃ ஸுஸாசு தஹுரொ யநநாஸமம் ||

நிஷஜம் வயதிதூதம் ஹருரெவம் விவகஷரெணை |

(137-139) யோனியை ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவற்றின் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. ஷட்ஜம் செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். ரிஷபம் புத்திரர்களை விருத்திசெய்யும். காந்தாரம் கலகத்தை விளைவிக்கும். மத்யமம் வியாதியை உண்டுபண்ணும். பஞ்சமம் புத்ர விருத்தி உண்டாக்கும். தைவதம் தனத்தை நாசம் செய்யும். நிஷாதம் வதத்தை உண்டாக்கும்.

[சூயாதி]

வ்யூயிவ்யூயிவியெயாநி வ்யூயிவீ வ்யூயெயபுநடி ||

ஸவபுகாஜாயபுவிஶ்யபு ஜயஜநிவிபுநாஸநடி |

ஜாஸுதெஜாஸாணம் விஜ்ஜாஜாகாஸெ ஸவபுஸம்ஹதிஃ ||

தக்ஷிணாதிவியெயாநி தக்ஷிணாதிவிபுவதூரஃ |

ஸ்ரீபுரதக்ஷுஹவநீயாதிமபாஹபுவதூஷ்யாயாஷுஃ || கசுக ||

(139-141) பஞ்சயோனியின் பலன் வருமாறு:—
'பிருத்வி' புத்ரபாக்கியத்தைக் கொடுக்கும். 'அப்பு,
விருப்பங்களை நிறைவேற்றும், 'தேஜஸ்' நாசத்தைக்
கொடுக்கும். 'வாயு' மரணத்தைக்கொடுக்கும். 'ஆகாசம்'
எல்லாவற்றையும் அழிக்கும். மூன்று வகையாகக்
கணக்கிடப்படும் யோனிக்குப்பலன், தக்ஷிணக்னி ஆபத்தை
உண்டாக்கும். ஆஹவநீயாக்னி செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.
கார்ஹபத்யம் ஆயுளை விருத்தி செய்யும். படும்

சூயாதிநாம் ஹம் ஹெஷாநம் தஜ்ஜுஹம் ஸவபு

ஸம்புஹடி |

யஜ்ஜுஹம் ஸுஹஜம் விஜ்ஜாஸு யஜ்ஜாஷுஃ ஷுஃவஹாஜநடி ||

தஷாஜ்ஜுவபுபுயதெந ஸுஹஜாநம் பூயொஜியெஸு |

மாணாயிகுந்தம் யஜ்ஜாஷுஃ ஜொஷஜ்ஜுந

ஜொஷஹாகு || கசுக ||

(142-143) இவ்விதமாக ஆயாதி முதலியவைகளுக்குச்
சொல்லப்பட்ட சுப பலன்கள் உள்ளவை ஏற்கத்தக்கவை.
தோஷமுள்ளவைகளாகச் சொல்லப்பட்டவை விலக்கத்
தக்கவை. எப்படியாவது சுபமான அளவைகளையே
ப்ரயோகம் செய்யவேண்டும். குணம் அதிகமாகவும்
தோஷம் குறைவாகவும் இருப்பது குணம் என்றே கருதப்
படும்.

[சுருஷகர]

விஜய வா பூதிஜாவாவி நாக நகஷத்ருகெயழி |

தடிபூவூரார்வணம் வாழய மருவூரவநகம்

து வா || கசச ||

தஜிநெஷு பூதிஷார் வா காரயெது விவகஷணம் |

வஜீவம் வ வலவாவித்யம் வஸ்வஜாங்குதாரகடி ||

பூவாஷாநீநி விமநி வெரவூரவநவதிவகடி |

வாருவிமநி விவநி ததஜாருயாநிவ || கசச ||

ஜீனெபூகாரணவதிவெகுவா கஜூ வனவம்

விபெஷகம் |

(144-147) லிங்க நிர்மாணம் செய்வதும், பிம்ப நிர்மாணம் செய்வதும் அவற்றின் அளவைகளுக்கான நகஷத்திரத்திலேயே அவற்றிற்கான பொருள்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். குல ஸ்தாபனம் செய்யும் விஷயத்திலும் அவ்வித நகஷத்திரமே மேலானது. இப்படி ஆரம்பித்துப் பிரதிஷ்டை செய்தால் ஜீவகையுடனும் தெய்வ ஸாந்நித்யத்தோடும், சந்திர சூரியன் உள்ளவரை சுதத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் விளங்கும். ஆலயத்தின் 'ப்ராஸாதம்' என்ற விமானத்தோடுகூடிய கர்ப்பகிருஹத்தை நிர்மாணித்தல், லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை ஸ்தாபித்தல், பால லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தல், பால பிம்பத்தை ஸ்தாபித்தல், அவற்றிற்கான பாலாலயங்களை நிர்மாணம் செய்தல், புதுப்பித்தல் இவை எல்லாவற்றையும் மேலே சொல்லப்பட்டபடி நாள் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

சூயாழிவா ந வஸ்கஜூ சூயாநீநி ந காரயெசு || கசச ||

[சூயாதிருக்ஷணம்]

ஸ்ராவரம் ஜிமம் வெரம் தத்திமாவஸரநகடி |
 ஸம்மூஹஸ்திரநகம் ஷெவஷெவீநா வ தவெவவ ||
 சூயாதீநா ந சுதபுவம் சூயுமெ விவிசாகாபிஷம் |
 சுநஸ்திரநாநி ஸவெஷுஷா சூயாதீநா து யொஜ்யெசு¹ ||
 சூயம் வ்யம் வஹுமூஜய யநாவஹம் ஸ்ராக்
 வாரம் திநம் ஸம்ஹயம்² ஸம்ஹயொநிவ்யுயெய் |
 ஹரஸம் வ ராஸிதியியொமவய: ப்ரவ்யுயெய்
 யநாநஸம்³ ஸம்ஹம் நயவதெஸு ஸவ்யடி || கருயி ||
 ஹரி: ஷடி⁴ ஸம்ஹஸம் ||
 உதி சூயாதிருக்ஷணம் ஸம்வதிணடி ||

(148-150) ஸ்தாவரமான லிங்கம், பிம்பம் இவைகளும்
 இடம் வீட்டு இடம் மாறக்கூடிய பிம்பங்களும் அவற்றின்
 அங்கங்களும், ஸ்திரீ, புருஷ, தேவதா ரூபங்களும் சுபத்தைக்
 கொடுக்கும் அளவுகளைக் கொண்டே செய்யவேண்டும்.
 ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது
 தனத்தைக் கொடுக்கும். வாரம், நக்ஷத்திரம் இவை
 சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவையாகவும் யோனி சுத்தமாக
 வும் இருப்பது விருத்தியைத் தரும். நக்ஷத்திராட்சம், ராசி,
 திதி, யோனி இவைகள் ஆயுளை விருத்திசெய்யக்
 கூடியவையான அளவுகள் அரசனுக்கு நன்மையைச்
 செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஹரி: ஓம்.

சுபம் உண்டாகட்டும்.

இவ்வாருக ஆயாதிருக்ஷணம் முற்றிற்று

1. இந்த சுலோகம் திருத்தவோ பொருள் கொள்ளவோ
 கூடவில்லை.

